

چاوگه

(به رگی یه کهم)

به رهه فکردن:

ره سوول وه یسی - سواره فتووحی

۲۰۱۳

خانهى موکریانی بۆ چاپ و بلاؤکردنهوه

● چاؤگه (به رگی یه کهم)

● به رهه فکردن: ره سول وهیسی - سواره فتووحی

● بابته: فۆلکلۆر

● رووبه رگ: ئاوات حه کیم زاده + ریمان

● ژماره ی سپاردن: (۲۱۲) سالی (۲۰۱۲)

● نرخ: ۴۰۰۰

● چاپی یه کهم: ۲۰۱۳

● تیراژ: ۷۵۰ دانه

● چاپخانه: موکریانی (هه ولیۆ)

خوینهرانی به رتیز:

ره نکه هیندیك له چیرۆکهكان له بارى زمانیهوه لاوازیان تیدا بهدی بکرین، به لام به حوکمی ئەمانه تدارى ههولمان داوه تا ئەو جیگه یه ی بۆمان دهکری دهستیان تیوه رنه دهین و هه ر به راویژی ویژهر بیاننوسینه وه.

زنجیره ی کتیب (۷۹۲)

مالپهر: www.mukiryani.com

ئیمیل: info@mukiryani.com

پیرست

- ۱۳.....ئەگەر خودا بیدا لە گەردە خریلە ی پشت گردیش دەیدا
- ۱۶.....ئەووی خودا نەیدا نابێ
- ۲۳.....رێزی خەلک بگرە هەتا رێزت بگرن
- ۲۵.....پیش ئەووی کاریکی بکە ی بیر لە پاشەپوژ بکەو
- ۲۷.....برینی خەنجەرئ ساریژ دەبێ ، برینی زمان ساریژ نابێ
- ۳۰.....بە بەشی خۆت رازی بە
- ۳۲.....بەدووی چوواندا مەچوو
- ۳۴.....تەبایی و یەک دەنگی دەستەبەری سەرکەوتنە
- ۳۷.....تەماح لە گووی سەگ پیست ترە
- ۳۹.....جوابی خراپە ی هەر خراپە یە (۱)
- ۴۲.....جوابی چاکە ی خراپە یە (۲)
- ۴۶.....چ بچینی ئەو دەدروویەو
- ۴۸.....راستی بلێ با زەرەدیشی بوخۆت هەبێ
- ۵۰.....پیشی تەماحکار بە قنگی موفلیس
- ۵۱.....زمانت بە چاکە بگەرێ نەک بە خراپە
- ۵۳.....عەقل دە سەردایە ، دە ریشدا نییە
- ۵۸.....قراپانیکی حەلال لە هەزار تەمەنی حەرام باش ترە
- ۶۱.....قەت دوژمنی بە کەم مەگرە
- ۶۴.....وای فەرموو پیری گەریاوی دەوران ، یەکیەتییه پەمزی سەرکەوتن
- ۶۶.....هەتا ئاو نەبیردوو ، ئاگات لێی بێ
- ۶۸.....هەوێل نەخش و نیگارم ، دوویم هیلکە هەلارم ، سییەم پەنی رۆژگارم
- ۷۱.....با بزانی قەرزدار کامەمان دەباتەو

- ۷۳..... بېكە دوو پېش تەمەنى
- ۷۴..... خودا نايدا
- ۷۸..... ژ نېش ھەيە و ژنكۆكېش ھەيە
- ۸۴..... گويدريژەكەي ئېمە ھەر بە جاشكى كلكى نەبوو!
- ۸۷..... لە كيسەي خەليفەي بەخشين
- ۹۳..... نە خانى ھاتووە و نە خانى رۆيشتووە
- ۹۶..... واش ھەر نامېنى
- ۱۰۲..... ھەر كەس لە ئېمە بۆ خۆي كردى ئېش، بە قوربانى بىم
- ۱۰۷..... رسق بە دەستى خودايە
- ۱۰۹..... پادارەكان بگرين، بى پاكان ئى خۆمانن (۱)
- ۱۱۱..... پادارەكان بگرە، بى پاكان ھى خۆمانن (۲)
- ۱۱۲..... ئەگەر بە مالى بە مام و خالى، ئەگەر بى مالى بە بەيتوولمالى
- ۱۱۵..... ئەمن لە كۆل كەولەكە بوومەتەو، كەولەكە لە كۆل من نابېتەو
- ۱۱۷..... ئەو جيپە خۆشە كە دل لىي خۆشە
- ۱۲۱..... ئەوھى بۆ پوورت ھىناو، بىبە بۆ خالىت
- ۱۲۲..... باسى كەر و تېرەكەيە
- ۱۲۴..... بانىكە و دوو ھەوا
- ۱۲۵..... بىز بۆ شەويك جيپى خۆي خۆش دەكا
- ۱۲۷..... بۆتە جووھەكەي زىبار
- ۱۲۸..... بوو بە گيسكەكەي ھەياس
- ۱۳۰..... بە گوپرەكەيى كلكتم شكاندووە
- ۱۳۲..... خودا لە سولتان مەحمودى گەرەترە
- ۱۳۶..... ريسەكەم لى بۆو بە خورى
- ۱۳۸..... رپوي دەمى نەدەگەيشتە ترى، دەيكوت ترشە
- ۱۳۹..... زارى خۆت توند بگرە، خەلكى بە دز مەگرە
- ۱۴۲..... زمان ليگەرپى سەر سلامتە

- ۱۴۴..... ژنىش به پياو دهگۆرپى
 ۱۵۱..... عهولادى خراب بهلايه
 ۱۵۴..... گهنمهكه هى خۆت ، ئەدى كەر و جهوالى خهلكى بۆ كوئى دهبهى؟
 ۱۵۶..... نه شىرى و شتر و نه ديدارى عهپهب (۱)
 ۱۶۱..... نه مار كلكى له بير دهچى نه باغهوان كورپى (۲)
 ۱۶۴..... ههركهس چالى بۆ خهلكى ههلكهنى بۆ خۆى تىدهكهوى (۱)
 ۱۶۷..... ههركهس چالى بۆ خهلكى ههلكهنى بۆ خۆى تىدهكهوى (۲)
 ۱۷۰..... ههى وه تهپ و ههى وه دوو ، برا خاسه ، نهوهك شوو
 ۱۷۳..... جارى ئەو كورپى گهوره كه
 ۱۷۴..... ئەگەر كيو نهپوا دهرويش دهپوا
 ۱۷۶..... ديوار له گهل تۆمه ، پاسا گويت لى بى
 ۱۷۹..... به كهرى ناويرى جلهكهى دهكوتى
 ۱۸۰..... ئىستر لوشكى لىداوه
 ۱۸۱..... گۆشتى ناخوا گۆشتاوى دهخوا!
 ۱۸۲..... هەر له سهروهه دانيشه قسهى زلزل بكه! (۱)
 ۱۸۵..... له سهروهه دانيشه قسهى زلزل بكه (۲)
 ۱۸۷..... وهى له و پى نزيكه و قازانجه زۆرهى

وہکوو دەسپیک

پہنگە زۆر خۆش بئ لە زستانیکى سەختەدا لە پەنا سۆبەيەکی بەگرفە پۆنیشی و یەک دوو بالگان لە ژێر ئانیشکان بنیی، یەکیکیش لە بەر دەستدا هەر بئ و بجئ و لیکدالیکدا چای تازەدەمەت بۆ بیئ و لە نیو یانەى خەيال و تارمايى چپەدووکەلى خەيالەتدا وینەى یار ببینی، قسەى لەگەلدا بکەى، بیدوینى و شیعری پێدا هەلبلی و پاش قەدەرێک دیوانەشیعریک ئامادەى چاپ بکەى.

ئەلبەت مەبەستم لەو قسانە ئەو نییە کە لە شکۆ و بالای شیعەر کەم بکەمەوە یان بە چاویکی چەپ و نارەوا پروانمە پلەوپایەى شاعیرانمان. ئەوەى راستى بئ شیعری ئیمە بۆ کۆشكى ئەدەبیات، بەتایبەت بۆ ئەدەبە غەوارەکەمان، کۆلەکەيەکی قایم و پتەووە و بە راشکاو دەتوانم بلیم کە کالەمیڤى بەئەزموونى شیعەر، بەتایبەت لە ئاسمانى هەراوى ئەدەبیاتى ئیمەدا، لە ریزی مەزنترین و پڕشنگدارترین ئەستیرەکانە و

رووناكايى ئەو، پۈچنەي ھيوا و ژيانە. بەتايبەت ئەو شىئىرانەي لە ئەنگۈستەچاوا و بە لەز لە سەر كەشكەژنۇ نووسراون و بەرەي وەكوو: خانى، ھىمىن، ھەژار، بەشىو، بېكەس و... ى لى كەوتۆتەو، چۈنكوو ئەوئەي راستى بى لە مەوداي ژيانى پى كەندولەندى كورد و لە درىژايى مېژوودا، ھەگبەي شىئىرى كورد تژى زام و برىنانە و بارى گەلىك قورس و گرانە، زۆرجار شانى لەبەر بارگرانى گەلىك دەرد و ئازارەكانى تاك و كۆمەل و نەتەو زامار بوو و خوئىنى لى چۆراو. شىئىرى ئىمە لە ژىر بارى قورسى مېژووى پى كارەساتمان، گىروگرفتى كۆمەلايەتى، خواروخچىي ھىندىك لە دابونەرىتمان، رووداوە دل تەزىنەكانى سىياسى و ئەويندارىمان، ژان و دەردى ھەژارى و نەبوونىمان، ئازارى بى سوادى و دووربوون لە عىلم و زانست و... پىشتى چەماوئەتەو، بەلام ئەمپۆ كە لەم بارودۆخەدا كەم تاكورت پىشووئەكى ھاتووتەو بەر، دە با پىسپۆران و خاوەن پايانى بوارى جۆراوچۆر، ئەو كۆلە قورسەي لە شىئىر وەرگىرن و لىكى ھەلاوئىرن و بە پىي پىسپۆرى و لىزانى خۆيان بابەتەكان دابەش بكن و پەرودەدىان بكن. لەو ھەلومەرجەدا بەستىن و دەرفەت بو ھەنگاوانان بەرەو پەرودەكردنى زۆربەي ئەو بابەتانە لە قالب و چوارچىوئەي تايبەت بە خۆيان دا رەخساو. با دل سۆزانى ھەموو ئەو بوارانە ھەولئى ئەو بەدەن كە بە ئەسپايى ئەو بارە لە سەر شانى شىئىر بىننە خوارى و شىئىرى كورد بىتەو سەرخۆ و بەرەو رىبازى سەرەكى ھەنگاوبنى و رىگا بىرى. ھەنووكە كاتى ئەوئەي ھاتووە كە لە پەنا

شيعردا، كارى بئەرتىش بىرى. بۇ ويىنە ھەر لە بەستىنى شيعردا،
 مەگەر بەرزەشاعىرى ۋە كوو: نالى، مەولەھوى، ئەحمەد خانى،
 مەھوى، مەلەى جىزىرى، خانەى قوبادى، سوارە ئىلخانەى زادە ۋ. . .
 شىاوى ئەو ە نىن لە ژيان ۋ ئاسەوارىان بىكۆلدىرئەو ە ۋ سووچە
 تارىكەكانى ژيانىان پوون بئەو ە؟ دەرەت نەپەخساو ە تا لە دەلاقەى
 فنوونى شيعرىيەو ە ئاسەوارەكانىان تاوتوئ بىرىن ۋ ئاسوئ لئەتووى
 ۋ كارامەىي ئەوان بۇ دەستەمۆكردى كارمامزى خەيال ۋ خۇلقان دىارى
 بىرى؟ يان ئەو ە تا لە بەستىنى مئژوودا، جگە لە راپۇرتى مئژووىسى، بە
 دەگمەن نەبى، كوا كئىبى تەھلىلى مئژووىمىان، يان سەبارەت
 بە زمان، دابونەرىت، كەلەپوور ۋ فۆلكلور، سەرەم چەندى كار لە
 سەر كراو ە كئىبىخانەكانى كوردى پئ رازاونەو ە؟

لە راستىدا ھەموو ئەو كار ۋ ھەنگاوانە، بەردى بناغەن بۇ كلتوور ۋ
 كەلەپوورى نەتەو ە كەمان. ھەنگاۋ ھەلئىنانەو ە لە بەستىنى پاراستنى
 ئەدەبىياتى سەرزارەكى ۋ فۆلكلورى كە بە ھوئى ژيانى مەكىنەىي ۋ
 مەوىوو ۋ بە لەز ۋ ئالۆزى مرؤف ۋ بەربلاوىي راکەيەنەرە گشتىيەكان،
 لە باو ەشى لە بىرچوونەو ە ۋ فەوتاندا پەلەقاژەپانە، ھەنگاۋىكى
 پئوىست ۋ ھەياتىيە. كەوايە كوردكوتەنى: "جارى پادارەكان بگرىن ۋ
 بئپاكان ھى خۇمانن." ھەر بۇيە دەبئ پئوشوئنى ئەو بابەتە
 فۆلكلورىيانە ھەلگرىن، ۋەياندۆزىن، كۆيان كەينەو ە، لئىكان
 دىنەو ە ۋ شروڤە بىرىن.

پېوهند به نيوهرۆكى ئەم كتيبه ، دهبي باسى چەند خال و تايبهتمەندى
بكم: ۱) ئەومى لەو بەستينەدا جيى سەرنجە ئەو پەند ، مەسەل و
ئيديومانەى ئەدەبى كوردن كە زۆر جار لە يەك رستەى كورت و پرواتا
كە بە زمانىكى سادە و رەوان و خۇمالى دارپژراون ، دەكرى نيوهرۆكى
كورتەچيرۆك ، رۆمان يان دەقيكى قووالى ئەدەبى و فەلسەفيان تيدا
بەدى بكمى.

۲) هەموو ئەو بابەتانەى سەرجم بە «پەندى پيشينيان» دەيانناسين
يان تا هەنووكە لە دوو تووى كتيباندە بەو ناوہ بلاو بوونەوہ ، گشتيان
دە چوارچيوەى پيناسە و تاريكى كە بۆ پەندى پيشينيان كراوہ ،
ناگونجىن ، بەلكو هينديكيان پەندن و هينديكيان مەسەل و ئيديوم بە
پيناسە و تاريكى تايبەتەوہن . ئيمەش بە پيى پيناسە و نيوهرۆكى
بابەتەكە ، تا ئەو جيىەى تايبەتمەندى پيناسەكە و پوختەى مانا ئيزنى
بيداوين ئەو بابەتانەمان ليك هەلاواردوون و دابەشمان كردوون.
۳) لە بەستينى ئەدەبى سەرزارەكى دا بەو ھۆيە كە ئەو پەند و مەسەل و
زاراوانە بە دواى خوياندا بابەتىكى ترى فۆلكورى ، وەكوو چيرۆك و
سەرگورشتە راكيش دەكەن ، شوينىكى تايبەتبيان ھەيە و سەرچاوہ و
ھەويى ھەر كاميان كارەسات و پروداويكە و لە ئاكامدا كورت كراونەوہ
و كەسىكى وردبين و ژير لە قالب و تووى پەند ، مەسەل و زاراوہدا
دايرشتوونەوہ و ئەمپۆ گەيشتوونەتە دەستى ئيمە . ئيمەش لە دوو تووى

ئەم كۆپىدەدا ھەولمان داوھ تا ئەو جىيەى بوار ھەيە سەرچاوەكانيان بدۆزىنەوھ.

۴) سەررەپاي ئەو خالانەى ئاماژەپيكرائو ، پيويستە باسى ئەو خالەش بكەم: رەنگە لە دەقى نەتەوھەكانى دىكەدا بە ھەلكەوت نمونەى ئەو پەند و زاراوھ و مەسەلانە بىيىنەوھ كە جارى وايە ھەر تەواو ويك دەچن. سەبارەت بەو بابەتەش دەبى بلييم ھەر كۆمەلگايەك بە پيى تايبەتمەندييەكانى خۆى كارەسات و رووداووى واى ھەبووھ كە بييتە ھەويىنى پەند و مەسەل و زاراوھ. لەو نيوھدا بىگومان سەرگورشتە و رووداووى ھاوبەش و ھاوشيوھ لە ولاتە جوراوجورەكاندا رووى داوھ ، جا بۆيە ھيچ سەير نييە كە لە نيو فۆلكلورى نەتەوھەكانى ترى رۆژھەلاتدا ، تەنانەت لە دەقى ئەدەبىي ولاتانى دىكەشدا پەند ، زاراوھ و مەسەلى ھاوبەش و ھاوشيوھ بىيىنەوھ.

ئيمەش بە ھەست كردن بەو بابەتانەى كە پيشتر ئاماژەم پيكردن ، ئەوھ كەوتووينا رى و دەستى نياز دريژ دەكەين بۆ ھەموو دلسوزان بە ھەرھەنگ و ئەدەب و كلتور و كەلەپوورى كورد كە لەو بەستينەدا ياريدەدەرمان بن و دەستمان دەگەل دەنى تا دەستى رەشى فەوتان و نەمان ئاسەوارى ئەو گەنجينە بەنرخە نەسپنەوھ.

ھەر ليژەشەوھ ئەو ھەلە دەقوازمەوھ و سپاس و ريزى بىپايانى خۆمان ئاراستەى ئەو دلسوزانە دەكەين كە لەو بەستينەدا رچەشكين بوون يان ريبوارى ئەو ريگەيەن و ھەول دەدەن تا ئەم بابەتانە

نەفەوتىن. ئەوان كەسان زۆر جار لەو پىيەدا ئەوئەندە شەكەت بوون كە ئارەقى تەوئىليان، تارمايى كىشاوئەتە سەر سوئماي چاوهكانيان و ئىزنيان نەداوئە خەرمان و سامانى نەتەوئەكەمان شەقلى بىشكى.

شايانى باسە چەند سال بوو ئەم بەرھەمە و چەند بەرھەمىكى دىكەمان لەو بواردە ئامادەي چاپ بوون، بەلام بەداخەوئە دەرفەتى چاپيان ھەر نەپەخسا و مەوداي چاوهپروانىي چەندەھا سەدەيەي ئەم بەشە لە ئەدەبمان ھەروا درىژ دەبووئە كە دەلاقەيەكى ھىوا و ھۆمىد بە سەر ئەو بەشەي كە ئىمە گەردەو كۆمان كەردوو، كرايەو. ھىودارم ھەموو پىبورانى ئەو پىيە كە بەرھەمى بلاونەكراوئەيان لەو بەستىنەدا ھەيە، بە زووترين كات بلاو بىنەوئە و سامانى نەتەوئەي مان لەو پىيەوئە ھەرچى زياتر پىپىزى. بەو ھىوايەن كە ئەم بەرھەمەش لانى كەم شىاوى ئەوئە بى و كەرسەيەكى خاوبى بۆ خاوەنرايان، لىكۆئىنەران و پىسپۆرانى ئەو بواردە.

«سوارە فتووحى»

چەند تېببىيەك:

١) ھەركام لەو بابەتەنە: پەند، مەسەل و زاراوە، بە پىي پىناسە و تارىفى خۇيان دەچنە بازنەى باسىكى تايبەتتەىو. ئىمەش ئەو ھەقلىمان لە سەرىەك دانا و لىكمان ھەلاواردن، بەلام تاقيكىيان ئەو ھەندە لىك نزيكن، سنوورىيان لە چلەموويەك بارىكترە، بۇيە لىك ھەلاواردنى ھىندىكىيان لانىكەم بۇ ئىمە گەلىك چەتوون بوو.

٢) ھەك خالىكى سەرىكى بۇ كارى لىكۆلىنەو، دەبوو بە وردى ناوئىشانى ئەو كەسانەى كە ئەو بابەتەنەمان لە زمان ئەوانەو نووسىووتەو، ديارى كرابان. ھەروەك لە دەسپىكى ئەم كىتەبەدا ئاماژەى پىكراو، لە چاپ و بلاوونەو ھى ئەم بەرھەمەدا بى ھىوا ببووين و بە يەكجارى مەيلمان نابوو و لە دواییدا كە دەلاقەيەكى بۇ چاپ بۇ كرايەو، خەرىكى زىندووبوونەو ھىان بووين، بەداخەو ھىندىك لەوان ناوئىشانىان بزر ببوون و ناچار ھاتىنە سەر ئەو باوەرە كە بە ھەر شىوہەك بى بلاوونەو ھىان لە لەنىوچوونىان باشترە.

مستهفا رهسولئ نازهر - شنو

«ئهگهر خودا بيدا له گرده خريلهئ پشت گرديش دهيدا»

بياويكي ههژار دهگهل ژن و سئ مندالهكهئ له گونديكي دوورهدهست دهژيان. دهستكورتئ تهوژمئ بؤ هئنابوون، له بيري ئهوهدا بوو كارئك وهوژئ ههتا بتوانئ ژيانئ خوئ و خاو و خيزانئ پئ داببن بكا. تهمائ ئهوهئ گرت سهري خوئ ههگرئ و بپوا تا بهلكوو كارئك دهست بكهوئ. بهيانبيهكي زوو تهيار بوو و مالاوايي له ژنهكهئ خواست، چاوي ههرسئك مندالهكاني كه له غورابي خهوا بوون رامووسي. ناوي خودا و پيغهمبهرائي هئنا و وهپئ كهوت. ژنه ههتا بهرمالان دهگهلي رويي بهرپئ كرد تا بياوهكهئ دوور كهوتهوه و له بهر چاوان ون بوو، سيړهئ له سهه ههئنهگرت، پاشان به دلئكي پر له خهفهب و چاوي پر له فرمئسك گهرايهوه مال.

بياوه رويي و چهئد مانگئك خهريكي كار بوو، بهلام ئهوهئ پهيداي دهكرد ههر بهشي بژيوئ خوئ دهكرد و پارهبهكي بهرچاوي بؤ پاشهكهوت نهكرا. رۆژئ ههر بيري له مال و مندالهكاني دهكردهوه و خهفهب دايدهگرت تا واي ليتهات ئيدي لهوه زياتر خوئ بؤ رانهگيرا و رۆژئكي

بە جلوبەرگىكى دېراۋ و پىنەكراۋ ، سەرۋېۋىتراكى چىلكن و قرژن بەرەو ئاۋايى و مالا خۇيان ۋەرى كەوت. پىاۋەكە ئەگەر چى تەمەنىكى زۆرى نەبوو ، بەلام ھەژارى و كوئىرەۋەرى رۇژگار سەر و رېشى سىپى كىرەبوو. ئەۋەندە رۇيشت تا گۈندەكەيان ۋەدەرەكەوت ، بەلام دوورونزىكى ئاۋايى راۋەستا ، چون زۆر پىس و چىلكن بوو ، پىي شەرم بوو خەلكى ئاۋايى ئاۋايى بىيىنى. ھەتا تارىكى داھات لە پال گىردىكى پىشت مالان دانىشت و بو خۇخافلاندىن و كاتراپباردىن بەو پىمەپەرى پىي بوو ھەر قوۋلكەى ھەلدەقەندىن و پىرى دەكرەنەۋە. لە پىرىك لە قوۋلكەيەكەيان دا مى پىمەپەكەى ۋە كوۋپەيەك كەوت؛ لە خۇشيان شاگەشكە بوو ، كوۋپەكە پىر بوو لە زىر ، لە خۇشيان نەيدەزانى چ بكا و ئەۋ ھەموۋە زىرە چ لى بكا. دۋاي فىركىكى زۆر ۋاي بە باش زانى لە ۋەختى مال نووستىنان دا بچىتەۋە و زىرەكان لە كەلىنىكى كادىنەكەى مالا خۇيان دا ھەشار بىدا ، جا ئەۋ جار ۋەدەۋەردە لىيان خەرج بكا. پىشتىندەكەى كىرەۋە و زىرەكانى تىكرىدىن و كوۋپەكەى بە چۆم دادا. كاتىك شەۋ داھات و مال خەۋتن ، بەرەۋ دى بۆۋە. دەرەكەى ھەسارىيى بە ئەسپايى كىرەۋە و چوۋ زىرەكانى لە كادىن شارەندەۋە و ئەۋ جار لە دەرەكەى ژوورەكەى خۇيانى دا. ژنە كە زانى مىردەكەى گەراۋەتەۋە ، لە خۇشيان خىرا دەرەكەى كىرەۋە و گەلىكى بە خىرھاتىن كىرە. مىندالەكان كە دەنگى باۋكىيان بىست ، ۋەخەبەر ھاتىن و بە سەرۋېۋىتراكى ھەلگەران.

پیاوه که هیئندیک زیړی ده گیرفانی کردیون، پیشانی ژنه که ی
دا و کوتی:

– له و ماوه ی دا هر هیئندم کار کردوه.

ژنه کوتی:

– پیاوه که خو ئه مه زیړه!

ژنه هر ئه و ونده زیړه ی دیوون که ده گیرفانی میړده که ی دا بوون و
ئاگای له و زیړانه ی کادینی نه بوو.

ولات که رووناک بوو پیاوه زیړه کانی بردنه شار و به پوولیکی باش
فروشتنی و هیئندیک پیداویستی مالیی کرین و گه راوه. خه لکی گوند که
دهیاندی پیاوه فه قیره که ژیانی گوراوه ده بانکوت:

– قالبت ساخ بی، وا دیاره کاسبیک ی باشت کردوه!

ئهویش له ولامی خه لکه که دا هر ئه و ونده ی ده کوت:

– «ئه گهر خودا پیدا له گرده خرپله ی پشت گوندیش دهیدا.»

***

«ئەوھى خۇدا نەيدا نابى»

زەمانى قەدىم ئەھمەدىك بوو، دەچوو دار و دەوھنى دىنان و لە شار بە
 دىنارىكى دەفرۆشتن. ئەو دىنارە بژىوى خۆى و ژنەكەى دابىن نەدەكرد.
 عەزىزى نانەوايى لە شاردا ھەبوو، بەشە نانەكەى بۇ بېرىبۆۋە لە پۇژدا
 دەدايە. پۇژى لە پۇژان ئەھمەد كە دەچوو بۇ دارھىنان، لە رېگادا
 يەككى چاۋ پىكەوت كە شىۋەى عەپەبانى دەدا، پىگوت:
 - ئەى مامە پىرە، تۆ بىجگە لەو شوغلە ناتوانى ھىچ شوغلىكى
 دىكە بكەى؟

— ئەى جەۋان ھەروا فېر بووم و لە ئەوھلى عومرمەۋە ھەر
 ئەۋمەم كىدوۋە.

ئەو جەۋانە ھەزەرتى جوبرائىل بوو، دەستى برد لە گىرفانى كەپمە
 خۆى گەۋھەرىكى دايە، كوتى:

— ئەى ئەھمەد ئەو گەۋھەرى بەرە لە شار بىدە بە پىاۋىكى
 مسولمان و زانا با بۆت بفرۆشى و خەرجى بكە، ئىدى مەيە ئەو كارەى
 مەكە.

ئەخمەد شوكرى خۇداي بەجى ھىنا كە تازە لەو بارە قورسە نەجاتى دەبى. دەستى برد تا لە چۆمەكە سەر و چاۋى فېنك بىكاتەو، قەزاي خۇا گەوھەرەكە لە باغەلى خىزى و كەوتە چۆمەكەو و ماسى قوتى دا. بە سەرلېشىۋاۋى ھاتەو مالەو و ئەو بەسەرھاتەى بۆ مندالەكانى گىپاۋە:

- ئەۋرۆكە جەۋانىك كەرەمىكى ۋاى لەگەل كرىم و ھاتم لە سەر چۆمى دەستۋىلەم بشۆم، گەوھەرە خىزى و كەوتە چۆمەكەو و بە قىسمەتم نەبوو.

ژنەكەى كوتى:

- پىاۋەكە حاشا لەو بەشە كە خۇدا نەيدا! خۇدا بە قىسمەتى نەكردۋى و نارەھەتى ناۋى. حەزرىتى جوبرائىل سى جار بەم جۆرە چاكەى لەگەل ئەخمەد كىرد، خۇداي تەعالا بە قىسمەتى نەكرد. ئەخمەد چۆۋە مالى، كوتى:

- ئىدى من ئا ئەمە ناكەم، ئەم جەۋانە جارىكى باۋەر پىكىردم، دۋانى باۋەر پىكىردم، سىيانى باۋەر پىكىردم. ئەمجار باۋەر پى ناك، ئەلى درۆم لەگەل ئەكەى!

ئاخرىن جار كە لە رىگاۋە ھات، حەزرىتى جوبرائىل ھىناى بۆى لە پرىسكەيەك نا و لە كۆلى بەست كە ھاتەو لە رىگادا باشۋىيەك، سەقرىك، لە پرىسكەى دا و پچراندى و بردى و پۆبى.

ھاتەۋە كوتى:

- ئىتر ئەم مەملەيە ناكەم.

دەستى لەو كەسبە ھەلگرت و پووى كرده چۆمى، تەماشای كرد دەستەيەكى پراۋچى لەوى خەرىكى پراۋ بوون، چوو پووى كرده ئەوان. سەلامووعەلەيكووم و عەلەيكەسەلام.

- كاكە چ كارەى؟

كوتى: كرىكارم و ھاتووم ئەگەر كارتان بى بىكەم!

كوتيان:

- كاكە گيان! ئىمە كرىكار بە حەق ناگرين، ھەر كەس دى كارمان بۆ ئەكا، تا نىمەرۆ بەرھەمى كارەكە بۆ ئىمەيە كە ئەربابىن، دوانىمە پروان بە ناوى خوا و بەشى ئەو كابراییەى كارمان بۆ دەكا. خۆى و بەختى خۆى ھەر يەك تۆرى تىدەخەين.

ئەحمەد ھەر چەند پۆژىك كە چەند ماسىيەكى بۆ پىۋە دەبوو، ئەيھنانەۋە و دەيفرۆشتن، عەزىزى نانەۋاش كە لە شارى بەسرا يا مىسر بوو، بەشە نانەكەى دەدايە. پۆژى لە رۆژان شانسى ئەحمەد و ابوو كە تۆريان تىخست، كۆتەدارىك لە تۆرەكە ھالا و كىشايانە دەرى. كوتيان: ئەحمەد ۋەللاھى شانسى تۆ ئەورۆ ھىچ ماسى نەھىناۋە. ھەر ئەم كۆتەدارەى ھىناۋە! كوتى: ئەۋەش بۆ تەنگانە بە كار دى. ئىۋە برۆن با كەمىك ئاۋەچۆر بى، پۆۋىنەكەمى تىدەخەم و دەيھىنمەۋە.

ئەوان دوورەووە کەوتن ، داری قەلشتەووە و جەوانیکی چارە سالان لە
نیو دار ھاتە دەری و کوتی:

– سەلامووعە لیکوم ئەحمەد!

کوتی:

– وەعە لیکومو لاسە لام پەحمەتو لالا. تۆ کیی؟!

کوتی:

– کورپی پاتشای دەریام.

– جا چت لە من دەوی؟

– دەمەوی سەودایەکت لەگەڵ بکەم!

کوتی:

– جا منیکی بەدبەختی کلۆل چ سەودایەکت دەتوانم بکەم؟!

کوتی:

– بپۆ میووی سەر زەمین ، ھەر چی باشە و دەرجە یەکە بیھێنە. ھەر

سندووقی میووە بینی ، سندووقیکت زیڕ دەدەم!

ئەحمەد ھاتەووە چوو بۆ لای عەزیزی نانەوا. کوتی:

– ئەی عەزیز ، ئەو قەول و قەرارەمان لەگەڵ کورپی پاتشای دەریا

بەستووە ، فەقەت من هیچم بە دەستەووە نییە.

عەزیزی نانەوا زۆر پیاوانە ھەستا ھاتە لای حاجی کە میووە فرۆشی ئەو

شارە بوو ، قەراری لەگەڵ بەست کوتی:

– ئا ئەمە خزمى منە، پۇژى ھەر چەند سىندووق ميوەى باش و دەرەجە يەكى ويست بىدەيه، داشقەيه كىشى بۇ بىرە، ئەمىش ھەر چەند پۇژ جارى دىم و حىسابت لەگەل دەكەم.

ئەحمەد ماوەيەك ئەم سەودايەى لەگەل كوپى پاتشا كرد. قەرارەكەشيان وابوو ھەر بىتە قەراغ دەرياكەو بەردى بخاتە نىو ئاوەكەو و ئەويش بىتە دەرى. لەو سەودايەدا ئەحمەد ھىندە دەولەمەند بوو لە ھەموو جىگايەدا دەنگى دايەو. مووسايەك جىرانى بوو، سەرۋەتتىكى زۆرى بوو. كچىكىشى بوو، كوتى:

– وا چاكە بە فىل بىم بە مسولمان، تا ئەم كابرە پىرە بىم بە زاواى خۇم و ئەو وەختە كە مرد تەواوى سەرۋەتەكەى دەبىتە ھى من. شەوى ھات و داي لە دەرگاي مالى ئەحمەد، كوتى:

– ئەحمەد وەللاھى دىنى تۆ دىنكى بەرحەققە و ھاتوو بە ھاوارتەو. ئىستاش من دىمە سەر دىنى تۆ، بەلام بە شەرتى ئەو كچەم بىم بە ھاوسەرى خۇت!

ئەحمەد ھىناى كچەى مارە كرد، بەلام پاش ھەوت پۇژ، كابرەى مووسايى مرد و تەواوى سەرۋەتەكەى بە ئەحمەد گەيى. وەختىك لە شارا دەنگ بلاو بۆو و خەبەر بە شا سەلىم گەيى، كوتيان: نەفەرىك لەم شارەدایە سەرۋەتتىكى زۆرى لە گەنج و جەواھىرات ھەيە، كەس نازانى لە كوپوھى ھىناو؟!

شا سەلىم كوتى:

– چۆنى له گه‌ل بکه‌ين؟

وه‌زير گوتى:

– پاتشا سلامت بى، ناکرئ به زۆر لىي بستينين، تو ئه‌و کچه‌ت هه‌يه، لىي ماره‌ ده‌که‌ين، ئه‌و کابرايه‌ پيره‌ و پاش ماوه‌يه‌ک ده‌مرئ.

کوتى:

– ته‌گبيريکى باشه‌.

ئه‌حمه‌ديان بانگ کرد، کوتيان:

– ئه‌حمه‌د ئيره‌ بۆ پياوى وه‌ک تو نابى، وه‌ره‌ با کچى پاتشات ده‌ينى. کاخک له‌ کاخه‌کانى پاتشات پى ده‌به‌خشين، له‌ وى دانیشه‌ و ببه‌ به‌ وه‌زيرى ده‌سته‌راستى پاتشا!

مه‌لايان هينا و به‌ شه‌رحى خودا و پيغه‌مبه‌ران مارهى ئه‌و کچه‌يان لى برى. ته‌واو هه‌وت رۆژى پى نه‌چوو، به‌ قودره‌تى خودا پاتشا مرد.

کوتيان:

– چ بکه‌ين، خو ئه‌م مه‌مه‌که‌ته‌ نابى بى پاتشا بى؟!

کوتيان:

– جا ميرات گر کچه‌که‌يه‌تى. ئىستاش بينن ئه‌حمه‌د بکه‌ين به‌ پاتشا! ئه‌حمه‌ديان کرد به‌ پاتشا و له‌ سه‌ر ته‌ختيان دانا. خودا به‌ هه‌زه‌تى جوپرائيلى فه‌رموو:

– بچۆ ديه‌نى له‌ پاتشاي ميسر بکه‌.

جوبرائیل هات و گهراوه ، خودا فهرمووی:

- چیت دی؟

عهرزی کرد: باریتهعالا ئهوهی که تۆ داوهتتی مهگهر ههر خۆت بزانی

چت داوهتی.

فهرمووی: نهتناسی؟

فهرمووی: نهخیر قوربان!

فهرمووی: ئهوه ههر ئهوه کهسهیه که تۆ گهوههههت دهدايهه ، بهلام من

نهمدهدايهه. ئیستا من داومهتی ، کی ئهتوانی لیی بستینی؟

***

«رپیزی خه‌لک بگره هه‌تا رپیزت بگرن»

له شارپیکدا تاجریکی دنیا‌دیده و به‌ئه‌زمون ده‌ژیا. ئاسه‌واری پیری به سهر و چاوییه‌وه دیار بوو. وازی کارکردنی نه‌مابوو، ههر بویه گهره‌کی بوو یه‌کیک په‌یدا بکا هه‌تا له حسیب و کتیب‌دا یارمه‌تی بدا. ده‌شاری‌دا جار‌درا که فلان تاجر پیویستی به لایکی باسه‌واد هه‌یه، لاوانی شار ههر که ئه‌و هه‌واله‌یان بیست که‌وتنه جم‌وجۆل هه‌تا به ههر شیوه‌یه‌ک بی‌بین به پیاوی تاجر. ههر کام له لاهه‌کان ده‌چوونه لای دۆستانی تاجر هه‌تا تکایان بۆ بکه‌ن. ههر به‌و بۆنه‌وه ههر کام توانی کاغه‌زیک له دۆستی نزیکی تاجر وه‌گرئ و له رۆژی دیاری‌کراودا له به‌رده‌می تاجری دابنئ. هیچ کام له لاهه‌کان ئاگاداری یه‌کتر نه‌بوون که چییان کردوو و چۆن گهره‌کیانه بین به پیاوی تاجر. له رۆژی خۆی‌دا به‌فیز و هه‌وایه‌کی زۆره‌وه ده‌چوونه ژووره‌وه و به‌که‌یف و خۆشییه‌وه له سهر کورسی داده‌نیشتن و لاقیان ده‌هاویشته سهر لاقیان. تاجریش کرمات سه‌یری ده‌کردن. هه‌موو کورسیه‌کان پر ببوون. ته‌نیا کورسیه‌کی به‌تال له لای خواره‌وه مابۆوه. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک لایکی فه‌قیر و هه‌ژارۆکه هات زۆر به‌هیمنی له ده‌رگای‌دا و وه‌ژوور که‌وت؛ سلای کرد و راوه‌ستا و چاوی ده

چاوی تاجری بری. تاجر کوتی: رۆله گیان دانیشه. کورپه زۆر به ئەدهب دانیشت. لاوهکانی تریش که هەر یه کهی نامهیه کی له دۆستیکی تاجر وەرگرتبوو، خۆیان لهوی تر پیشتر دهزانی و به کورپه ههژاره که بیده که نین. کورپه بیدهنگ دانیشتبوو سهری هه لئه دههینا. له و کاته دا تهقه له ده رگا هات و پیاویک وەرژوور کهوت و سلای کرد، به لام نه کەس ولامی سلاو کهی داوه و نه که سیش له بهری ههستا! لاوه که یه که پی قیت بووه و سلای لی وەرگرته وه. دهستی کابرای گرت و له جیگای خوی داینا و بوخۆشی به پیوه راوهستا، تاجر ئەو کارهی لاوه کهی زۆر به دل بوو و کوتی:

- ئیمپرو سهره رای ئەوه که ده بوایه یه کی که له نیو ئیوه هه لئبژیرم، تاقی کردنه وه یه کی باشیش بوو بو هه مووتان! له نیو ئیوه دا ته نیا ئەو لاوهی به پیوه راوهستا وه شیاوی ئەوه یه له لای خۆمی راگرم، چونکوو به کرده وه سه لماندی که لاویکی فره زانا و تیگه یشتوو و ریژی خه لکی له لایه. که وابوو جگه له و لاوه هه مووتان ده توان برۆنه وه.

به م چه شنه کورپه هه ژاره که مایه وه و بوو به نووسه ری تاجر.
لیره دا درده که وی هه رکه س ریژی خه لک بگری ریژی ده گرن.

***

مستەفا رەسوللى ئازەر - شىنۆ

«پېش ئەۋەدى كارىكى بىر لە پاشەپوژ بىكەۋە»

پاتشايەك بە نىۋ شاردادا دەگەپرا و بۇ ئەۋەدى كەس نەيناسى جلوبەرگى خۇي گۆرپىيون. ھەروا كە دەگەپرا كابرايەكى دى كە دانىشتوۋە و چەند سىندوۋقى لە پېش خۇي داناۋە. چۆ پېش و نرخی سىندوۋقەكانى پرسى. كابرا داۋاي نرخیكى زۆرى كرد.

پاتشا زۆرى پى سەير بوو، كوتى:

– ئەم نرخی بۇ ئەم سىندوۋقەكانە يەگجار زۆرە، ئەۋەندەدى ناكەن، دە دەستتادا دەمىننەۋە. ھەرزانىان بدە با بفرۆشپىن.

كابرا كوتى:

– راست دەكەى ئەم نرخی زۆرە، بەلام ھەر كام لەم سىندوۋقەكانە شىتىكى زۆر بەنرخيان تىدايە كە بە ھىچ پارەيەك ناكردپىن.

پاتشا دانەيەكىانى كرى و بردىيەۋە كۆشكەكەى خۇي. كاتىك سەرى ھەلگرت، دىتى كلكەۋانەيەكى تىدايە كە لە سەرى نووسراۋە:

«پېش ئەۋەدى كارىكى بىكەى، بىر لە پاشەپوژ بىكەۋە.»

نووسراۋەكەى زۆر پىخۆش بوو و كلكەۋانەكەى دە ئەنگوستى كرد. ھەر كات گەرەكى بوو كارىك بكا، چاۋىكى بە نووسراۋەى سەر كلكەۋانەكە دەخشان و پاشان بە وردى بۇ كارەكە دەچوو.

پۆژیک ناردی به شوین دهللاکدا که بی سهر و ردینی بو بتاشی.
 دهللاک بی سی و دوو ههستا و بهرەو کۆشکی پاتشا وهری کهوت. که
 گهیشته ئەوی سهر و ردینی پاتشای ده خووس نا و گوێزانی دەستدایه.
 لهو وختهدا میثیک هات و له سهر سهری پاتشا نیشته. سهری
 وهخوروو کهوت، دەستی هه لێنا سهری بخورینی. دهللاک چاوی به
 نووسراوهی سهر کلکه وانه که کهوت و ترسی پینیشته و ههر له بهر
 خۆیهوه دووپاتی دهکردهوه و دهیکوت:

– یا رهبی خودایه تۆبه، یا رهبی خودایه تۆبه. . .

پاتشا گوئی له ورتهورتی دهللاک بوو و کوتی:

– ئەو ورتهورتهت له جییه دهللاک؟ ئەوه ده لێی چی؟ راستیم پی بلی
 چت زانیوه؟

دهللاک کوتی:

– گه ورم چت لی وه شیرم، ئەمن ده گه ل نه یارانی تۆ هاودهستم، بهر له
 وهی بیمه لای تۆ، بریارمان دابوو که سهر و ردینت ده تاشم، بهم
 گوێزانه دهماری ئەستۆت بېرم و بتکووژم، به لام دهر کهوت ئەگەر بېتوو
 ئەم کاره بکهم سهری خۆشم تیدا ده چی! ییشتیر بیرم لهم کاره نه کردبووه.
 پاتشا دهللاکی خهلات کرد و هه موو نه یاره کانیشی گرتن و
 خستینی به ندیخانه وه.

***

سه‌ید زاهید هیدایه‌تی - سنه

« برینی خه‌نجه‌ری ساریژ ده‌بی، برینی زمان ساریژ نابی »

پیاویکی هه‌ژار بۆ وه‌ده‌ست‌هینانی بژیوی خاو و خیزانی، هه‌موو پۆژی خه‌نجه‌ریک ده‌به‌ر پشتیندی‌دا ده‌چۆ نیو باغیک و داری ده‌برین و ده‌بیردنه‌ شاری و ده‌یفرۆشتن. چه‌ند پۆژیک به‌م چه‌شنه‌ تییهر بوو تا ئه‌وه‌ی پۆژیک خاوه‌ن باغ که ئاقلی بریک سووک بوو، هاته‌ نیو باغه‌که‌ی و به‌ نیو داره‌کان‌دا گه‌را، له‌ دووره‌وه‌ چاوی به‌ کابرا که‌وت که‌ خه‌ریکی داربرین بوو، به‌ ده‌نگیکی به‌رز هه‌رای لیکرد:

- هۆی نه‌فام، گیله‌! نازانی ئه‌و باغه‌ بی‌سیح‌ب نییه‌، ئیستا ئه‌و دارانه‌ بۆ ده‌بپی؟

داربر که‌ باغه‌وانی چاو پیکه‌وت، که‌وته‌ پارانه‌وه‌ که‌ ئیزنی بدا بریک دار ببری و باغه‌که‌شی بۆ ئاو بدا.

خاوه‌ن باغ دل‌ی پی‌سووتا و کوتی:

- باشه‌، به‌لام به‌ مه‌رجیک داره‌کان به‌ جوانی ئاو بده‌ی و به‌ باشی ئاگاداری له‌ باغه‌که‌ بکه‌ی و زۆریش دار نه‌بری.

داربر زۆری به‌ که‌یفی ده‌بی و به‌ کۆلیک داره‌وه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ مال و به‌ خیزانی ده‌لی:

- ئافرەت كابرايەكى شىتوشوورم ديوتەوہ كه باخىكى گەورەى
 ھەيە، بۇ وەى جىگەپىي خۆم دە باغەكەى دا قايمتر بكام وا باشە بۆ
 سبەى نيوہرۆيە بانگھىشتنى بكامين.

ژنەكەى دەلى:

- جا بە خواى قەت تەگبىرى ناگاتى، ئەمنىش چىشتىكى خۆشى
 بۆ لىدەنىم.

داربر بۆ سبەينى خاوەن باغەكە دەباتەوہ مال. كاتى نان خواردن،
 خاوەن باغ لىكاوى بە زارى دا دىتە خوار، ژنى داربر چاوى بە
 دەمولەوسى كابرا دەكەوى، پىي دەلى:

- ھۆى شىتە! دەمت وەرگىرە قىزمان دەبىتەوہ.

خاوەن باغ ھەر چەند بە بىستنى قسەى ژنى داربر زۆر تىك دەچى،
 بەلام دەنگ ناك. رۆژى دواتر دەچىتە باغ و لە داربرەكە نزيك
 دەبىتەوہ و دەلى:

- كاكى برا! پىشتم زۆر دىشى. ھەجمىم لى ھەلگىراوہ، دەتوانى
 نووكە خەنجەرىك بەو خەنجەرەى بەر پىشتىندت لە پىشتم بەدى، بەلكوو
 چا بى؟

داربر دەلى:

- ئەى بۆ ناتوانم، دا راوہستە بزانم!

خه نجه ريكي له پشتي ديدا و برينداري دهكا. خاوڼ باغ ليدهدا دهرپوا.
دواي چهند رږڅيكي كه برينه كه ي ساريڅ ده بيته وه، دهگه پښته وه لاي
داربري و پيي دهلي:

— كاي داربري دا وهره چاويكي له پشتم بكه بزانه برينه كه ي
ساريڅ بوته وه؟ داربري كه چاو له پشتي دهكا، دهلي:

— ئه ريوه لالا به خو شيه وه چاك چاك بوته وه.

ئه وچار خاوڼ باغ دهلي:

— ئه و رږڅه له بيره كه بانگه شتنتان كرديووم؟

— نا، بو؟

— له بيرته څنه كه ت چي پي كوتم؟

— نا، چي كوت؟

وه بيرت نايه له سهر نان خواردن كوتی: شيته دهمت وه گيږه
قيزمان ده بيته وه؟ ههر بويه منيش ئه و رږڅه هاتمه لات كوتم
پشتم ديشي خه نجه ريكم له پشتي بده تا بريندار بي و دواي
ساريڅ بوونه وه نيشانت بدم كه «بريني خه نجه ري ساريڅ ده بي،
بريني زمان ساريڅ ناي.» كه و ابو و ههر ئيستا له باغ وه در كه وه،
دنا ههر به و خه نجه ره ي خوت ده كو و ژم.

***

«بە بەشى خۆت رازى بە»

كابرايه كى سەقا* ، كەرىكى بوو و رۆژ تا ئىوارى ئاوى بۇ مالان پىدىنا ،
بەلام يەكجار كەمى پىرادەگەيى . كەرەكە تا چاوى بە دەنكە جۆيەك
دەكەوت ، لە حەوت شوپىن مىلى خۆى بۇ دەشكاند . چونكوو قەت لە كەى
ويشكىش تىرى نەدەخوارد ، كابرانش هيندەى نەقىزە تىوہ ژاندبوو ،
خوينى بە كلۆتان* دا دەھاتە خوارى .

رۆژىك مىراخورى* پاتشای تووش بوو كە پىشتەر يەكترىان دەناسى و
برادەر بوون ، چاكوخوشيان كرد ، مىراخور كە چاوى بە كەرەكە كەوت
بەزەبى پىداھات و كوتى :

- ئەو كەرەى تۆ بۇ هيندە لەر و لاوازە؟

- بلایم چى؟ لەبەر دەسكورتى .

- چەند رۆژىك بىسپىرە بە من ھەتا بىبەم لەگەل ئەسپەكانى پاتشا
خزمەتى بكەم بەلكو تۆزىك بىتەوہ سەرخۆ .

مىراخور كەرەكەى برد و خستىيە تەويلە و لە سەر ئاخورىك
بەستىيەوہ . كەرەكە تەماشای كرد ئەو ھەموو ئەسپە قەلەوہ ، ھەر يەك
بە ئاوازيكەوہ دەحىلئىنى! ئاخىكى كىشا و لمبۆزى بەرەو ھەوا بەرز
كردەوہ ، كوتى :

- خودای گهوره، ئاخىر با كهرىش بم، مهگين مهخلووقى تو نيم؟ نه تو خه لقت نه كر دووم؟ جا باشه بو وا بى رسق و زهليل و پشت بريندارت دروست كر دووم؟ شه و تا بهيان له بهر ئيشى برينه كانم و سكى برسيمه وه خهوم وه چاوان ناكه وئى. پوژ تا ئىواری باری گرانم له سه ر پشتى لاناچى! كه چى ده بينم نه و نه سپانه وه كوو شای راده بویرن و هيچ گرفتیه كيان نييه. نه وان بو ئاوا و منيش ئاوا؟! چ گوناحيكم هه يه توشى نه و چه ره سه رييه ت كر دووم؟

كه ره كه له و قسانه دا بوو كه ته پل ليدرا، كوتيان:

- نه سپه كان زين بكه ن دوژمن هيرشى هيناوه، بچن بو شه ر.
نه سپه كان كه له شه ر گه رانه وه، كه ره كه ديتى نه و نه سپه به كه يف و قه له وانه چييان به سه ر هاتووه؟
به يتاريان هينا، برينه كانيان كرنه وه و به تيغ و سم تراش سه ره نيژه يان لى ده هينانه ده رى و برينه كانيان ده قه لاشت. سه رى به رزكرده وه و كوتى:

- خودای گهوره! توبه، په شيمانم له و قسانه ي كه كر دوومه، به هه ژاريه كه ي خوم رازيم و نه قيزه ي خاوه نه كه ي خوم زور له سه ره نيژه ي دوژمنان پى باشتره.

***

«بە دووى چوواندا مەچوو»

پۆڭيىك كابرارايەك بارى خورماى لە گويدريژەكەى نابوو ،
بۆخۆى سوارى ببوو و جاشكەكەشى بە دواى دا دەپۆيسى . دەگاتە
كانياويك ، تووشى پياوچاكيك دەبى ، ماندوو نەبوونى لى دەكا و
پيى دەلى:

- مامە! بۆچى ليرەى؟

- هاتووم پيگاي باش و چاكە بە پيوار نيشان بەدم .

- جا ئەگەر واىە پيگايەكى باش نيشانى من بە!

- نيشانت دەدم ، بەلام بە مەرچيک لە بىرت نەچى ، ئەويش ئەوهيه كە

«قەت بە دووى چوواندا مەچوو.»

خوداحافيزى لى دەكا و دەپوا .

كابراى خورمافرۆش سوارى گويدريژەكەى دەبى و دەپوا ، لە

چۆلەوارپىك گورگيىكى ديتە سەر پيگا و لە پشتەوهپا جاشكەكەى لە

عەرزى دەدا و سكى دەدرې. كابرە غار دەدا گورگه كه دەردەكا ، گورگه خېرا
خۆى دەگە يەنئتە گوئدرېژەكەى و سكى ئەوئش دەدرې.

كابراى خورمافرۆش پەندى پياوچاكەكەى بىر دەكەوئتەو و دەلى:
- ئەو پياوچاكە بە منى كوت بە دووى چوواندا مەچوو ، بەلام ئەمن
گويم پئنهدا. خۆ تازە جاشكەكەم هەر چووبوو ، گوئدرېژەكەم بو له
دەست دا!

***

مسته‌فا ره‌سوولی‌نازهر - شنۆ

«ته‌بایی و یه‌ک‌ده‌نگی ده‌سته‌به‌ری سه‌رکه‌وتنه»

له‌و رۆژمه‌وه که خودای میری مه‌زن مرۆقی خولقاندوو، ته‌بایی بنچینه‌ی خوش‌به‌ختی هه‌ر بنه‌ماله‌یه‌ک بووه. ناشتی و ته‌بایی له‌ پیکهاتنی پیوه‌ندییه‌کی راسته‌قینه‌ی پڕ له‌ به‌خته‌وه‌ری دا‌ ده‌وریکی کارای هه‌یه.

ده‌گیڕنه‌وه له‌ سالانی زۆر کۆن دا بنه‌ماله‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن‌مه‌رومالات و زه‌وی‌وزار ده‌ژیان. مه‌زنی بنه‌ماله‌ پیاویکی به‌سالاجوو و به‌ئه‌زمون بوو. تالی و سویری رۆژگاری چیشتبوو. مندا‌له‌کانی زۆر به‌ باشی پیگه‌یان‌دبوون، کوره‌کان ژنیان هینابوو و کیژه‌کان شوویان کردبوو، به‌لام‌ پرا و ته‌گییری بنه‌ماله‌ هه‌ر به‌ باوک بوو.

شه‌ویکی پاییز که له‌ کاروباری جیخوون* و مه‌زرا ببوونه‌وه، گه‌وره‌ی مال خیزانه‌که‌ی له‌ ده‌وری خۆی کۆ کردبووه و قسه‌ی بۆ ده‌کردن: له‌و کاته‌دا جیره‌یه‌ک له‌ ده‌رگا هات، قسه‌که‌ی بپی و روانیه‌ ده‌رگا، به‌لام‌ که‌س وه‌ژوور نه‌که‌وت.

ئافه‌رته‌کان ترسان. کوره‌کان هه‌ستانه‌ سه‌ر پی. له‌په‌ر ده‌نگیک هات، کوتی:

- ئیوه‌ ئه‌من نابینن، ئه‌من نه‌گه‌تم و هاتووم به‌شیک له‌ سامانی ئیوه‌ ببه‌م. کامتان پیخۆشه‌ بیگیڕنه‌وه، ئه‌وی تریان ده‌گه‌ل خۆم ده‌بهم.

هه موویان حه به سان. ژنه کان ده گریان و ده یانکوت:

– برۆ و ده رکه وه، بۆ له م گونده دا هه ر ئیمه ده وله مه ندین؟!
نه گبه ت کوتی:

– هه ر ئه وه یه که که کۆتم، ده ست و بر دی خۆتان بکه ن.

گه وه ی مال سه ری هه لئینا و کوتی:

– تازه کاره و هاتو وه.

کوره کان کوتیان:

– باوکه خۆت هه ر چۆنت پیخۆشه با وابی. باوک کوتی نا، ده و مالده هه ر
که س ده بی بیرو پای خۆی ده ربیژی.

هه ر کام له کوره کان قسه ی خۆی کرد. کوری مه زن کوتی:

– باوکه به بروای من نه گبه ت با مه رکه کان به ری، به گاجووت زه وی ده کیلین،
زراعت ده که یین و مه ری پیده کړینه وه.

کوری نیونجی کوتی:

– نا، با مالاته کان به ری و مه رکه کان بۆ خۆمان بی، چونکو مه ر زوو زوو زیاد
ده کا و ده توانین مالاتی پی بکړینه وه.

گه وه ی مال پرووی ده خیزانی کرد و کوتی:

– ژنه که ئه دی تۆ ده لئیی چی؟ ئاخر تۆش شتیگ بلێ. ژنه قسه یه کی کرد
و به دلی پیاوه که ی نه بوو.

ئەو جار بووکه كان وه قسه هاتن. بووکی گچکه که پالی به دیواره وه دابوو ،
سهری هه لپری و کوتی:

ئەگەر نه گبهت به قسهی من دهکا هه رچی هه مانه با بیبا ، به لام ته با بیمان
نه با!

گورهی مال ئەو قسهیهی زۆر به دل بوو و کوتی:

– نه گبهت! ئیمه هه موومان له سهه قسهی ئەم بووکهین ، راست دهکا ، جگه له
ته با بیمان هه موو شت بو تو .

نه گبهت کوتی:

– ئەوه قسهیهکی راسته که پیشینیان کوتوویانه: «ئەقل به گوره و
چکۆلهیی نییه». ئەم بووکه زۆر ژیر و وشیاره ، چاکی بیر کردووه ته وه که
وابوو منیش هیچ کامیان نابهم.

کوتیان:

– ئەی ئەم گشته هه ره شه و گوره شه یهت له چی بوو ، بوچ په ژیان بوویه وه؟!
نه گبهت کوتی:

– ئەگەر ئەمن مال و داهاتی ئیوه بهم رهنگه هه ره بو ماوه یهکی کورت به
هه ژاری بمیننه وه. چونکوو ته با بیتان جار یکی تر ئیوه به سامان دهگه یه ئیته وه.

مه بهستی من ته با بیتان بوو که ئەویش نه متوانی له ئیوهی هه لپرم.

ئەوهی کوت و جیره له ده رگا هات. به دم رویشته وه هه ده یکت:

«ته با یی... ته با یی... ئافرین بووکه بو ته گبیرت...»

***

په‌ند

سه‌لاح پايانيانى - مه‌هاباد

«ته‌ماح له گووى سه‌گ پيس‌تره»

حاکمیک له وه‌زیره‌که‌ی پرسى:

- چ شتیک له هه‌موو شت پيس‌تره؟

وه‌زير داما و نه‌یتوانی وه‌لامیک بداته‌وه. مؤله‌تی له حاکم خواست و له شار ده‌رکه‌وت و هه‌تا له چۆله‌واریک تووشی شوانیک هات. سللوی کرد و شوانه ولامی سللوی داوه، گوتی:

- وه‌زير! له‌وه‌دوره‌به‌ره چ ده‌که‌ی؟

- شوانه! پرسياریکت لئ‌ده‌که‌م، ئە‌گەر ولامت داوه هه‌رچى بخوازی ده‌دمى. ئيس‌تا پيم‌بلی بزائم چ شتیک له هه‌موو شت پيس‌تره؟

- وه‌زير! به‌ر له‌وه‌ی ولامت بده‌مه‌وه با مزگینیت بده‌مى که له پشتی ئە‌م گرده‌گه‌نجیکم دۆزیوه‌ته‌وه، وه‌ره با بچین بۆ خۆمانی به‌ئینینه‌وه و لیره قه‌سریک دروست بکه‌ین و له‌شکریک ساز بکه‌ین و حاکمى له سه‌ر ته‌خت بخرینه ژیره‌وه. ئە‌تۆ حاکم به‌ و ئە‌من وه‌زير!

وہزیر کہ ئەم قسەییە بیست زۆر خۆشحال بوو و قسەکەمی شووانەمی
قبوول کرد و کوتی:

– زووکه گەنجه که له کوئیە؟ برۆ پیشانم بده.
ئەمە شەرتی هەیه.

– شەرتەکەمی بلێ بزانی چیه؟

دەبی سی جار زمانت دە پیسای سەگەکم وەربدەمی هەتا پیشانت بدم.
وہزیر کہ هیچ عیلاجی نابێ بە خۆی دەلی:

– خۆ کەس لێرە نییە، لە پیشدا دەست بە سەر گەنجه که دادەگرم و
دوایە شووانە دەکوژم.

بە کورتی وەزیر سی جار زمانی دە پیسای سەگی شووانە وەردا و
پیی گوت:

– ئیستا بلێ بزانی گەنجه که له کوئیە؟

– وەزیری بە تەماح جا برۆ بگەرێو، ولامی پرسیارەکەت تەماحە که
لە پیسای سەگیش پیس ترە.

(ئەم پەندە بۆ مروۆفی تەماحکارە.)

***

«جوابى خراپەى ھەر خراپەى» (۱)

«شوان و مار»

لە پۇڭگارانى كۆن دا شوانىك ھەبوو، ھەموو پۇڭزى دواى لەو ھەپراندى
 رانەكەى* دەچوو لە دەم جۆگە لە ئاوىك دادەنىشت و شمشالى لە بەر
 پشتىندى دەردەھىنا و بە كەيفى خۇى تىى دەتووراندى. پۇڭزىك كە ھەروا
 خەرىكى ژەندى شمشال بوو، لەپ چاوى بە ماریكى رەش دەكەوى كە لە
 نىوان دوو بەردان دا قىت بۆتەو و زەق تەماشای دەكا. شوانە بە دىتنى
 مارەكە دەحەبەسى، خىرا شمشالەكەى دەبەر پشتىندى دەنىتەو و بە
 پە لە رادەكا. دواى ماوھىك كە ترسەكەى دەنىشیتەو، وردەوردە بەرەو
 شوینى خۇى دەگەرپتەو و سەرلەنوئى دە شمشال دەتوورپىنى. ھىندەى
 پىناچى مارەكە دىسان سەر و دەردە دەنىتەو. شوانە ئەمجار زۆر
 ناترسى، دەزانى كە مارەكە دەنگى شمشالەكەى پىخۆشە.

ئىتر لەو پۇڭزە بەو لاو شوانە دواى لەو ھەپراندى و تىركردنى رانەكەى
 دەچى لە دەم جۆگە لە ئاو كە شمشال دەژەنى و مارەكەش ھەروا گوپى

لهو دهنگه دل بزوینهیه. شوان و مار به یه کجاری بیوونه دۆست. شوانه دۆستایه تی خوئی و ماره که بۆ خه لکی دئی ده گپ یته وه. خه لک به دۆستایه تی ئه وان ده زانن.

کابرایه کی مارباز ریگه ی ده دئی شوانه ده که وئی. خه لکی دئی باسی دۆستایه تی مار و شوانه بۆ کابرا ده گپ نه وه. مارباز هه لدهستی ده چیته لای شوانه و پئی ده لئی:

- ده بی ئه م ماره به کیسه یه ک پوول بده ی به من! شوانه رازی ده بی، شمشاله که ی ده ردینی و تیده توورینی و ماره سه ر به رز ده کاته وه. مارباز کیسه یه ک ده کا به سه ری مار و ده یگری. کاتی ده یه وئی بپروا شوانه ده لئی: بیهینه با جاریکی دیکه چاوم پئی بکه وئی! مارباز سه ری کیسه که ده کاته وه، شوانه که چاوی پیده که وئی ده بینی ئه وه ماره که ده گری. مارباز سه ری کیسه که ده به ستی و ده روا. شوانه له کرده وه که ی خوئی په شیمان ده بیته وه. رانه که ی کۆ ده کاته وه و به ره و دئی ده روا ته وه.

کابرای مارباز که به ریگه دا ده روا شه وی به سه ردا دئی، له ژیر داریک لئی ده خه وئی. کیسه ماره که ش له ژوور سه ری دا به لقی داریکه وه هه لیدا وه سی. له نیوه شه ودا که رویشکیک که له و ده رو به رانه دا ده گه ری، چاوی به کیسه که ده که وئی. ده چی کیسه که ده جاوی و کونی ده کا. مار له کونی کیسه که را ده که ویته خوار. رۆژی دوایی، شوانه هه ر به یادی رۆژان ده چیته وه سه ر جوگه له که و نه رم نه رم ده نگی شمشالی لئ به رز ده کاته وه، له پ چاوی به ماره که ده که وئی که له نیوان دوو به رده که دا

قیت بۆته وه. شمشالته که ی فری ددها و لاقه قوونه ی خه لاس دهکا. له ناکاو لاقی له بهردیک هه لدهنگوی و دهکهوی. مار دهگاته سهری، چاو ده چاوی شوانه دهبرئ و تفیکی ده نیوچاوانی دهکا! تفی مار نیوچاوانی شوانه دهسووتینی. شوانه دهچیتته وه دی و سهربورده ی خوی بۆ خه لک دهگیریتته وه که چی به سهر هاتووه. خه لکی دی ده لئین:

حه ق بوو ئاوات به سهر بی. چون ئه تۆ ناپیاوه تیت ده گه ل مار کرد.

ئه مه ش سزای ناپیاوه تیه.

***

«جوابى چاكه‌ى خراپه‌يه» (٢)

پوژيک دارستانىک ئاور ده‌گرى، له‌و کاته‌دا پياويکى عه‌ره‌بىش له‌ نيو دارستانه‌که‌دا ده‌بى و هه‌ول ده‌دا خو‌ى له‌ ده‌ست ئاور رزگار بکا. له‌ کاتى راکردن‌دا ده‌بينى ماريک ده‌نيو ئاوره‌که‌دايه. زگى پيى ده‌سووتى و هه‌ليده‌گرى ده‌نيو تووره‌که‌يه‌کى ده‌خا و له‌ سووتانى رزگار ده‌کا. دواى خو ده‌ربازکردن، سه‌رى تووره‌که‌ ده‌کاته‌وه و ماره‌که به‌ره‌للا ده‌کا، به‌لام مار ناروا و به‌ کابرا ده‌لى:

- هه‌تا پيته‌وه نه‌ده‌م لي‌ره نابزووم! کابرا که‌ ئه‌و چاوهرپروانييه‌ى له‌ مار نابى به‌ سه‌رسورمانه‌وه ده‌لى:

- ئاخ‌ر بو؟ خو من له‌ چاکه‌ زياتر هيچم بو تو نه‌بووه؟! بو له‌ خو‌رايى ئه‌و به‌زمه‌ت به‌ من گرتووه؟ مار ده‌لى:

- ئه‌وه‌ى نازانم! له‌ کو نه‌وه هه‌روا بووه و هه‌ر واش ده‌بى. جوابى چاکه‌ى هه‌ر خراپه‌ بووه! ئه‌گه‌ر باوه‌ر به‌ منيش ناکه‌ى ده‌چين له‌ که‌سانى تر ده‌پرسين.

کابرا و مار له پیشدا دهچنه لای «دار» و بهسه رها ته که ی بۆ دهگیرنه وه.

«دار» ده لئ:

- به بروای من هه ق به ماره و هه ر نابی لیترا وه ستی! ئەمن ئەوه داریکم و به روحمی خودا بۆ هه سانه وه ی خه لکی له سه ر ئەم کانیا وه رواوم تا له به ر سیبه رم دانیشن، ئەوه کوا ده بی یه کیک بی و لکیکم لی ببری و بلی ئەوه بۆ ده سکه پیمه ره باشه! چۆن جوابی چاکه به خراپه ده ده نه وه.

کابرا که قسه کانی «دار» ی به که یفی نابی، ده لئ: ههسته با برۆین ئەوه چ تیناگا!

کابرا و مار وه پیده که ون و له پێگادا تووشی گایه ک دین. لئی دهچنه پیش هه تا شه رحی خۆیانی پی بکه ن. کابرای عه ره ب به سه رها ته که ی بۆ دهگیریته وه. گایه که ده لئ:

- به بروای من هه ق به ماره و ده بی پیته وه بدا، چونکوو ئەمن ئەوه چه ند هه وتوو یه بۆ ساحیبم جووتی ده کمه. دوو رۆژ نابی له جووت کردن بوومه ته وه، لیگدا لیگدا قه سایم دینیته سه ر هه تا بۆ کوشتنه وه بمفرۆشی. ئەوه جوابی چاکه مه!

کابرای عه ره ب ده لئ:

- فايده‌ی نيهه، وا دياره ئەم گايەش هەر هينده‌ی دارەكەى تيدەگا.
 وا چاكە شەرحەكەمان ببەينه لای يەكى تر. چى وا نارپۆن، دەگەنە
 مام رپۆى و لىي دەخوازن شەرحيان بۆ بكا. رپۆى بە كابرا دەلى:
 - بە وردى بۆم بگيرەوه بزانم ئەم مارەت چۆن لە سووتان پزگار كرد؟
 كابرا دەلى:

- لە نيو دارستاندا بووم كە لە پى دىتم دارستان ئاورى گرت، ئەم
 مارەش دەنيو ئاورەكەدا بوو، زگم پىي سووتاو دەنيو ئەم توورەكە يەم
 هاويشت و لە سووتان پزگارم كرد. ئىستا لە جياتى چاكەم دەگەل
 بكاتەوه، دەلى پىتەوه دەدم!
 رپۆى دەلى:

- دادەى بزانم چۆنت دە توورەكەى هاويشت؟
 كابرا مارەكە هەلەگري و دە توورەكەى داوى. رپۆى دەلى:
 - توورەكەكە لە عەرزى پاكيشە.
 كابرا توورەكە لە عەرزى پادەكيشى و مارەكە دەكووژى.
 رپۆى دەلى:

- ئەمن ئەتۆم لە داوى مار پزگار كرد، ئەتۆش لە بەرامبەر ئەو كارەى
 مندا چاكە يەكم دەگەل بكە. ئەگەر تووشى پاوچيان هاتى پىيان بلئى بۆ
 ئەم دۆلە مەچن نيچيرى لى نيهه.
 كابرا سپاسى رپۆى دەكا و دەروا. لە رىگادا تووشى چەند پاوچى دى و
 دەلى:

– بهم دۆلّه‌دا بچن رېوويه‌كى لييه كلكى ده‌لئى رېواسه. راولچيه‌كان
پئوشوئىنى رېوى ده‌گرن و ده‌بيبنه‌وه و تاژى تىبه‌ر ده‌دهن و رېويه‌كه
ده‌خنكىن! جا هه‌ر بۆيه كوتووiane «جوابى چاكه خراپه‌يه.»

***

– عهنباریکی گهوره پهیدا بکه و ههتا دهتوانی پیوازی تیکه و دهرک و پهنبه رانی لی دابخه و له سه ریشرپا ئاوی لی بده، لی گه ری ههتا وهختی خوی.

کابرا به بیدهنگی و له سه رهخۆ دیته دهر و به خوی دهلی: (نا بالوول هیچ قسه یهک به بی هوناکا.)

عهنباریکی گهوره پهیدا دهکا به قهت هۆگانه جووتیک*، ههرچی پوولی ده بی دهیدا به پیواز و عهنباری دهکا و له سه ریشرپا ئاوی ده نیو دهکا. کاتیک وهخۆ دیته وه ده بی نی که چووقه ره ی* پیواز له سه ربانی وه دهر که وتوو و که دهرکه ی عهنبار دهکاته وه چا و لیده کا پیوازه که هه مووی وهک چیشتی کولوی لی هاتوو و قهت دانه یه کیان ساخ نه ماوه. به له خۆدان و رۆرۆ ده چیته لای بالوول و پیی دهلی:

– ئەمن چ خه راپه یه کم ده گه ل تۆ کردبوو ئەو په ندهت به سه ر هینام؟!

بالوول بزده یه کی دیتی و دهلی:

– یه کم جار هاتی کوتت: «بالوولی زانا». ئەمیش زانایانه ولامم دایه وه. دووهم جار هاتی کوتت: «بالووله شیت»، شیتانه ولامم دایه وه. قهت بیستووته شیت قسه ی ئاقلانه بکا؟ به وته ی بیشینیان: «چ بچینی ئەو دهروو یه وه.»

***

«پراستى بلى با زەرەدىشى بۇخۇت ھەبى»

بالوول يەكك لە خزمانى نزيكى سولتان مەحمود دەبى، ھىچ كار و كاسبىيەكى نابى. پۇژىك دەچىتە لاي سولتان مەحمود و داواى لىدەكا كارىكى بۇ بدۇزىتەوہ. سولتان مەحمود بىرىكى نۆك دەداتى تا بۇخۇى بىفرۇشى، بالوول نۆكەكان ھەلدەگرى و دەببا دە دوكانى دەكا و وردەوردە خەرىكى فرۇشتىيان دەبى. خەلكەكە باوہرىكى زۇرىيان بە بالوول دەبى، پوو دەكەنە دووكانەكەى نۆكى لىدەكپن و پۇژ بە پۇژ فرۇشى زۇرتەر دەبى و دوكانەكەى برەوىكى زياتر پەيدا دەكا. سولتان مەحمودىش كە دەبىنى بالوول دووكانەكەى وەرەمىن* كەوتووہ، ھەر لەبەرپا نۆكى بۇ دەنیرى.

پۇژىك يەكك لە كپيارەكان بە بالوولى كوت:

– نۆكەكانت كولەكن* يا نا؟

بالوول كوتى:

– بە خوا نازانم! تاقىم نەكردونەوہ.

كابرا پۇيى و بالوول ھەستا ئاگرى ساز كرد و نۆكى وەسەر ئاگر نا.
نۆكەكان ھەتا ئىوارى ھەر لە سەر ئاگر بوون، بەلام دانەيەكيان نەكولى.
ئەو جار ھەر كەس دەھات دەپىرسى نۆكەكان كولەكن؟ دەيكوت: نەكلۆكن.
واي ليھات بازاري بالوول پۆژ بە پۆژ خرابتر دەبوو و بەرەوى
نەمايوو، پۆژى وابوو ھەر ھىچى نەدەفرۆشت.

سوالتان مەحموود پىي زانى، چۆ لاي بالوول و كوتى:

– ئەوہ بۆچى فرۆشت وەكوو جاران نىيە؟

بالوول كوتى:

– بەر لە كرپن لىم دەپرسن نۆكەكانت كولەكن يا نەكلۆكن؟ ئەمنيش
پاستىيەكەى دەلىم نەكلۆكن.

سوالتان ئەو قسەيەى لە دل گران ھات و بە تەواوى ھىزىيەوہ شەقىكى
لە بالوول دا و كلاوہكەى لە سەرى فپى دا.

بە دواى ئەوہدا ھەركەس بۆ نۆك كرپن ھاتبا لاي بالوول دەپىرسى
نۆكەكان كولەكن يا نەكلۆك؟ دەيكوت:

– ئەمن نازانم، ناشوئىرم پاستى بلىم، بچوون لە ھۆو كلاوہى پىرسن،
ئەو پىتان دەلى كە "پاستى" چى بە سەر من ھىنا.

***

«ریشی ته ماحکار به قنگی موفلیس»

کابرایه کی راوچی تانجییه کی ده بی به ناوی «موفلیس»، پوژیک ده چیته راو. تانجییه که ی زور خیرا ده بی و هه ر له شاخیک به دوو رست* دوو که رویشک راو ده کا، به لام ته ماحی پر نابئ. ده چیته شاخیکی تر و له ویش دوو که رویشک ده کووژئ. ته ماح ده گری و هه ر ده ست هه لئاگری و ده چیته شاخیکی تر و که رویشک هه لئا ده ستینی و تانجییه که ی تی به ر ده دا. که رویشک که به سه ر هه ره سه به فریکا* تی ده په ری، تانجی به دوا ی که رویشک که دا و کابرای راوچی به دوا ی هه ر دوو کیان دا. تانجی له سه ر کلیه به فره که* که رویشک که ده گری و کابرای راوچیش ده گاته سه ریان، به لام کلیه به فر هه رس ده کا و هه موویان تیکه وه ده پیچی و له کهنده لان و شیویکی خوار کیوه که یان ده گیر سین ه وه و له ژیر به فر دا ره ق هه لئا دین.

پاش ماوهیه ک راوچی که بو راو ده چنه ئه و شوینه ده یان بین ه وه، ته ماشا ده که ن ئه وه فلان راوچی پینج که رویشکی له لایه و ریشی به قوونی تانجییه که وه نووساوه و ره ق هه لاتووه. هه ر له و سه ر ده مه وه ئه و مه سه له باو بووه که ده لئا ن:

«ریشی ته ماحکار به قنگی موفلیس»

«زمانت بە چاکە بگەرئ نەک بە خراپە»

دە سالانی زۆر کۆن دا، پاتشایەک شالیاریکی* زۆر بەئەزمون و تیگەیشتووی دەبی، پاتشا دەیهوی شالیارەکی تاقی بکاتەو. بانگی دەکا و داوای لێدەکا که شیرنترین شتی ئەم دنیا یە بۆ بیئێ.

شالیار داوای سەردانواندن لە بەرامبەر پاتشادا، بۆ بەجێ گە یاندنی مەبەستەکی وەدەر دەکەوئ. دەروا لە نیو شاردا «زمان» یک دەکپی و دەگەرپێتەو و زۆر بە ریز و حورمەتەو لە بەر دەمی پاتشای دادەنئ.

ماوێهەک بەسەر دەچئ، پاتشا جارێکی تر شالیارەکی بانگ دەکا و داوای لێدەکا ئەم جارە تالترین شتی ئەم دنیا یە بۆ بهیئێ.

شالیار دەست لە سەر سنگ پاشەوپاش دەچیتە دەر و داوای چەند ساتیک که «زمان» یکی بە دەستەوێه دەگەرپێتەو و هەرودەک جاری بیئوو لە پیش پاتشای دادەنئ. پاتشا دەبیئێ دیسان هەر زمانی بۆ هیناو، دەلئ:

– دانیسه بزنام، من داوای شیرن‌ترین شتم لیگردی زمانت بو هینام،

داوای تال‌ترین شتم کرد هەر زمانت بو هینام، ئەمه چ سپرپیکه؟!

شالیار گوتی: پاتشام سلامت بی، خوا بو ئیمهت پراوه‌ستاو بکا و
خه‌لک له سێبه‌رت‌دا هه‌ساوه‌تر بن. زمان ده‌توانی هه‌م شیرن بی و هه‌م
تال. ئەگه‌ر به‌ چاکه‌ بگه‌رێ ئەوه‌ شیرینه، ئەگه‌ر به‌ خه‌راپه‌ش بگه‌رێ
دیاره‌ که‌ تاله‌.

پاتشا ئەزموونه‌که‌ی زۆر پیخۆش بوو و شالیاری خه‌لات کرد.

***

«عەقلى دە سەردايە ، دە ريش دا نىيە»

سولتان مەحمۇد لە ھەياس كەوتە بيانو كوتى: ھەياس ھەتمەن لە دارت دەدەم. دەبى خواردنىكم بۆ بىنى ، خواردنىش بى و خواردنىش نەبى! پياويكم بۆ پەيدا كەى پياويش بى پياويش نەبى! ئەسپىكم بۆ بىنى ئەسپىش بى و ئەسپىش نەبى!

ھەياس كوتى: قور وەسەرم ، جا ئەوانە لە كوئ پەيدا بكم؟! ھەوت رۆژى مۆلەت درابوو. چوو خولاولە ، شەش رۆژى چووبوو و ھەر رۆژىكى مابوو. كوتى: فايدەى نىيە با بۆمەو تازە ئەمن ھەر بە كوشت چووم ، بىشم پەيدا نابى! بە لاي گاوانىكا رۆيى. گاوان ھەراى لىكرد:

– ھەياس وەرە دەزانم دەتكوژن!

ھەياس كوتى:

– جا بە قوربانىت بىم. ئەگەر بزانى ھەياسم ديارە بە دەردەكەشم دەزانى.

گاوان كوتى:

– كورە ئەتۆ لە پاتشاكەت بى ئاقل تىرى ، دەنا ئەو زور ھاسانە! وەرە بۆ ئىرە تا پىت بلىم.

ھەياس چوو بۆ لاي سلاوى لىكرد ، كوتى:

– جا بە قوربانىت بىم پىم بلى:

گاۋان كوتى: جارى چايەك بخۆۋە ئەۋ جار پىت دەلىم!

ھەياس كوتى:

– ۋەللاھى ئەگەر پىم نلى چا ناخۆم!

گاۋان كوتى:

– بىرالە بچۆ دوو خىيارە تالى لە پىش دابنى، بزانە چۆنى دەخوا، ئەۋە خواردنەكەى. پىاۋيگىش ئەگەر چوو سەر مالى ژنى، ئەۋە پىاۋيشە و پىاۋيش نىيە. سەبارەت بەۋەى پىاۋ نىيە، چون توۋشى دۆستىكى ۋەك تۆ دەبى، خۆ لە ۋوۋى ھەلنايە بلى: فلانكەس با بچىنە مالى مە چايەك بخۆ يا مېۋانى من بە. ئەۋە پىاۋيشە و پىاۋيش نىيە! بچۆ ئەسپىكى شەلى بەرەللاى بۆ بەرە، لە ھەۋشە بلى: ۋەرە سۋارى بە بچوو بۆ ۋاۋ، بزانم چ دەكا؟

ھەياس چوو ئەسپى بۆ بىرد و خەيارە تالەكانى نايە بەردەمى.

سولتان مەحمۇد كوتى:

– ئەى پىاۋەكە؟

ھەياس كوتى:

– دەچم پىاۋەكەشت بۆ دىنم.

– چوو پىاۋيگىشى بۆ پەيدا كرد كە چوۋبوۋە سەر مالى ژنى و كوتى:

– ئەۋەش پىاۋەكە!

سولتان كوتى:

– ئاخىر ئەۋە پياۋە بۇچى پياۋ نىيە؟!

كوتى:

– ئاخىر ئەۋە چۆتە سەر مالى ژنى، دە راستىدا ئەۋە شوۋى كىردۈۋە نەك ژنى ھىنابى، جا ئەۋە پياۋيشە و پياۋيش نىيە.

سولتان كوتى:

– جا ئەۋە بۇخۆت زانیت يا پىيان كوتى؟

– نەۋە ئالا بۇ خۆم نەمزانى.

– ئەدى كى پىي كوتى؟!

– كورە كەچەلەيەك لە لای گارپان بوو، ئەۋە پىي كوتم، ناۋى سمايل بوو.

سولتان دەستوورىدا چوون سمايليان ھىنا و دەستەۋەستان راۋەستا و

كوتى:

– سمايل گيان! ئەۋە چۆنت زانى؟

– لەۋ كاتدا پاتشا دەستىكى بە ريشىدا ھىنا، كەچەلەيش دەستى نا

سەر سەرى!

سولتان كوتى:

– كورە ئەۋەن دەستم بە ريشمدا ھىنا، ئەتۇ بۇ دەستت نا سەر سەرت؟

– ئەتۇ كوتت ئىمە ئەۋە ريشمان سپى بوو بە قەت تۇمان نەزانى.

ئەۋەنیش كوتم: ئەقل دە سەردايە دە ريشدا نىيە!

سولتان کوتی:

- سمايل گاران بهرهللا كه وهره ببه وهزيرى من.
- سمايل بوو به وهزيرى سولتان. لهو دهمدا پاتشايهك دهسهر
سولتانی ببوو كه يا كچهكهيم به پياوهكانى خوځى دا بو بنيرى يا شهريم
لهگهل بكا.

ئهو پياوهى كه پاتشا ناردبووى جهغزىكى كيشا. سمايل دوو جگى ده
گيرفانى دا بوون، دهرپهئنان و فرپى دانه نيو جهغزهكهوه! كابرا
جگهكانى كوكردهوه و لييدا رويى.

سولتان پيى كوت:

- ئهو كابرايه جگهكانى بو برد؟
- كابرا كه جگهكانى برد كوتى ئيمه ئاوا كوټان دهكهينهوه، ئهمنيش
كوتم ئيوه بيئه سهلمان ئاوا شهرتان لهگهل دهكەين.
ئهو پاتشايهى داواى كچهكهى كردبوو، ناردى به سولتان بلين:
ئهسپهكانى ئيمه ليژه حيلاندووiane، مائنهكانى ئهوان ئاوس بوونه،
جانووكانمان بو بنيرنهوه!

- ئهويش دهستهيهك سواری ساز كرد، رويى بو شارهكهى ئهوان.
تووشى ههر سهگيك دهبوون دهيانئوپاند. خبهريان به پاتشا دا
دهستهيهك سوار هاتوون، تووشى ههر سهگيك دهبن دهيتويين. بانگيان
كردن، كورپه ئهو سهگانه بو دهتويين؟

كوتيان:

– وه لالا گورگ له مه پره کانی ئيمه يان دا، ههر چه ند بانگن کردن يه کيک
لهو سه گانه نه هاته گيانی گورگه کان! مه پره که يان لي قري کردين!
کوتيان:

– جا سهگ لي ره گورگ له وي چون شتي وا ده بي؟!
ئه وانيش کوتيان:

– ئه ي ئه سپ لي ره بحيليني، مابينه کانی ئيمه چون ئاوس ده بن؟!

***

جەلال واهىم - شىنقۇ

«قرايىكى ھەلال ھەزار تەمەنى ھەرام باش ترە»

پياويك بوو، زۆر دەستەنگ و نەدار بوو. كۆشىكى منداڭ ھەبوون،
پۇژىكى ژنەكەى كوتى:

- پياوھەكە بەپئى ناچىن، بۇ كاريكى ناكەى؟ ئاخىر ئاوا ناگوزەرى.
پياوھەكە پير بوو و ھىزى كارکردنى نەمابوو، ھەستا لەو شارە رۆيى.
رووى دە شارىكى ديكە كرد. لەوي دەستى كرد بە سوال كردن.
پۇژىك بە نيو بازاردا دەگەرا. پياويك ھەزار تەمەن و قرايىكى لە پيش
دانا و كوتى:

- ئەم ھەزار تەمەنە ھەرامەت دەويى يا ئەم قرايىكە ھەلالە؟
پياوھ پيرە قرايىكەى ھەلگرت و رۆيى. ھىندە نەپۇيىبوو تووشى
كابرايەك ھات كە بە كوتەك لە پشیلەيەكى دەدا.
- كوتى:

- كاكە ئەوہ بۇ لەو بەستە زمانەى دەدەى؟

كابرا كوتى:

– ئەگەر زۆرت پۈحم پېدا دى لىم بېرە.

كابرا قرانەكەى دا و پشیلەكەى كپى و دەگەل خۇى بردى بۇ شارىكى
دیکە. لەوئى تووشى جیرانەكەیان هات كە بازركان بوو. دواى
چاك و خۇشى، بازركان پىى كوت:

– دەى بلى بزانم ئەتۇ چى و ئىرە چى!؟

پیاوہ پیرە بەسەرھاتى خۇى بۇ گىراپەوہ.

بازركان كوتى:

– ئەمن ئەوہ بەرەو مال دەبمەوہ، ئەگەر كارىك يا راسپاردەيەكت هەيە
بلى هەتا بە مالىيى رابگەيەنم.

– هېچ كارىكم نىيە، تەنيا ئەو پشیلەيە نەبى، دەگەل خۇم بۇ ناچى.
ئەگەر زەحمەت نەبى دەگەل خۇت بۇم بەرەوہ.

بازركان پشیلەكەى لى وەرگرت و برديیەوہ. دەپیشدا چوۋە مالە
حاکمى، كاتىك گەيشتە وئى دىتى چەند كەس بە كوتەك و گۇپال لە بەر
دەرکەى راوہستانون! لە حاکمى پرسی:

– ئەو گۇپال بە دەستانە بۇ لە بەر دەرکەى راوہستانون!؟

حاکم كوتى:

– ماوہيەكە مشك زۆر بوون! پشیلە وەدەست ناكەوئى. ئەوانە هاتوون
ئەگەر مشك هاتنە دەرى بيانكووژن.

بازركان كوتى:

ئەمن پشیلەیه کم پئیە ، بەلام ئی خۆم نییە و ئی جیرانە کهمانە ، داویە
بە من بۆی بەرمەوہ مالی.

حاکم زۆری تکا و پەجا کرد. بازرگان پشیلەکە ی بە پوولئیکی زۆر بە
حاکم فرۆشت. پوولەکەشی بۆ خیزانی پیرەپیاوہ نارد. پاش قەدەرئیک کہ
پیرەپیاوہ ئەو ھەواللە ی بیست ، زۆر کہیفخۆش بوو ، گەراوہ مال و
ژیانیکی باشی دەگەل خاو و خیزانەکە ی دەست پیکردەوہ.

ھەر بۆیە کوتوویمانە: «قرائیکی ھەلال لە ھەزار تمەنی ھەرام
باشترە.»

***

«قه‌ت دوژمنی به‌که‌م مه‌گره»

کابرایه‌ک به‌هۆی که‌مته‌رخه‌می یه‌کیکی له‌ده‌ست زایه* ده‌بی. هه‌ر چه‌ند مه‌لا و حاجی و ڤدین‌سی ده‌نی‌ریتته‌ لای خزم و که‌سی کوژراو، مه‌سله‌تی ده‌گه‌ل ناکه‌ن و ده‌لین:

باجم ئیمه‌ پیاومان لی کوژراوه، خوینمان لی ڤژاوه. خوین هه‌ر به‌خوین ده‌کووژیتته‌وه.

کابرا که‌دیتی فایده‌ی نییه‌ و مه‌سله‌تی ده‌گه‌ل ناکه‌ن و ئه‌گه‌ر له‌وه زیاتر بمینیتته‌وه ره‌نگه‌ منداله‌کانیشی ده‌پیناودا بچن، بریاری دا له‌هۆی بار بکا و بجیتته‌ شوینیکی تر که‌ده‌ستی که‌سی پیرانه‌گا. له‌سه‌ر ئه‌و بریاره‌ هه‌ر به‌شه‌و بار ده‌که‌ن و وه‌ڤی ده‌که‌ون و تا روژی پاش‌تریش هه‌ر به‌رینگادا ده‌ڤۆن. له‌بوومه‌للی ئیواره‌دا ده‌گه‌نه‌ ئه‌و دیوی سنوور و خانوویه‌ک به‌کرئ ده‌گرن. یه‌کجار ماندوو ده‌بن و له‌پئ ده‌که‌ون. باران ده‌خن. له‌ماندوو‌بوونیان، هه‌ر یه‌که‌ی له‌حاسته‌ خۆی به‌لادا دی. کابرا

لهوئيش له ترسان خهوى لى ناكهوى. كورپى گهورهى كه له خهوه
ههلهدهستى، دهبينى باوكى ههروا وهخهبهره، دهلى:

- باوكه ئهوه بو نهستوى؟ شهو و پوژيكيه به ريگادا هاتووين و زور
ماندوو! خو لييره كهس دهستى پيمان پاناگا.
باوكى دهلى:

- نا پوله! لييرهش ههه دهبي وشيار بين، ههزار ئاواي* دنيايه، دهبي
به نوره بنووين. هيشتا ئهتو بريكي دى بنوو، ئهه جار ههلهدهستينم،
بهلام دهبي زور وشيار بي.
كورپه دهلى:

- بابه دياره ئهتو زور ترسهنووكى، ئاخىر لييره كى دهستى پيمان
پادهگا؟ ئهوه نيبه دهركه و پهنجهرهكانيشمان ههموو داخستوون؟ ئيدى
ترسيكى پيناوى!
باوكى دهلى:

- پوله جارى ئهتو تيناگهى. پياو له ههه ههه لومه رجيكا دا دهبي
وشيارى خوى بي، نابى دوژمنى به كهه بگرى. ئيمههش ئيستى دوژمنمان
ههيه و دهبي چاكتر ئاگادارى خويمان بين. لهه كاته دا يهكيك له پشت
دهرگاوه دهلى:

- ئهمن براى ئهه و پياوهم كه به دهست ئيوهوه كوژراوه، ههه لهه
شوينهه كه بارتان كر دووه ههه تا ئيره به دواتان دا هاتووم كه ئهگهه ههه
بو پرهخسى تولهه براه بكههوه. گويم له قسهكانتان بوو، بهلام

چونكوو تۆ ليرەش ھەر دەرسيى و دوژمنى خۆت بە پياو دەزانی و
كوشتنى تۆش جگە لەوھى دوژمنايەتى قوول تر بكا برينيك ساپيژ
ناكا، ئەوھ لىت خۆش بووم. ھەر ئىستا بگەپپوھ سەر مال و حال و
مووچە و مەزراى خۆت و لە سەر دەستى مەلا و ردین سپيەكانى ئاوايى
لىت خۆش دەبم.

كوردەكە لە جىگای خۆى وشك ھەلاتبوو، بە ترس و لەرزەوھ كوتى:
– بابە، بە راستى تۆ شت دەزانی، من ئەوانەم نەدەزانی. بىرم بۆ ئەوھ
نەدەچوو ليرەش پیمان بزانی، ليرە ھەموو شتيكم بۆ روون بۆوھ.

***

وای فه‌رموو په‌ری گه‌ریاوی ده‌وران ،

یه‌کیه‌تییه ره‌مزی سه‌رکه‌وتن

ده‌گیڤ نه‌وه ، پی‌ریکی گه‌ریده‌ی ده‌وران ، چه‌ند کورپی بوو ، کورپه‌کانی
 هه‌میشه‌ ته‌ک یه‌کا نا‌کو‌کییان بوو ، له‌ سه‌ر هه‌ر نا‌کو‌کییه‌ک به‌ گز یه‌کا
 ئە‌چوون ، به‌م چه‌شنه‌ ژیا‌نی خۆیان تال‌ کردبوو .

باوکیان هه‌رچی هه‌ولئ ده‌دا یه‌کیه‌تی له‌ نیوانیا‌نا پی‌ک بی‌ئی ، بو‌ی
 نه‌کرا . رۆژیک کیسه‌یه‌ک پوول و چه‌ند شوولئ دریژ و با‌ریکی هی‌نا ،
 شوول‌ه‌کانی به‌ په‌تیک به‌ یه‌که‌وه‌ به‌ستن . کورپه‌کانی بانگ کرد و پی‌ی
 کوتن :

– هه‌ر کام له‌ ئیوه‌ بتوانئ ئە‌م شوول‌انه‌ بشکینئ ، ئە‌م کیسه‌ پوول‌ه‌ی
 پی‌ده‌دم .

هه‌رکام له‌ کورپه‌کان بو ئە‌مه‌ شوول‌ه‌کان بشکینن ، که‌وتنه‌ خو ، هه‌ولئ
 زۆریان دا ، به‌لام هی‌چ کامیان نه‌یان‌توانی شوول‌ه‌کان بشکینن .

پیره میرد کوتی:

- کوره کانم! شکاندنی ئەم شوولانه گەلی ئاسانه، بەلام ئیوه
رینگه که تان نه دۆزیوه ته وه.

خۆی شوولەکانی هه لگرت و په ته که ی دەوریانی کرده وه و یه که یه کی
ئەوانی شکاند و کوتی:

- ئازیزانم! دیتتان شوولەکان چون به یه که وه بوون، هیچ کامتان بهم
هه موو هیزه وه نه تان توانی بیان شکینن، بەلام کاتی له یه ک جیا کرانه وه،
منیش توانیم به ئاسانی بیان شکینم.

- ئا پۆله کانم! ئیوهش هه ر ئاوان، کاتی له ته ک یه کا بن، یه کیه تیتان
ببی، هه موو کاتی له ژیان دا سه رکه وتوو و پیرۆز ئەبن و هیچ کات
دوژمنی زۆرداریش ناتوانی ئیوه له پی بخا و شکستان بدا، بەلام ئەگەر
ناکوکیتان له نیودا بی و له یه ک جیا بن، دوژمن زۆر به ئاسانی به
سه رتان دا زال دەبی.

«هه ر بۆیه شه کو توویانه، یه کیه تی دهسته به ری سه رکه وتنه».

***

«ھەتا ئاۋ نەبىردوۋە ، ئاگات لىيى بى»

لە سالانى زۆر كۆن دا ، پىرەپىاۋىك دەگەل كۆرەكەى لە دەم پووبارىكدا دەژيان . ئەو زۆر زانا و تىگەيشتوو بوو . ھەموو دەم لە ھەۋلى ئەۋە دابوو كۆرەكەشى ۋەكوو خۇى وشيار و تىگەيشتوو بار بىنى ، ھەر بۇيە گشت ئاكار و كىرەۋەكانى ئەۋى دە ژىر چاۋەدىرى دا بوو . پىرەى بە ئەزموون رۆژىك بەرپەيەكى دا دەست كۆرەكەى ھەتا بىبا دە ئاۋى دا بىخوسىنى و لە پاشان بە يەكەۋە بىشۇن .

كۆرە بە پىيى بىرىارى باۋكى بەرپەى ھەلگرت بردى دە ئاۋى ھاويشت و چەند بەردىكى لە سەر دانا .

پىرە ھەموو ئىۋاران كە لە كار دەگەراۋە دەچۆۋە دەم پووبار و چاۋىكى لە بەرپەكە دەكرد و دەيكوت : جارى ماۋىەتى بخوسى . ھەر جارەش كوتانىكى چاكى لە كۆرەكەى دەدا . خەلكى ئاۋايى كارى ئەۋ پىرە بەئەزموونەيان بە لاۋە زۆر سەير بوو كە ئەۋ كۆرە ھىچ ھەلەيەكى نەكردوۋە ، ئەدى بۇ ھەموو ئىۋاران دە سەر و گۆيلاكى دەكوتى ؟!

پوژيک کورپه دهگه ل هاوالانی کایه دهکا ، ئاگای لی نابی بهرپه که ئاو دهیبا ، ههوالی به ئاوداچوونی بهرپه له ئاوییدا دهنگ ده داتهوه . خه لک بو کورپه که به پهروش دهبن و له دله خویماندا ده لئین:

– ئه و کورپه تا ئیستا هیچی نه کردبو و باوکی هه موو ئیواران سه ر و گو یلاکی تیك ده کرده وه ، ئه مرؤ که بهرپه که ی به ئاودا چوو به کوشتنیش دهستی لی هه لئاگری.

پیره ی به ئه زموون پوژان ئاسا که له کار گه پراوه چوو له لای پوو بار ، بینی بهرپه که له شوینی خوی نه ماوه و کورپه که ی له بهر کایه کردن ئاگای له خو پراوه و بهرپه ئاو بردوو یه .

به پیچه وانه ی پوژانی تر دهستی کورپه ی گرت و به ره و مال بووه ! خه لک زوریان له لا سهیر بوو . هوی ئه م کاره یان له پیره پرسی که بوچی ئه و کورپه پوژانی پیشو و چی نه کردبو و بهرپه که شی هه ر ده ئاوییدا بوو وه ریده گه رایه ، به لام ئیمرؤ که بهرپه ئاو بردوو یه ، به هیمنی و له سه ره خوی دهگه لی ده جو و لئیه وه ؟!

پیره له ولامی خه لکی ئاوییدا کوتی:

– پوژان بو یه لیم ده دا هه تا بترسی و باش ئاگای له بهرپه بی تا ئاو نه یبا ، ئیستا که ده بینم بهرپه به ئاودا چوو ، ئیتر لی دانی به که لکی چی دی.

«ھەوەل نەخشونىگارم ،

دووم ھىلكەھەلارم ، سىيەم پەنى رۇژگارم»

پىرىژنىك كورپىكى تاجرى دەبى و بووكىك. رۇژى لە رۇژان كورە دەچى
بۇ تىجارەت و داپىرەى بە ژنەكەى دەسىپىرى.

داپىرە گەلىك پىر و پەكەكەوتە دەبى. بووكە لىى دەكەوئتە
پەلپ و بىانوو و پىى دەلى:

- وەكوو بىستوومە كاتى خۇى تەونكەرىكى لىھاتوو بووئە. ئادەى ئەم
تەونە بچنە بزەنم!

- داپىرەكە سۇماى چاوانى نەمابوو ، ھىچى لە دەست نەدەھات. ئەوجار
ھىندىك ھىلكەى نايە ژىرى و وتى دەبى ھەلىانېنى! پىرە ديارە ئەوئشى
بۇ نەدەكرا. ئەمجار بووكە داپىرەى فرۇشتە كابرايەكى لۇتى و ئەوئشى
لەو شوئنى دوور خستەو و بردىيە شوئنىكى تر. لەوئ دارىكى دايە
دەستى و وەك عەنتەر ھەلىدەپەراند. داپىرەش ھەر لە جىى خۇى
ھەلدەپەرى و دارەكەى دە عەرزى دەكوتا و دەيكوت:

– ئەو ەل نەخش و نىگارم ، دووھەم ھىلكەھەلارم ، سىپھەم پەنى پۇژگارم .
خوای من و تۆ كردى ، كوپرەكەى لە تىجارەت گەپراوہ و پىسى دەو شوینە
كەوت كە داىكى لىبوو . لە دوورەوہ بىنى خەلكىكى زۆر لە دەورى شىتىك
ھالاون ، بەرەو خەلكەكە چوو و داىكى ناسىيەوہ . بىئەوہ دەنگ بكا
پوولئىكى داىە كابرالى لۆتى و داىكى لى سەندەوہ .

داىكەش حال و ھەكايەتى خۆى بۆ گىپراوہ و كوپرە زۆر ناپرەھەت بوو .
بەرەو مال گەپراوہ و داىكەكەى لە شوینىك ھەشار دا و لە دەركەى دا . ژنە
بە پەرۆشەوہ بە پىرىيەوہ چوو . كاتى كابرال ھەوالى داىكى پىرسى ، ژنە
بەربووہ خۆكوشتن و خۆبىرین كە :

– ھەى پۇ داىكت مرد ، ئەى ژنە باشەكە ، ئەى ژنە بەھەشتىيەكە و . . .
كابرال كوتى :

– لە كوى ناشتووتە ؟

ژنە كوتى :

دالم نەھات بىبەم بۆ سەر قەبران و لە ژىرخانى مالى خۇمان
ناشتوومە . كابرال چووہ ژىرخان و دىتى كۆگايەك خۆل ھەلدراوہتەوہ .
كوتى :

– من دالم بپروا نادا داىكم لە ژىرخان دا بى و ھەر ئىستا دەرىدەھىتم و
دەيبەم لە گۆرستان دەينىژم . ژنە كەوتە ھاتوھاوار ، كابرال چۆن كارى وا
دەكەى ، باى دىئاي لى دەدا ، گونابار دەبى .

کورپه گویي پینه دا و دهستی کرد به هه لکه نندن و دیتی هیچی تیدا نییه.
ژنه له ترسان واتی وړ مابوو. کابرا چۆ دهرئ و دایکی دهگهال خوئی
هیئاوه ژووره وه.

ژنه کوتی:

– ئەمه کییه؟ خو دایکی تۆ مردوو؟!

دایپیره له ولام دا کوتی:

«ئەوهال نه خش و نیگارم، دووهه م هیلکه هه لارم، سیهه م په نی رۆژگارم».
بووکه سه ری شه رمه زاری داخست و ئیتر چی پی نه ما و کورپهش ژنه ی
له و شوینه وا هه لیکه ندبوو زینده به چال کرد و دایپیره ی به ریز و
حورمه ته وه هیئا یه وه سه ر و به و شیوه درێژدیان به ژیان دا.

***

«با بزانين قەرزدار كامەمان دەباتەو»

بەيانى بوو، سىرە و چرىكەى پەلەوهرانى نزيك ئاوايى، مۇسقىايەك بوو كە تەوۋەزەلترين و خەو خۇشترين مرۇقى لە ژىر پىخەف دەكىشا دەر و بۇ زووتر لە خەو ھەستانى بەيانيان ھانى دەدا. خۇر لە پشت ئاسۆى بەرز وەدەر كەوت و بەلاتىلى * گەرم و ئەویندارانەو ھەسەيرى روخسارى پاراۋەى بووكى زەوینی دەکرد. چيا زەردەخەنەى كەوتبوو ھەسەيرى. ئاسمان پاش شىلنگەبارانىكى * بەخوپ ھىندە شىن و جوان ببوو كە ھەر تەنيا وەخۆى دەچوو.

پۆلەكۆترىكى سىپى لەو پەرى سەربەستىدا لە بەرزايى شىنى ئاسمانەو ھەرىكى تەقلەلیدان و گل و دەور بوون. ھىندە بە ئازادى و سەرخۇشى لە ھاتووچۇدا بوون كە مرۇف بە دىتنيان بى- دەسەلات خۇزگەى بە ھەموو سەربەستىيەك دەخواست.

كاكى وەرزیر نىرى خستە مىلى گارەش و گاسوور و كلاۋەى * لى شەتەك دان و ئاموورەكەى * سەروبن پىدا ھەلواسى. نەقىزە لە سەر شان لە نىو دىۋە، گايەكانى بەرەو مەزرا دا بەر خۆى ھەتا پەلەزەوييەك كە بۇ بەھار كىل * بىستان و زەرھات كەتەنى * كرىبوو، شىو بىرى. مامەى وەرزیر بە دەم رىگا رۇيشننەو ھەسەيرى لە خەفۆكى و

بوغزی گاسوور دهردهوه كه چلۆن ههتا هیللی دهباته سههر سئ جار بۆی تخیل* دهبی. تهوهزلهلی و نهكرکاری گاسوور كاروباری لی لهنگ دهكر د و نهگهر ههروا بچوايه پيش هیندهی پینهدهچوو ئاتاجی نانی شهوی دهبوو. نهشیدهویرا بیفرۆشی، چونکوو سوور دهیزانی ههر له دهستی بیته دهر، تازه گای بۆ ناکریتهوه.

بهدهم ئهم خهیالاتهوه گهیشته جیگه جووتهکه و ئامووری ئهم بارهوبار کرد، سههرهکهی خسته گاینچهی نیرهکهه و قایشی لی ههلیپیکا. دهستهکهوشهی* به دهستهوه گرت و به دواي دیاری کردنی هۆرته* و بهره، دهگایهکان راخوری و دهنگی دان. وهحههۆ...! دهببزون دهی...! گارهش و گاسوور وهپیکهوتن، خاکی بۆشی بههار به تهواوی کهشی هاتبوو، له پيش گاسنهکهوه شهقاری دهبهست، بهلام گاسووری خهفۆک* دهوامی نههینا و ئهمجارهش هیللیکی به تهواوی نهگهیانده سههر و خهوت. مامهی جووتیار که ئهمههی زانی، تازه بۆی راستهوه نابی، بی ئهوه زهحمهتی ههلساندنی بداته بهر خۆی، دهچی له تهنیشتییهوه رادهکشی و پئی دهلی:

– «گاسوور! تۆش بخهوه منیش دهخهوم. جا بزانین قهرزدار کامهمان دهباتهوه!»

«بیکه دوو پیشتهمنی»

دهگپ نهوه سالیکى دوو کۆنه هاوړی، شهویک له شه قامیکى شارددا شان به شانى یه کتر بهره و مال دهبنه وه. بهر له وهى مالاوایى بکهن و لیک جیا ببنه وه، یه کیان له پریکا له سهر عهزکه چاوی به ئه سکناسیکی ده تمه نی دهکوهی، سووکى قاچی له سهر داده نی و له جیگای خوئی دهچه قی. بو ئه وهى ئاواله که ی شک نه کا و پینه زانی، دست ده کا به قسه و له ته یروتیوور تیکه لی ده کا و لیى نابریته وه. هاوړیکه ی که ئیدی به جاری جارپس* ده بی ده لی:

- براگیان شه و درهنگه، وا باشه بیکه ی به دوو پیشتهمنی و نه جاتم بدهی. (ئهم زاراه، بو کورت برینه وه و ئه سلئ مه به ست در برین دی.)

«خودا نايدا»

قەدىم كابررايەكى ئاسنگەر ھەبوو، ھەرچەند لە مەلابانگدانەو ھەتا تاريكان كاري دەكرد، بەلام ھيشتا ھەر برسى و ئاتاج بوو، ھەر بۆيە ھاواري دەكرد:

– خودايە نايدەي نا!

پۆڭيەك حاكمى شار بە وي دا دەپۆيي، گوئي لي بوو كه كابراي ئاسنگەر دەيكوت:

– خودايە نايدەي!

حاكم پرووي لە وەزيري كرد، كوتى:

– وەزير! ئەو كابررايە بۆ ھەر ھەرا دەكا دەلي خودايە نايدەي؟! بپۆ مريشكيكى سوورەكراوھى بۆ پ لە زيپ و جەواھيرات بكة و بيدەيە و بلي ئەو ھە ديارى حاكمە، دلنيام كە ئەو جار ھاوار ناكا و نالي خودايە نايدەي.

و ھەزير بە دەستووري حاكم سكي مريشكيكى پ لە زيپ و جەواھيرات كرد و بۆ كابراي ئاسنگەري برد و كوتى:

– ئەو ھە ديارى حاكمى ولاتە بۆي نارديووي.

ئاسىنگەر مېرىشكى لە ۋەزىر ۋەزىرگەرت ۋە دۋاى تەۋاۋ بوۋىنى كار بەرەو
مال بۆۋە ۋە بە خىزانى كوت:

– حاكىمى ۋىلات ئەۋ مېرىشكى بە سوۋرەۋەكراۋەى بۆ ناردوۋىن.
ژنە كوتى:

– كابرا ئەۋ جىرانەمان زۆر جاران شىتمان بۆ دەنئىرى، با ئىمەش ئەۋ
جار ئەۋ مېرىشكى بۆ ئەۋان بىئىرىن.

مېرىشكى پىر لە زىپ ۋە گەۋهەرىيان بۆ مالى جىران نارد. كابرا بۆ سىبەى
ۋەك پۆژان چۆۋە سەر كار.

حاكىم بەيەنى زوۋ، بۆ ئەۋەى بزەنى ئاسىنگەر دىسان ھاۋار دەكا يا نا،
دەگەل ۋەزىر چوۋن بۆ لاي ئاسىنگەر، بەلام بەر لەۋە بگەنە لاي ئەۋ،
دېتىيان كە ھاۋار دەكا:

– خودايە نايدەى نا!

حاكىم پوۋى لە ۋەزىر كىرد ۋە كوتى:

– ئەدى ئەتۆ مېرىشكى پىر لە زىرەكەت بەۋ ئاسىنگەرە نەداۋە؟ ئەدى
بۆچى دىسان ھاۋار دەكا!؟

– قوربان ئەمن پىمداۋە، بەلام ئىدى نازانم بۆ ھەر ھاۋارى دى؟!

– ئەۋشۆ دوۋ لايلىۋنى پىر لە زىپ بەرە لە بەر دەرگای مالىكەى دانى،
بزانىن سىبەش ھەر ئاۋا ھاۋار دەكا؟

ئاسنگەر بهیانی که له مال وهدرکهوت، چاوی به دوو لایلۆن کهوت، وهیزانی زبل وزاله له بهر دەرگاکیان داناوه. بردی لهو لای توووری هه لدا و به رهو دووکان وه پیکهوت.

حاکم که پیی و ابوو ئیدی ئه ورۆ کاکی ئاسنگەر هاوار ناکا (خودایه نایدی)، دهگه ل وه زیر به رهو لای ئاسنگەر چوون. دیتیان ئاسنگەر هه روا هاوار دهکا.

حاکم، تووره بوو و به وه زیری کوت:

– ئه و کابرایه زۆر به ته ماحه، چاوی تیر نابێ، پیی بلێ بهیانی زوو بیته بارهگا. شهویش بچوو له بهر دەرگای ماله ئاسنگه ره وه هه تا بهر دەرکهی بارهگا زیپرپیژ بکه، بزانی ئه و جار ته ماحی پر ده بی یا نا؟ وه زیر راسپاردهی حاکمی به ئاسنگه ره گیاند و ئه و جار له بهر دەرگای ئاسنگه ره وه هه تا بارهگا زیپرپیژی کرد.

ئاسنگه ره، بهیانی به مه بهستی چوون بۆ دووکان له مال وهدرکهوت، به لام له بهر دەرکه لاقی ده سه تلی زبل هه له نگوت، ئاخیکی کیشا و کوتی:

– ئای پیری، هه ره بینا کویریش بووین. باشه ئه وانهی کویرن و چاویان چ جییان نابینی، چۆن دهرۆن؟ وه للاهی ئه منیش هه تا بارهگای حاکم هه ره به کویره کویره دهرۆم.

ئاسنگه ره که گه یشته بارهگا، حاکم پیی کوت:

– کابرا، باشه ئه تو بۆ هه ره هاوار ده کهی ده لئی: خودایه نایدی؟

- جا قوربان بلىم چى ، خودا نايدا ئىدى .
- دوو پۇژ لەۋە پىش مريشكىكم بۇ ناردى چت لىكرد؟
- قوربان! جيرانه كه مان زور باشه ، هه موو پۇژئ هه رچى هه يىئ بۇمانى دەنئىرئ ، بۇيه منيش مريشكه كه م بۇ ئه و نارد .
- دوئىئى به يانى كه له مال هاتىيه دەر ، هه ر له بهر دەر كه كه تان چاوت به چى كه وت؟
- قوربان نازانم چه مالوئىرانىك رقى له منه ، دوو لايلىونى پر له زبلى هه ر له بهر دەرگا دانا بوو ، منيش برىم تورم هه لدا!
- ئەى ئىمپۇ كه هاتى بۇ ئىره ، كوئىر بوويه ، هىچت نه ديوه؟
- نه خير قوربان!!
- حاکم به توورە يیه وه کوتى:
- بۇ خۇ كوئىر نى ، چۆن هىچت چاۋ پىئنه كه وتووه؟
- قوربان! هه ر وه دەر كه وتم لاقم ده سه تلى زبلى هه له نگوت . بۇيه کوتم: بزانم ده توانم به كوئىره كوئىره به رىگادا برؤم؟ هه تا ئىره به چاۋنووقاندىن هاتووم .
- حاکم كه له هه موو مه سه له كه گه يشت . رووى له ئاسنگه ر كرد و کوتى:
- به راستى خودا نايدا ، راست ده كهى ، برؤ هه تا مردن هه ر هاوار بکه «خودا نايدا» .

مۇھسەن كەرىمى / گۈندى تيارى بايگانى پاوه

ژنىش ھەيە و ژنكۆكىش ھەيە

وھك دەگىر نەوھ لە سەردەمىكى زۆر دوور، لە ولاتى ژىردەسەلاتى شاعەباسدا، رەسم وا بووھ، كاتىك دايك و باوك پىر و پەككەوتە دەبوون، منالەكانيان دەيانبردنە سەر چيايەكى زۆر بەرز و لە بلىنداى چياكەرا دەيانخستنە خوارەوھ. لەو ولاتەدا باوكى وەزىرى شاعەباسىش دەگاتە سەردەمى پەككەوتەيى، واتا كاتى خستنە خوارەوھى لە چيا. وەزىر باوكى ھەلدەگرئ و دەبىاتە سەر كىويكى ئىجگار بەرز. كاتى گەرەكئىيە باوكى بخاتە ژىرەوھ، دەبىنى باوكى زۆر بە رووخوشىيەوھ پىدەكەنى! ھۆى پىكەنىنى لىدەپرسى:

– باوكى دەلى:

– رۆلە دەوران دەورانە، جىي ھىچ گازندە و گلەيى يەك نىيە. ئەمنىش سەردەمىك ھەر ئە لەم شوئىنە باوكم خستە ژىرەوھ. چاوەنوار بە، رۆژىك نۆرەى تۆش دى.

وهزير بهم قسه يه ي باوكى داده ميني و ده فكه وه ده چي. پاشان ده لي:
وه لاهي شاعه بباس په تيشم له مل بكا نم كاره ناحه زه ناكم.
- هه ر چه ند باوكى ده لي:

- روله له سه ر من خوت توشى گيره و كيشه مه كه ، نه من تازه په كم
كه وتوو. گوئی پي نادا و ده گه ل خوی ده هينيته وه مال و ده يبا له
عه مباريک دا جيگه ی بو خوش ده كا. هه موو روتيك كه ده گه رپته وه مال ،
ده چي سه ريک له باوكى هه لديني. باوكى ليی ده پرسى:

- روله! باس و خواسى باره گا چيه؟ كوره ده لي:

- دنيايه كى خوش و بي باس و خواس. روتگار هه روا تيده په پري.
روتيك وه زير به په شيوى ده چيته وه مال و به ر له هه ر شتي سه ري
باوكى ده دا. باوكيشى هه ر پرسى يري پيشووى ليده كاته وه.
كوره ده لي:

- شاعه بباس هه ر چه ند شه و جاريك ده چيته نيو شار و دنياى به سه ر
ده كاته وه. دوينى شه و چوته ده ر و كرده ويه كى ناحه زى له ژنيك ديوه
و ده روازه ي ماله كه ي نيشانه كر دووه. نيمرؤ كه چوومه باره گا مه نموور
كرام نه و ژنه بيه مه خزمه ت پاتشا. كاتي چوومه گه ر كه كه يان ، هه موو
ده روازه كان نيشانه ي شاعه بباس يان پيوه لكابوو. هه ر كه هه والم برده
لاى پاتشا ، بريارى دا ده بي هه موو بنه ماله كانى نم گه ر كه له سيدهاره
بدرين. منيش بو نم نيشه ناحه ز و نار ه وايه به ر پرس كراوم! چون له

دەستىم بىي گىشت ئەم خەلكە كە سەدان مىندال و مىر مىندالى بىي تاوانيان لە
نىۋدايە قەلت و بىر بىكەم؟!

باۋكى دەلى:

- رۆلە ئەمەن بىبە بۇ لاي شاعە بىباس ھەتا حىكايە تىكى بۇ ۋە گىر مە ۋە.
كۆرە دەلى:

- چۈن دەكرى؟ پاتشا ۋا دەزانى چەند ساللىكە تۆم لە كىو خستۆتە
خوارە ۋە.

باۋكى زۆرى تىكا لىدەكا و كۆرەش قسەى باۋكى لە ەرد نادا و
دەيباتە لاي پاتشا. باۋكى ۋەزىر لە ھەمبەر پاتشادا چۆك دادەدا و
دەلى:

- پاتشام خۆش بىي، چۈن دەتە ۋەئى لەبەر ژنىكى پەست و خراب
گەرەككى كۆر بىكە ۋە ۋە؟ نە تىبىستو ۋە گووتو ۋىانە ژنىش ھەيە و
ژنكۆ كىش* ھەيە؟ كە ۋاتە گۆى بگرە ھەتا حىكايە تىكت بۇ ۋە گىر مە ۋە:

ژنىك مىردىكى شۋانى دەبىي، مىردەكەى ھەموو رۆژى مىگە لە مەرى
ۋە پىش خۆى دەدا و بەرە ۋە كەژ و كۆ تىپەلدەكشى و ژنەش ھەر چەند
رۆژ جارىك بۇ نان كىردن دەچىتە مالىە دەۋلە مەندىك.
كابراى دەۋلە مەند، تەماح دە ژنەكە دەكا و پىي دەلى: دەبى دەست لە
شۋانە ھەلبىرى و شوو بە مەن بىكەى! ژنە لە ۋتەى كابرا توورە و زۆىر
دەبى و بە قەلسى لە مالىە كابرا دەردەكە ۋە. كابراش دەچىتە لاي شۋانە
و بۇ ژنە تىدە چىنى و دەلى:

– مال ويران ئەتۇ بەۋ كۆپرەۋەرىيە شۋانىتى مالان دەكەى و ئاگاشت
لە ژنەكەت نىيە چ ئىشگە لىكى چەوت و ناحەز دەكا! خۇ ئابروۋى
بۇ نەھىشتۋى!

كابرا ھەتا دەتۋانى شۋانە ھان دەدا. شۋانەش بەبى سىۋودوۋ كىردن
بەرەۋ مال دەبىتەۋە و تىروپ لە ژنەكەى دەدا و پاشان ۋەدەرى دەنى.
ژنە كە بە رېگادا دەروا، ماندوۋ و شەكەت دەكەۋى.
رېبۋارىكى خواناس لە بان رېگاكەدا چاۋى پىۋى دەكەۋى و دەبىتەۋە
مالە خۇى. ژنەكە دۋاى چەند رۆژىك ھۆشى دېتەۋە سەر خۇى، داۋا لە
كابرا دەكا دەستىك جل ۋەبەرگى پىۋانەى پىۋى بەدا. كابرا دەستىك
جل ۋەبەرگ و ھىندىك پارەى پىدەدا. ژنە جل ۋەبەرگەكە دەپۇشى و سەرى
خۇى ھەلدەگرى. رېگەى دە شارىك دەكەۋى. دەبىنى ھەشىمەتىكى زۇر
لە شۋىنىك كۆ بوۋنەتەۋە كە نىزىك دەبىتەۋە دەبىنى ئەۋە بازى
پاتشايى دە ھەۋا دەكەن، لە سەر شانى ھەر كەسىك بنىشى دەبى بە
پاتشاي شار. كاتى باز ھەلداۋىن، بازەكە راست دەچى لە سەر شانى
ژنەكەى كە خەلك لايان ۋابوۋ پىۋاۋە دەنىشى، بەلام خەلكەكە قىبوۋل
ناكەن. چەند جارى تر ھەلداۋىن، ديسان ھەر دەگەرپىتەۋە سەر شانى
ژنە. ئىدى ھىچ عىلاجيان نامىنى و مەجبۋور، ژنە دەكەن بە پاتشاي
خۇيان. ژنە ھەتا ھەوت سالان پاتشايەتى ئەۋ شارە بە دەستەۋە
دەگرى، رۆژىك لە مەيدانى كى بەركىيەكدا پىۋاۋە دەۋالەمەندەكە و

پیاوه ریپواره که ده بینن. دستور دها بیانبه نه باره گا. له باره گادا به بریبیانووگه لیک، کابرای دهوله مهند له سیداره دها و باشترین جلوبه رگی نهو سهردهم و زور شتی بهنرخی تریش خه لاتی پیاوه ریپواره که دهکا. رۆژیک دهچیته دیوی مهحکه مه، لهوی میرده کهی ده بینن که به تاوانی سوال کردن گیراوه. بریار دها بۆ سبهی نابئ هیچ کس له شار بجیته دهر و دهبی هه موو خه لک له مهیدانی شار کۆ ببنه وه. کاتی خه لک کۆ دهبنه وه، میرده کهی دهکیشتته ناوهندی مهیدان و دهلی:

– ئەی خه لکی ئەم شاره، ههر وهک ئاگادارن ئەمن ئەوه ههوت سالا ه پاتشای ئەم شاره، ئیوه ههتا ئیستاش وا دهزانن که ئەمن پیاوم! بهلام ئەمن ژنم و ئەم پیاوش میردی منه! جا ئیستا ئەگه راتان له سهر بی میرده کهم له جیات من پاتشایهتی بکا، ئەگینا ئەوه خۆتان و شاره کهتان و ئیمه به رهو شوینی خۆمان دهچینه وه و ژیانئ ئاساییمان درێژه پیده دهینه وه.

خه لک سهریان لهم کاره سور ده مینن. ردین سپییه کانی شار بریار دهن میردی ژنه بکهن به پاتشا.

– به لئ گه وره م که وابوو «ژنیش ههیه و ژنکۆ کیش ههیه». ئەو ژنه لهو ریگه وه که میرده کهی دهری کرد به پاتشایی گهیی. دهبی ئەمهش بزانی که له نیو ئەم هه موو هه شامه تهی گه ره کته به بۆنه ی ژنیکی

خراپه وه له نیویان بهری ، گهلی ژنی وهک ئەم ژنەش ههیه . ئیستاش
خۆت و پهحم و بهزهیی خۆت .

شاعه بباس قسه کانی باوکی وهزیری گهلیک به کهیفی دهبی و
پاده گهیهنی ، ههر کهس پیریکی نییه ، بچی پیریکی پهیدا بکا .

***

هه مزه قادری

گویدریژه که ی ئیمه هه ر به جاشکی کلکی نه بوو!

کابرایه ک ده چوووه شاریکی ، دیتی گویدریژیک ده قورپ که وتوووه و خاوه نه که ی هه ر چه ند ده کا بوی دهر نایه . داوای یارمه تی ده کا . پښواریک چوو پښووه کلکی گویدریژ و چه ند جار هه لیښناوه ، که لکی نه بوو . بو جاریکی تر پښووه کلکی و له بنه وه را دهر یهینا . خاوه ن گویدریژ که ئه مه ی چاو پیکه وت دینی له لا نه ما ، هه پای کرده کابرا و کابرا که پای کرد و خاوه ن گویدریژیش به دوا ی دا . له و کاته دا ئه سپیک ره ویبوه و به ره و پروویان ده هات . خاوه ن ئه سپ هاواری کرد :

– به خاتری خودای پیشی بگرن .

کابرا تاوی دا خرکه به ردیک و به ئه سپه که ی دادا و خرکه به رد راست چاوی چه پی ئه سپه که ی پیکا و کویری کرد . خاوه ن ئه سپ و خاوه ن گویدریژ وه دوا ی کابرا که وتن . کابرا جار ده گه ل جار توندتر هه لده هات ، گه یشته سه ربانیک و ده بوا به له و سه ری را خوی فری دابا . روانییه

خواره وه ، لیفه یه کی له بن دیواری چاو پیکهوت ، خۆی فری دا سه ر لیفه که . پیره پیاویکی نه خۆش که له بن لیفه که خه وتبوو ، به هۆی که وتنه خواره وه ی کابرا هر له جیوه گیانی ده رچوو . خاوه ن ئه سپ و خاوه ن گویدریژ و باب مردوو وه دوا ی کابرا که وتن . ده رکه وه زگی ژنیکی دوو گیان که وت و منداله که ی له بهر چوو . میردی ژنه ده گه ل ئه وان ی تر وه شوین کابرا که وتن و پاش سه عاتیک گرتیان و بر دیانه لای قازی . کابرا که گه یشته لای قازی ، به لئینی به رتیلیکی پیدا . رۆژی لیپرسینه وه قازی ده پیشدا باب مردوی بانگ کرد و کوتی :

– ئه و کابرایه بجیته نیو لیفه و ئه ویش له سه ربانی را خۆی باویته سه ر! باب مردوو که نه یویرا ئه و کاره بکا ، سکالای خۆی وه رگرته وه . دوا ی ئه وه میردی ژنه ی بانگ کرد و کوتی :

– ئه تو ده بی ژنه که ت ته لاق ده ی و ئه و کابرایه ماره ی بکا ، دوا ی ئه وه ی زگی پر بوو ، ده رکه ی مالیی له زگی ده ی . میردی ژنه که ئاوا ی دی سکالاکه ی خۆی وه رگرته وه .

ئه و جار به خاوه ن ئه سپه که ی کوت : چونکوو چاویکی ئه سپه که کویر بووه ، ده بی بیکه ی به دوو بهش و یوولی ئه و به شه ی له و کابرایه بستینی که کویری کردوه .

کابرای خاوهن ئهسپیش که دیتی هیچی بۆ ناچیتته سهەر، سکالاکهی
وهرگرتهوه. خاوهن گویدریژیش که بریارهکانی قازی بهم چهشنه دی،
ویستی به پیدزکی له ژوورهکه بجیتته دهر. قازی کوتی:

– ئهوه بۆ کوی دهچی؟

خاوهن گویدریژ له ولامدا کوتی؟

– وهلاهی جهنابی قازی گویدریژهکهی ئیمه ههر به جاشکی
کلکی نهبوو.

***

مەحمود نەعمانى - بانە

«لە كىسەى خەلىفەى بەخشىن»

لە بارەى چۆنىيەتى دەسلەلاتى جەغفەرى بەرمەكى بە سەر ھاروونەپرەشىددا گەلىك چىرۆك گوتراوہ ، بەلام لام واىہ ئەم چىرۆكە كەمتر بىسراوہ كە عەبدولمەلىك كورى سالىج ، يانى كورى ئەو پىاوہ كە لە شوئىنى زاتەسلەلاس (نزيك مىسر) بە سەر مەروان ، دوايىن خەلىفەى ئەمەوىدا ، سەر كەوت. بە ناردنى سەرى مەروان بۆ سەققاحى عەبباسى ، گەرەترىن ھەنگاوى بۆ تىكشكاندن و لابردنى حكومەتى ئەمەوىيەكان ھەلگرت. لە ماوہى حكومەتى ھاروونەپرەشىددا ھەر چەند كە عەبدولمەلىك خۆى جيا لەو بنەمالەيە نەدەزانى ، بەلام دەگەل رىق و توورەيى خەلىفە بەرەوروو بوو و رۆژگارى بە نەبوونى و نەدارى و دوورلە ئىش و كار دەبردە سەر.

عەبدولمەلىك لە سەر دەمى خۆىدا ، لە پىاوتى و لىھاتووى و زانايىدا كەم و ئىنە بوو . لە ساالى ۱۶۹ى كۆچى مانگى لە لايەن ئەلھادىيەو ، حكومەتى مووسلى پى سپىردرا . دواى دوو سال دەسەلاتى بە سەر مووسلدا ، بوختان و قسەى ناپەواى بۇ ھەلەدەبەستىن . كار دەگاتە ئەو جىگەيە كە ھاروونەپرەشىد دەسەلاتى لى دەستىنئىتەو و و دەدرى دەنى . عەبدولمەلىك دواى دەركردن و بى دەسەلات كرىن ، دەچىتە بەغدا و لە شوئىنك دادەنىشى .

شەوئىك كە ھەموو خەلكى بەغدا دەخەون ، ھەلەدەستى بەرەو مالى جەغفەر بەرمەكى دەچى و باس و خواسى خۆى بۇ دەگىرئىتەو . كاتىك دەگاتە بەر دەرگا ، جەغفەر بەرمەكى بە روويەكى خۆشەو و دەرىدەگرى و دەىباتە ژوورئ . جەغفەر بەرمەكى ھۆى دەنگ ھاتنەكەى لى دەپرسى !

عەبدولمەلىك پى دەلى :

تۇ خۇت باش دەزانى ماوئىەكە خەلىفە لىم بە پىدا چوو و قىنى لى ھەلگرتووم ، بى دەسەلاتى كرىووم . ھەرچى ھەمبوو خوار دوومە ، ھىچم بە دەستەو نەماو . غروورم ئىزنم پى نادا دەست بۇ لى ھەموو كەس دەرىژ بەكم ، بە تايبەت بۇ ئەو كەسانەى كە پۇژگارىك چا و لە دەستى من بوونە ! ئەتۇش بە پىاوئىكى باش و ماقول دەناسم بۇيە رووم تىكر دووى ھەتا رىگە چارەيەكم بۇ بدۇزىيەو . ئەگەرىش ئەتۇ نەتوانى كارىكم بۇ بەكى ، رازەكەم لە لى خۇت دەپارىزى .

جەغفەر بەرمەكى لى پىرسى :

– باشه ، به کهس قهرزدارى؟
به‌ئى! ده هزار دینار. ده ترسم بمرم و نه توانم بیده‌مه‌وه.
– قهرزه‌کەت وه‌ئەستۆ ده‌گرم.
ئاخر بۆ داهاتووشم ده‌بى فکریک بکه‌یته‌وه.
– ده هزار دیناریش بۆ به‌پچوونت باشه؟
عه‌بدولمه‌لیک سه‌رى خه‌جاله‌تى داخست و کوتى:
– ئه‌وه‌ی نیازم بوو جیبه‌جی کرا ، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌وانه‌ش گه‌ره‌کمه
ئه‌گه‌ر خه‌لیفه‌ ره‌زای له سه‌ر بى ، بچم بۆ شارى مه‌دینه و ئهم چه‌ند
ساله‌ی ئاخى عومرم له خزمه‌ت باره‌گای هه‌زه‌تى ره‌سوول‌دا
به‌رمه سه‌ر!
جه‌عفه‌ر به‌رمه‌کى ده‌ست‌به‌جى داخوازه‌کەى قبوول کرد و کوتى:
– هه‌ر له سبچه‌ینى‌را ده‌توانى به‌ ناوى حاکم بجییه ئه‌و شاره ، به‌لام
وا ویده‌چى ديسان داواى دیکه‌ت مابى؟
به‌ئى قوربان! به‌لام چونکه که‌میک نابه‌جییه باسى نه‌که‌م باش‌تره!
– قه‌ی‌ناکا هه‌ر چییه بیلئى.
ته‌نیا ئاوا تم ئه‌وه‌یه که خه‌لیفه ، «سالحى» کورم به زاواى خۆى قبوول
بکا و ئیتر هیچ.
جه‌عفه‌ر کوتى:

– مزگینیت پی بدم که خه لیفه رازی ده بی «عالیه» ی کچی بدا به
سالح و ده سزانم که له وانیه حاکمه تی میسریشی پی بدا.

جه عفر بهرمه کی به یانی زوو لیبرا بجیته خزمهت خه لیفه و ئه و
به لئنیانه ی به عه بدولمه لکی داوه بوی بگریته وه. هر به و نیته وه
ریگه ی گرت به. پاش سلاو و چاکو خوشی، خه لیفه باس و خواسی
دنیا یه ی لی پرسی: جه عفر له و لام دا کوتی:

– دویشه و عه بدولمه لیک هاتبووه لام، ئهم پیره میرده دستمان
لی هه لناگری!

– حه تمه ن داخوازییه کی نابه جی هه یه؟

– ده هه زار دینار قهرزداره، دانه وه که بییم وه ئه ستو گرتو وه!

خه لیفه به گالته پی کوت:

– به لی! دیاره له کیسه ی خوشت؟

– نه خیر ناوه لالا قوربان له کیسه ی خه لیفه ی! چون عه بدولمه لیک

مامی تویه، رهوا نییه بی ئیحترامی پی بکم.

– ده ی ئیتر چی؟

– ده هه زار دیناریشم بو به ریچوونی داوه تی.

ئهدی ئه مه یان خو له کیسه ی خه لیفه ی نییه؟

– قوربان به ئیزنت ئه وه شم هر له کیسه ی خه لیفه ی به خشیوه!

هاروونه پرره شید بزه یه کی هاتی و کوتی:

هیوادارم هیچ به لئنی دیکهت پینه دابی.

- نا! تەنیا ئاۋاتىكى ھەبوۋا!
- ئەۋچ بوۋا!
- پۇيشتن بۇ شارى مەدینە.
- باشە تۇ ئەم بەلئىنيەت بۇ پىدا؟
- بۇ ئەۋەى بە خەلكى مەدینە نیشان بدمم كە خەلیفە مامىكى وا تىگەپشتوو و زانای وەك عەبدولمەلىكى بۇ ئەۋەى ناردووہ.
- زۆر باشە! كە وابوو دەسەلاتى شارى تايڧىشى پى بسپىرە. خۇ ھىچى دىكە نەماۋە!؟
- بۇچى!
- ئەدى ئەو لە كىسەى كىيە؟
- قوربان ئەو بەخشینە لە كىسەى خەلیفەۋە نەبى بە كەس ناكرى!
- خۇ كچەكەشمى ناۋى؟
- قوربان زۆر چاكى بۇچوۋى!
- بەلئىنیت پىنەداۋە!؟
- وەللاھى قوربان ئەۋەشيانم بەلئىنى پىداۋە. بۇ ئەۋەى زاۋای خەلیفە كەسىكى ئاسایى نەبى، حاكمايەتى مىسرىشم پى ئەسپاردووہ.
- جەغفەر! ئەتۇ رىزت لە لای من گەلىكە، ھەر بەلئىنيەكت بە مامم عەبدولمەلىك دابى قبوۋلە. ھەر ئەۋرۇ بەرەو شارى مەدینەى وەپرخە و كارى سالىح و عالیەش ھەرچى زووتر بەرپۆۋە بەرە.

ئەنجامى ئەم چىرۆكە تا رادەيەك سرنج پراكيشە كە عەبدولمەلىك دواى چەند سال مانەوہ لە شارى مەدينە ، لە دژى ھاروونە پرهشيد رادەپەرى و داواى ھكۆومەتى ئەو نيوە دەكا . بەم بۆنەوہ ھاروون پريارى گرتنى دەدا . عەبدولمەلىك دەگرن و دەيبەنە بەغدا و لەوئى زىندانى دەكەن و تا سەدەى ھكۆومەتى ئەمىن لەوئى بەند دەبى . دواى ئازاد بوونى دەسەلاتى شاميان پى ئەسپارد و تا دوايين سالى تەمەنى ھاكى شارى شام دەبى و لە ئاكامدا بۆ ھەميشە چاوى لىك دەنى .

***

«نە خانى ھاتووە و نە خانى پۆشتووە»

پياويكى گيل و بەستەزمان ھەبوو بە ناوى «سەفەر قولى»؛ ئەو ئنىكى زۆر سادە و بى فرۆفيليشى ھەبوو. لە سەر ئەو حالەى را پىي خۆش بوو وەك گەورە پياويك، مەزنى ھۆز بى و خەلك رىزى لى بگرن. وەك پياويكى مالدار و دەولەمەند خۆى دەنواند و لە زۆر كاراندا دمدريژى دەکرد، ھەتا خەلك وا تىبگەن سەخى و ماقوول و تىگەيشتووە. خەلكيش بە جوانى دە حال و وەزعى گەيشتبوون، جا بۆ دلخۆشى ئەو پىيان دەكوت «سەفەر قولى خان».

پۆژىك كە لە دىيەكەوہ بۆ دىيەكى تر دەچوو، ويستى شتىك بۆ تۆشەى سەفەرى بكړى، بەلام پوولنىكى كەمى پىبوو. چۆ نىو دى ھەتا بړىك نان و كالەكىك بكړى، كابرارى كالەك فرۆش ھەر كە لە دوورەوہ چاوى بە سەفەر قولى كەوت، كوتى:

— ئا... ى جەنابى سەفەر قولى خان، سلاوت عەرز دەكەم. سەفەر قولى، زۆرى پىخۆش بوو. دىتى كە لەو حالەدا بۆ وەى نابى

كالهكى چكۆله بکړئ، چوو له نيو كاله كه كان دا يه كيكي هره گه وره ي هه لېژارد و بو كړيني نان، پاره ي پينه ما. كاله كه كه ي هه لگرت و وه پړكه وت. له نيوه ي رېگه دا برسپه تي هير شي بو هينا. له ژير نيسي دارېكي قهراخ كانپه ك دانپشت. كاله كه كه ي شكاند و كوتى:

– ئەم كاله كه زور زله و ئەمنيش ناتوانم يه كجى بيخوم، وا باشه نيوه ي بخوم و نيوه شي ليره به جى بهيلىم كه ئەگه رېبوارىك به واندها هات وا بزاني كه پياويكى دهوله مند و سه خى وهك سه فهر قولى خان بپردها هاتوو. دواى خواردنى له تيك له كاله كه كه نه ختېك بوى خه وت. كاتيک و خه بهر هات ديسان برسى بوو. كوتى: وا باشه ئەو له تەش بخوم. هيناى له ته كاله كه كه ي به به رديكى تيز چا كرد. گوشته كه ي خوارد و توخىكى ته نكى له توپكله كه هيشته وه. دوايه كوتى:

– وه لاهى ئەو توپكله زور ته نكه. بړيكي فكر كرده وه و كوتى:
– وا باشه ئەو توپكله ش بخوم، هه ر كه سيك بپردها بى و ئەو توپكله ببيني ده لى: خان كه بپردها هاتوو ئەسپيشى پى بووه، بو خوى كاله كه كه ي خواردوو و ئەسپه كه شى توپكله كه ي و تووه كه شيان به جى هيشتوو.

سه فهر قولى توپكله كه شى خوارد و ديتى هه ر تير نه بووه، تووه كه شى خوارد و كوتى:

– «ئىستا نه خانى هاتوو و نه خانى رويشتوو» .

ئەم زاراۋىيە كاتىك دەگۈترى كە كەسىك بىھەۋى دۋاى ھىندىك
ھەۋل و تىكۆشان بۇ گەيشتن بە مەبەستىك كە ھىچ قازانجى تىدا نىيە ،
پەژىۋان بىتەۋە ، يا ئەۋەتا ئەۋان گۈيى پىنەدەن و ئەۋىش بلى لىيانگەرى
چ دەكەن با بكەن. ھەر ۋەدەزانىن نە خانى ھاتوۋە نە خانى پۇيشتوۋە .

***

خ - به هرام به گي

«واش هەر ناميني»

حاکمیک بوو پيی خوش بوو بتوانی له سهره خو و به سهبر و دلسوژ بی، به لام نهیده توانی. نه گهر کاریک به پیچه وانهی مهیلی نهو کرابا، تووړه ده بوو، فه رمانی توندوتیژی دها و دوايهش په شیمان ده بووه. نه گهر نه شیتوانیبا تووړه یی خو ی دهر بریبا، دلی ده گیرا و خهم و دهر دهوری دها و له وانه بوو دیق بکا.

ههر وهختیک به شتیک خوشحال ده بوو، خو ی لی ده گوړا و غلوور ده بوو، فه رمانی سهبر سهیری دهر ده کردن، زولمی ده کرد، خه لکی ئازار دها، دوايه خاو ده بووه و له کاری خو ی په شیمان ده بووه و ده کوت:

- ئاوا هه مووان له خو ده توریتم!

رپوژیک دانیشتم، کلاوی خو ی کرده قازی و به خو ی کوت.

- نه وه کاریکی خراپه. نه من زوو هه لده چم و ناتوانم هیدی و هیمن بم، رهنگه نه خوشیم هه بی. وا باشه هه کیمان بانگ بکم، به لکوو نه وان چاره یه کم بو بدوزنه وه. هه کیمی گه وره ی شاری بانگ کرد و پیی کوت:

– حال و مەسەلەى من ئەۋەيە ، چ دەرمانىك بخۆم باشە؟

حەكىم كوتى:

– قوربان ئەتۆ ھىچ عەيب و نەخۆشەيەكى وات لە لەشدا نىيە تا بە داۋودەرمان چارە بىرى. نەخۆشى جەنابت بە دەرمان چارەى نايە. ئەتۆ ھەر لە مندالىيەۋە وا گەۋرە بوۋيە و فرچىكت بە توۋرە و تۆسنى گرتۋە. ئەتۆ بۇ ئەۋەى چاك ببىيەۋە دەبى كىتابان بخۋىنىيەۋە. لە گەفتى* گەۋرەپىياۋان پەند ۋەرگى. دەبى بە خۆت بلىيى ، تازە توۋرە نايە ، يا ئەمن توۋرە نىم ، ئەۋەت ھەمىشە لە بىر بى و قەت لە بىرى مەكە. عادەتى پىدەگىرى و ۋەختى خۆشى و ناخۆشى ، خۆت لى ناگۆرى.

حاکم كوتى:

– راستە ، بۇخۆشم ئەۋەم دەزانى.

ئەۋجار ناردى لە دۋاى مامۇستاي گەۋرەى ئەۋ زەمانى شار و نەقلى خۆى بۇ گىراۋە.

مامۇستا كوتى:

– وا باشە جارجارە بچىيە قەبرىستان. بىرى مەرگ بکەيەۋە. ئەۋ دەم لە عاقىبەتى كارەكان غافل نايى و بۆت مەعلوم دەبى كە خۆشى و ناخۆشى دايمە نىن. جا ئەۋ جار ئۇخۇنت دەكەۋىتە دلى.

حاکم كوتى:

– برۆ بابە، ئەمن کوا دەتوانم هەتا توورە بووم یا کەیفم ساز بوو
 ھەلیم بۆ قەبرستان و لەوئ عیبرەت وەرگرم. ئەمن دەستووریکی
 ھاسان ترم دەوئ کە ھەمیشە لەگەڵم بئ.

مامۆستا کوتی:

– ئەگەر وایە چەند کەسی زانا لە دەوری خۆت وەکو بکە و لە ھەموو
 ئەو کارانەدا پرسیان پئ بکە و بەبئ پرسی ئەوان فەرمان مەدە. ئەگەر
 ناپرەحت و توورە بووی، ئەوان دلخۆشیت دەدەنەو.

حاکم کوتی:

– برۆ بابە. جا ئەگەر قەرار بئ ئەمن دەستوورم پئیدەن، ئەدی حاکم
 دە کوئ دایە؟ ئەمن بۆ خۆم چاکە و خەراپە دەناسم، بەلام وەختیک توورە
 بووم یا کەیفم ساز بوو، ھەموو شتیکم لە بیر دەچیتەو. ئەمن لە
 قسە یەکی دەگەریم لە سەر نەقیم ئەنگوستیلە کەمی بنووسم تا ھەمیشە
 چاوم لئ بئ. بارانم ویکەوئ توورە نەبم. ئەگەر شتیکم دی بە دالم
 نەبوو، لە داخان ھەلنەچم. ئەگەر رۆژیک تاریفیان کریم، سەرەرۆ نەبم.
 بەکورتی شتیکم دەوئ لە ھەموو حالیکدا ئەھوونم بکاتەو.

مامۆستا کوتی:

– باشە، دیتنەوہی قسە یەکی کورت کە بتوانئ ھئندە پر بایەخ بئ
 زۆر سەختە.

قسە ی جوان و بەنرخ زۆرن، بەلام ھەر یەکە ی بۆ شتیک کو تراون.
 دیسانیش ئەگەر زۆر بە پەلە ی دەبئ ھەموو زانایان کو بکە یەو و ھەر

كەس ھەرچى دەيزانى بىلەن، جا ھەر چى پەسندت كرد لە نەقىمى
ئەنگوستىلەكەتى بنووسە.

حاکم کوتى:

– زۆر جوانە، ئەو كارەى دەكەم. دەستوورى دا نامەيان نووسى ھەرچى
قسەزان و عالم بوو بانگەيشتەيان كردن. كۆبوونەوئەيەكى گەورە
بىكەتات. زانايان چەند رۆژان ھەر رايۆژيان بوو و ھەر يەكەى لە بارەى
سەبر و لەسەرەخۆيى شتەكيان دەگىراو. شەيعريان دەخويندەو و
ھەديسيان دەگىرانەو، بەلام حاکم ھىچيانى پەسند نەدەكردن و لە ھەر
كاميان ئىرادىكى دەگرت و دەيكوت:

– ئەو ھەو نىيە و ئەوھيان دوورودرئۆزە و ئەويدى مندالانەيە و ھۆو
بە دلەو نانووسى و . . .

رۆژى ئاخىر، پىرەپىياوئى بەسالچووى گۆچان بەدەست كە لە
ئاوايى رايۆھاتبوو و خەبەرىكى تازەى بۆ حاکم ھىنابوو، لە مەسەلەكە
حالى بوو، كوتى:

– ئەگەر ئىزنم بەدەن ئەمنىش شتەكى دەلەيم، لەوانە لە ئى ھەمووان
باشتر بى.

حاکم کوتى:

– مەجلىس ئىزنم بەدەن دەتوانى قسەكەت بكەى.

مه جلیس یه کدهنگ کوتیان قوربان چۆن شتی وا ده بی! ئیمه شه و
رۆژ خه ریکین. هه موو کتیبمان سه ر و بن کردوو. هیشتا قسه یه کی وامان
نه دیتۆته وه به کاری جه نابت بی! چۆن پیاویکی نه خوینده وار ده توانی
نوتقی بی؟

پیره پیاو کوتی:

– گوئی بده نی زه ره دی ناکه ن، ئه منیش قسه ده کمه ئه گه ر پیتان باش
بوو به قسه م بکه ن ئه گه ر نا، به پئی خۆم دا ده گه ریمه وه.

حاکم کوتی:

– قه ییدی ناکا، لیگه پین با قسه ی خۆی بکا.

زانایان ئیزنیان به پیاوه پیره ی بیسه واد دا قسه که ی بکا.

مامه پیره به خۆی و گوچانیکه وه وه لای سه ره وه که وت و به ده نگیکی
به رز کوتی:

– تا ئه و جیگه یه ی ئه من خه به رم بی، حاکم ده یه وی قسه یه کی چووک و
پرمانا له سه ر نه قیمی ئه نگوستیله که ی بنووسی که ده بی ئینسان له
ناهومید بوون و سه ره رپۆبوون بگپیتته وه. پیم وایه سی وشه ی جوان هه یه
که بابه تی نه قیمی ئه نگوستیله ی حاکمه.

حاکم کوتی:

– ئه وه چییه مامه پیره؟

مامه پیره کوتی:

– بنووسه «واش هه ر نامین!!»

بە بېستىنى ئەم قسەيە ، ھەللا و بگرە دە مەجلىس كەوت . يەك دەيگوت :
ئەو بە كار نايە ، ئەوى دى دەيكوت : ئەو كەللەي كۆنە . يەك لەو سەر
ھەلئەدایە و يەك لەو سەرى . قەرەبالغىك بوو ، مەپرسە .

حاکم كوتى :

– ئەمن بەش بە ھالى خۆم زۆرم پى جوانە ، لە ھەموان كورت تر و پر
ماناترە و دالى من بەو نەبى ئۆقرە ناگرى . وەختىك وەبېرم بېتەو ھىچ
شتىك وەكوو خۆى نامىنى و خۆش و ناخۆش ھەتا سەر نىن ، دالم
ئەھوون دەبېتەو و دەرفەتى ئەوم دەبى كە بېر بکەمەو و زياتر لە
رادەى خۆى ناھومىد و سەرەرپۆ نەبم . ئەو زۆر راستە «ھىچ شتىك
وەكوو خۆى نامىنى» .

***

ههركهس له ئيمه بۇخۆي كردى ئيش

به قوربانىت بىم ههلتەكينه ريش

شهويك له شهوان سولتان مەحمود جلوبەرگيكي فهقيرانهى ده بهر
كرد و به رهو شه قام و كۆلانه كانى شار و هريكه وت. هه موو شوينيك گه پرا
هه تا گه يشته دهره وهى شار. تووشى سى دزان هات، سلاوى ليكردن،
سلاوه كه يان به گهرم و گوپرى لى و هرگرته وه. كوتيان:

- خاله بۇ كوي ده چى؟

كوتى: فه قيرم ده گه پريم. پۇژگار سه ختى ليگرتووم. به دواى پارووه
نانيكدا ده گه پريم. كوتيان:

- ده كرى ئيمشه و ده گه ل ئيمه بىي و له هه ر كاريكدا كه كردمان
هاورپييمان بكه ي؟

- ئە گه ر ئيوه پيتان خو ش بى من ئامادم.

دزه كان خو شحال بوون له وهى كه تووشى كه سيكي فه قيرۆكه و باش
هاتوون، هه ر چوار و هريكه وتن. تاريكه شه ويك بوو چاو چاوى نه ده دى.
به دم پويشتنه وه قسه يه كى زوريان ليره و له ويى كرد. به م ئاكامه

گه‌یشتن که هەر یهک هونەر و توانای خۆی بۆ ئەوانی تر بگێرێته‌وه. یه‌کیان کوتی:

– من ههستی ناسینم زۆر به‌هێزه، به‌چه‌شنیک که له‌شه‌ویکی تاریک و نوته‌کدا هەر کهس له‌هەر جل‌وبه‌رگیکدا بێ، هەر جارێک چاوم پێی بکه‌وێ، ده‌یناسمه‌وه. ته‌نانهت ئەگەر بۆ به‌یانی جل‌وبه‌رگیشی بگۆرێ هەر ده‌یناسمه‌وه.

دووهمی کوتی: دهستی من توانایه‌کی وه‌ک مۆجزه‌ی هه‌یه. بگاته هەر قفلێک ئەگەر زۆر زلیش بێ، بۆ خۆی ده‌کرێته‌وه.

سێیه‌می کوتی: توانای من له‌وه‌دایه که زمانی هه‌موو گیانه‌به‌ریک ده‌زانم و تێیان ده‌گهم.

کابرای فه‌قیریش کوتی:

– توانای منیش له‌وه‌دایه که هەر تاوانبارێک ئەگەر تاوانیکی زۆر گه‌وره‌شی هه‌بێ به‌هه‌لته‌کاندنێ پێشم پزگاری دێ.

له‌وکاته‌دا لووره‌لووری سه‌گیک به‌رز ده‌بیته‌وه. له‌سێیه‌می ده‌پرسن تۆ که زمانی چه‌یوانان ده‌زانی بلێ بزانیین ئەم سه‌گه‌ ده‌لێ چی؟

– ده‌لێ بۆ کوێ ده‌چن؟ هەر کوێیه‌ک بچن خاوه‌ن مال هاورپێتانه.

دزه‌کان گوییان نه‌دایه و درێژه‌یان به‌ریگای خۆیان دا هه‌تا گه‌یشتنه نیو شار. هه‌موو شوپێنیک گه‌ران و خۆیان گه‌یاندنه‌ نزیک دیواری

خه‌زینه‌ی پاتشا. یه‌کیان کوتی:

- ئەمشەو كە بۇ دزى ھاتووین وا باشە دەستیک لە خەزینەى پاتشا بوەشیینین و ھەتا ھەین بە تەسەلى بژین. كابرای فەقیر كوتى:
 - ئەم كارە زۆر جیى مەترسییە، ئەگەر قەرەولەكانى خەزینە لە خەو رابن دەمانگرن. ئەودەم چووكترین سزیمان ماچ كردنى پەتى سىدارەى سولتان دەبى.

دزەكان كوتیان: فەقیر! نەمانزانى ئەوئەندە ترسنۆكى! سولتان كییه؟
 قەرەول چیه؟ ئیمە لە نێزە ھاویشتن و دزى دا كارزانین. نایەلین دەستی قەرەول و سولتان بمانگاتى. یەکیان دەسبەجى نێزەكەى دەرینا و دای لە گۆشەى دیوارى خەزینەكە. دواى ئەو لە پتەو بوونى دیوارەكە دالنیا بوون، بە راي ھاورییهكان ئەو دوو كەسەى لە ناسینی ئینسان و كردنەوئى قفلدا شارەزا بوون، لە دیوارى خەزینە وەسەر كەوتن و خۆیان گەیانە خەزینە. ئەوئى لە كردنەوئى قفلدا كارزانى ھەبوو، ھەر كە قفلەكەى گرتە دەست كرایەوئە و چووئە نێو خەزینە. زێر و زیویكى زۆر و ھیندیک ئەشەرفى دە توورەكەى كرد و بە رىگای خۆیان دا گەرانیوئە و گەشتنەوئە ھاورییهكانیان. بە پەلە لە شار وەدەر كەوتن. دواى رىپپوانىك چوونە نێو چاللىك و دەستیان كرد بە دابەشىنەوئى دەسكەوتەكانیان، بەلام چون تارىكەشەو بوو، برىاریان دا ئەشەرفىیهكان ھەر ئەو كاتە بەش بكەن و زێر و زیوكانیش لە چالدا حەشار بەدن و بەیانى كە ھەوا پوون بۆوئە دایانبەشنەوئە. لە ئەشەرفىیهكان بەشى فەقیرەكەشیان دا و داویان لىكرد بەیانى زوو بۆ

وهرگرتنی به شه که ی تری هەر لهو شوینه حازر بی. کابرای فه قیر لهو کاته دا له په نا دیوار ویستابوون، دهر فه تیکی وه دست هینا و ناو نیشانی هه موویانی له یه کیان پرسی. دواى لیکه ه لبران خو ی گه یانده کو شه که که ی و دستووری دا قهره و له کانیا ن به ند کردن و تا قمیکی تری وهک بهر پرسی پاراستنی خه زینه دیاری کردن. چهند سواریشی نارد دزه کانیا ن گرت و به ندیا ن کردن. به یانی زوو سولتان جل و بهرگی پاتشایه تی کرده بهر و دستووری دا دزه کان له باره گا حازر بکن. هەر که هاتنه ژووری سولتان، به دهنگیکی ترسینه ر و پر له قینه- وه کوتی:

- ئه ی ناوانبارینه واتان لی هاتوو ده ست له خه زینه ی منیش بووه شینن؟! هەر ئیستا سزای ئهم کاره ناحه زه تان ده نیمه له پی ده ستان. پاشان بانگی جه لادی کرد و دستووری دا سه ری هەر سی کهس له مهیدانی گه وره ی شاردا له لهش جیا بکه نه وه. له دزه کان دوویان له ترسان وهک میوژوکه* ده له رزین، به لام سییه میان بی ئه وه برسی و سه ری لی بشیوی به بیدهنگی ویستابوو. هەر که سولتان دستووری به جه لاد دا، وه زمان هات و کوتی:

- سولتان سلامهت بی! ئیمه که دزیمان کرد چوار کهس بووین، سی کهسمان کاری خو مان کرد، ته نیا چواره می ماوه ریشی هه لته کیئی.

«هەر کەس لە ئێمە بۆخۆی کردی ئێش، بە قوربانیت بچ

هەلتەکێنە ریش»

سولتان بە بیستنی ئەم قسەیه ، دای لە قاقای پیکەنین و تیگەشت که

هاورپێهەکی هەر وهک کونبووی هەر کەسێ بە شهو ببینی بە پوژ

دەیناسیتهوه ، ئەویشی ناسیوهتهوه. بەم چەشنه له تاوانیان خۆش

بوو ، بەلام بەلێنی لێ ئەستاندن که ئیتر دزی نهکەن.

***

«پسق بە دەستی خودايە»

دەرۆزەيەك ، * لەبەر دەرگای خانىك دانىشتبوو ، لەو كاتەدا كە خان دەهاتەووە مال ، كوتى :

– گەورەيى خان گەليكە ، پسق ھەر بە دەستى خانە! بەو ھىوايە كە خان خەلاتى بكا .

پينەچيكيش لە تەنيشت ئەو مالە دوكانى بوو . كاتىك ئەو قسانەى لە دەمى دەرۆزەكەرەكە بيست ، ھەستا بۆ لای چوو و پيى كوت :

– ئەى دەرۆزەكەر! پسق بە دەستى خودايە نە خان! چۆن شتى وا دەليى؟

دەرۆزەكەر ، ھاواری لى ھەلسا و كوتى :

– نا! پسق ھەر بە دەست خانە .

خان لەو كاتەدا كە دەچۆووە مال ، قسەكانى پينەچى و دەرۆزەكەرەكەى بيست ، بۆ ئەووە قسەى دەرۆزەكەر وەسەر كەوئ و خوئ بنويئى ، دەستوورى دا مريشكيكى بۆ بكەنە بريانى و نيو سكى پر لە ئالتوون بكەن و بۆى ببەن .

پينەچى بۆ نيوەرۆ بەرەو مال دەبوو ، دەرۆزەكەر چاوى بە پينەچى كەوت . كوتى :

– پینهچی دا وهره بزانه خان چی بۇ نادر ووم، به لام به داخه وه برسی نیم، ئەگەر بخوازی به دوو دینار پیتی دەرۆشم.

پینهچی کوتی:

– وه لالا دهیکرم، له ماله وه هیچمان نییه.

پینهچی مریشکه که ی کپی و بردییه وه.

دوای ماوهیهک، خان بۇ ئەوهی بزانی باس و خه بهری دەرۆزه کهر چییه و ئالتوونه کانی چ لیگردووه، بۇ لای چوو و پیی کوت:

– ئەو مریشکه ی بۆم نار دبووی هینایان؟

– گه وره یی خان فرهیه، به لای هینایان، به لام من برسیم نه بوو، به دوو دینار فرۆشتم.

– به کیت فرۆشت؟

– ئەو پینه چییه ی ته نیشنتان.

– ئەو پینه چییه ی که دهیکوت رسق به دهستی خان نییه؟

– به لای قوربان، به لام من مریشکه کهم پیشان دا و کوتم: بروانه بزانه

رسق به دهستی خانه یا به دهستی خودا؟!

خان ئاخیکی هه لکیشا و کوتی:

– ئەی دەرۆزه کهری نه زان و گیژ! وته ی پینه چی راسته، رسق به دهستی خودایه،

چونکوو من سکی ئەو مریشکه م پر له ئالتوون کردبوو، به لام به نیسی ئەو پینه چییه

بوو. نه تۆ. ئەوهی کوت و دەرۆزه کهری له گه رهک وه دهرنا.

***

«پادارەكان بگرين ، بىپاكان ئى خۇمانن» (۱)

سالئىكى لە سالان ، ئاغاي مەلبەندىك دە سەر «سەكران»* دەكا ھەتا خەرچ و باجى سالئىيان بۇ بنئىرن. ئەوانىش كە لە جەنگەى كار و كوئىرەوهرى دان و وەختى سەرخوراندنيان نييه ، دەلئىن:

- ئىستا جەنگەى كار و كوئىرەوهرىيه ، كى پىي دەكرى لىرەرا ھەستى و باج بۇ وان بەرى. نەوہللا وا چاكە كەروئىشكىكى بگرين و ھەرچى ھەيە بەودا بۇيان رەوانە بكەين!

دئىن كەروئىشكىكى دەكرن بارى لئىدەنئىن و بەرەللاى دەكەن. ماوہىيەك بە سەر دەچى ، ئاغا ديسان دە سەريان دەكاتەوہ. سەكر قەلئس دەبن و ناغىلاج كەسىكى بۇ لای ئاغا دەنئىرن كە پىي بلئى:

- ئاغا خۇ سالى سەت جارائمان باج و خەراج لئوہرناگرى ، چون ئەدى بە كەروئىشكىكىدا بۇمان نەناردووى؟

ئاغا دەلئى:

- كوا كەنگى ناردووتانە ، ئەدى بۇ ئەمن ھىچم نەديوہ؟

كابرا دەلئى:

- قوربان ئېمە يېمان نەكرا خۇمان بېھېنېن ، بەلام خۇ زۇر لە مېژە بە
كەرويشكىكدا ناردوومانە!!
ئاغا دەلى:

- خۇ بە خودای لېيان بە دوور نېيە ، وا چاکە ئەو پياوہی ناردوویانە
بە تاقى بکەمەوہ بزنام هېچ عەقل و فامىكى هەيە؟ ئاخىر چۇن شتى وا
دەبى! لە هېچ دەور و زەمانىكى دا نەبووہ كەرويشكىك بووبىتە
پاسپاردە!!

ئاغا هېندىك مېوژ و قالۇنچە لىك دەدا و لە پېئىش دمی كابرای
پاسپاردەى دادەنى و دەلى:

- دەزانم رېگەيەكى دوورت برپوہ و زۇرېش ماندووی ، جارې بۇ ئەوہى
بەسېيەوہ ، برېك مېوژان بخۇ ، دوايە قسەى لە سەر دەكەين.
كابرا كە زۇر فەقىرۆكە دەبى ، وا دەزانى قالۇنچەكانېش هەر مېوژن.
زوو زوو رۇدەبىتە قالۇنچەكان و دەلى:

- «جارې با پادارەكان بگرين ، بىپاكان هەر ئى خۇمانن.»

***

كتىبى تەمسىل و مەسەل (ئەحمەد وەكىلىان)

«پادارەكان بگره ، بىپاكان ھى خۇمانن» (۲)

دوو دۆست بوون يەك لە يەككى چلئىستر و قرئىستر ، بۇ ھىچ كارىك دەرفەتيان بە يەكتر نەدەدا . شەويك ھەر دوو چووبوونە شەوچەرەى ، خانەخۇئى كە ئەوانى دەناسى و دەيزانى چ چلئىسىكن . دوو دەورى گلىبى ھىنا ، يەكيانى پر لە ميوژەرەشە كرد و يەكيانىش پر لە قالونچەرەشە و لە پئشى دانان . قالونچەكان لە سەر دەورىيەكە دەجوولانەوہ . يەكيان دەستى بۇ ميوژەرەشەكان برد ، ئەوى دى دەستى لە سەر دەورىكە دانان و كوتى :

– برا ، جارى پادارەكان بگره ، بىپاكان ھەر لە جيگەى خۇيانن .
ھەتا يەكيان خەرىكى خىردنەوہى قالونچەكان بوو ، ئەوى ديكە ھەر چى ميوژەرەشە بوون خواردى .

***

«ئەگەر بە مالى، بە مام و خالى،

ئەگەر بى مالى، بە بەيتوولمالى»

ئەم مەسەلە يە پۈۋەندە بە دارايى و سامانى دنيا، ئەگەر سامانت بوو،
 ھەموو كەست ھەيە و ئەگەر نەتبوو كەست نىيە.

ئەم پەندە پىشەى ميژوويى ھەيە و ھەر بۆيەش كەوتۆتە سەر زار و
 زمانان و بەسالاجووانى بنەمالە قەدىمىيەكانى ناوچەى موكرىان بە
 مەسەل دەيلين و دەيكەنە بەلگەى بپروا و قسەى خويان.

وا مەشھوورە كە لە زەمانى يەككە لە پاتشاكانى قاجاردا،
 كەرىمبەگ ناويكى بنەمالەى حەسەن خالى كە لە ئاوايى زەنوڧر و
 پپردار و درەخت و دلرڧىنى «شەرەفكەند» و زۆر ناوچەى مەلبەندى
 موكرىاندا، فەرمانرەوا و سەردارىكى دادگەر بوو، بە ھۆى دللاوايى و
 بەخشين و خوانى رەنگىنيەو، مام و خال و خزموكەسىكى زۆرى
 لى ھالاوۋە و ھەر يەكەى سامان و دمۇدەزگايەكى (قولى بەگى) تايبەتبيان
 بېكەوۋە ناوۋە و بە دوای مالى مڧتەدا، ھەر يەك بە چەشنىك لافى
 فيداكارى خويان بۆ كەرىمبەگ لىداوۋە، بەلام ئەو كاتى كەرىمبەگى

حهسه ن خالی به گژ حاکی سته مکار و زورداری حکومه تدا دهچی و لهشکر و سامانی تیدا دهچی و شه پره فکهند و باقی ئاوا بی یه کانی، به ناوی «غه نایم» ی شه پ، لی زهوت ده کرین و ناوی به یتولمال (ئه ملاکی خالیسه ی شا) یان به سه ردا ده برن و که ریم به گ ده خریته به ندیخانه وه، زوربه ی خزم و که سی له ترسان هه ر به لایه وه ناچن!!

دوای چه ند سال که حاکی دزی دزیوی دیوه زمه ی سته م له لایه ن حکومه تی ناوه ندی ده گوردی و په پاخ* به سه ریکی تر، به لام ئه هون و هیدی دیته جیگای ئه و، که ریم به گ له به ندیخانه رزگار ده کا و به فه رمانی شان زاده یه ک قه باله ی شه پره فکهند هه روه ها «قه لاده رسه ی» و «قه لای ماران» ی کاو لکراوی به ناوی خه لاتی به یتولمال پی ده به خشن!

که ریم به گ کاتیک دیته وه سه ر ملک و مال و حالی به تالان چوو و داگیرکراوه که ی، به شیوه یه ک ویستوو یه ده ردی دلی خوی به رامبه ر به به یتولمال و به ریچوونی خوی هه لریژی و په ندیک بۆ به ره ی داهاتوو ی ولاته که ی به جی به یلی. بۆ ئه م مه به سته له «مۆر» ی ناو نیشان - له و زمان دا «مۆر» له جیاتی «ئیمزا» به کار براوه - که لک وه رگری. جا بۆ یه به راشکاو ی نیازی دلی، له سه ر ئه و مؤره به م چه شنه هه لکه ندووه:

«ئه گه ر به مالی به مام و خالی»

«ئه گه ر بی مالی به به یتولمالی»

شاعیر و نووسەر و زانای پایه‌به‌رز مامۆستا هه‌ژاری په‌حمه‌تی که له
بنه‌ماله‌ی «حه‌سه‌ن خالی»یه، له‌و باره‌وه فه‌رموو یه‌تی:

"هه‌ر ئه‌وه‌ی که که‌ریم‌به‌گ له‌و زه‌مان‌دا مۆری به‌ زمان‌ی کوردی
هه‌لکه‌ندوو. . . نیشان دده‌ا خاوه‌نی هه‌ستیک‌ی تایبه‌تی بووه."

به‌ پێی به‌شی دووه‌می شیعره‌که «ئه‌گه‌ر بێ مالمی به‌ به‌یتولمالی» وا
وێده‌چێ که‌ریم‌به‌گ دوا‌ی تیشکان و له‌ده‌ستدانی مال و سامان و
ئاوایی‌یه‌کانی که وه‌کوو ئه‌ملاکی خالیسه‌ی شا، یا بلێین
به‌یتولمالی حکوومه‌ت ناسران و پاش چه‌ند سال زیندانی کران، ئاوایی
شه‌په‌فکه‌ند و قه‌لا ده‌ره‌سی کاولکراو که ئیستا له‌ سه‌ر ملکی
«ئیسک‌ئاوا»یه و پێشتریش هه‌ر مولکی که‌ریم‌به‌گ بووه، به‌ ناوی
خه‌لاتی به‌یتولمال پێی به‌خسراوه و په‌به‌ن و په‌به‌نه‌مال ماوه‌ته‌وه.

مامۆستا هه‌ژار دیسان ده‌فه‌رموی: . . . ئه‌وه‌نده‌ی له‌ کێله
به‌رزه‌کانی قه‌برستانی شه‌په‌فکه‌ند ماوه‌ته‌وه و ئیستاش له‌ دووره‌وه وه‌ک
پۆلی شوپه‌سواران ده‌بیندری و به‌ «کێله‌دریژی حه‌سه‌ن خالی»یان
مه‌شه‌هووره. به‌داخه‌وه به‌و پێیه که ئه‌و کێلانه هه‌چ نووسراوه‌یه‌کیان له
سه‌ر نه‌نوسراوه، پرون نییه که ئه‌و گۆرانه، هی شه‌هیدانی (غاری
موکری قران)ی نزیک شه‌په‌فکه‌ند و ئاوایی خوراسانه‌ن یا هی ئه‌و
که‌سانه‌ن که له شه‌په‌که‌ی که‌ریم‌به‌گی حه‌سه‌ن خالی‌دا شه‌هید بوون؟ و یا
هی سه‌رده‌میکی کۆن‌تر؟

«ئەمن لە كۆل كەولەكە بوومەتەو».

كەولەكە لە كۆل من نابیتەو».

كابرايەكى ھەژاری ڤووت و ڤەبەن كە لە بەر بارانسى خوسابوو، لە سەرمان وەك مېژۆكە ھەلدەلەرزى. بى جلوبەرگىي وەرەزى كردبوو. لەو كاتەدا سىلاويك لە سەر كۆووە ھاتە خوارى. شتىكى وەك كەول وەسەر ئاوەكە كەوتبوو. يەكك لەو لاوہ بە كبراى كوت:

- چاو، چاو. ئەوہ يا ھەمبانەڤۆنە يا ھەمبانەپەنيرە كە سىلاو دەگەل خۆى ھىناويە. بڤۆ بيگرەوہ و بيفرۆشە، بە ڤوولەكەى جلوبەرگ بۆ خۆت بڤرە و دەبەرى بكە.

يەكى دى كوتى:

- كورە خۆ ئەوہ كەولە، بڤۆ بۆخۆت بيگرەوہ خودا گەياندى.

ڤياوہكە وە تەماح كەوت. خۆى ڤووت كردەوہ و وەنيو ئاوى كەوت. بە چەرمەسەرييەكى زۆرەوہ خۆى گەياندە كەولەكە ھەتا لە ئاويى بىنيتە دەرەوہ، بەلام ئەوہى سىلاو ھىنابووى نە كەول بوو و نە ھەمبانە،

به لکوو ورچیک بوو دهگه ل سیلاو هاتبوو و له نیو ئاودا دهست و پیسی لیدهدا ههتا نه خنکی. کابرا ویستی کهوله که بگریته وه، ورچه خوئی هاویشته سهر شان و پیلی و پیوهی نووسا. کابرای چاره پش ههرچی کردی و کراندی خوئی بو رزگار نه کرا.

خه لک که دیتیان هیئانه وهی کهوله که زوری خایاند و کابرا نه هاته وه و سیلاویش هه روا له گره و کابرا و کهوله که دهگه ل خوئی دهبا، به دهنگیکی بهرز هاواریان ده کرد:

- تو که ناتوانی کهوله که بهینییه ده ری لئی گه ری و بوخوت بگه ریوه دهنا سیلاو دهتا و ده خنکی.

کابرای مالویرانیش هه هاواری ده کرد:

- کوره بابه ئه من له کۆل کهوله که بوومه ته وه، کهوله که له کۆل من نابیته وه.

ئهم مهسه له یه ئه و کاتی دهگوتری که کهسیک بیهه وی کاریکی باش بکا، به لام سهرومالی له پیناوی ئه و کاره دا بچی.

***

«ئەو جىيە خۆشە كە دل لىي خۆشە»

دايك و كورپك بوون كە ژيانىكى ساكار و فەقيرانەيان ھەبوو. رۆژىك كورە بە دايكى كوت:

- ئەمن ئىتر لىرە نابم، دەرۆم، دەچمە شوئىنىكى دىكە بەلكوو خودا دەرکەيەكمان بە پرودا بکاتەو، لەو شىئو ژيانە وەرەز بووم. دايكى قىوولى كود و كوتى:

- بېرۆ بە ھىوای خودای، خودا پشت و پەنات بى. سەت تمەنىشى پىدا و كورە خودا حافىزى كود و پۆيى.

كورە ھەر پۆيى، پۆيى ھەتا تووشى دەرۆيشىك ھات كە ھاوارى دەكرد و دەيكوت:

- «ئەم قسەيە بە سەت تمەن دەفرۆشم.»

خەلكىكى زۆر لە دەورى دەرۆيش كۆ ببوونەو و كەس پوولى بە قسەكەى نەدەدا.

كورە كوتى:

— خۇ ئىمە ھېچمان نىيە ، ئەم سەت تمەنەشم نەۋىست . بە دەروئىشى كوت:

— قسەكەت چىيە ئەم دەيكرم .

دەروئىش دە پېشدا سەت تمەنەكەى وەرگرت و دوايە چۆ بن گوئى كورە كوتى:

— ھەر كەس لىي پىرسى كوي خۆشە؟ بلى ئەو جىيە خۆشە كە دل لىي خۆشە .

كورە ئەم پەندەى بىست و دريژەى بە ريگەى خۇى دا . ھىندە رۆيى ھەتا گەيشتە چۆ لەوارىك ، دىتى خەلكىكى زۆر بە مەر و مالاتيانەۋە كۆبوونەتەۋە . پىرسى:

— بۆ لىرە كۆۋە بوونەتەۋە؟

يەكك كوتى:

— مالاتەكانمان تىنوون . ھەرچەند دۆلچە* رايەل دەكەينە نىۋ ئەو بىرە ، گورىسەكە دەپچرئ و دۆلچەكە دەۋى دا دەمىنىتەۋە . يەككىشمان شۆر كر دوۋەتە خوارەۋە ، ھەر چەند بانگى دەكەين ولام ناداتەۋە .

كورە كوتى:

— ئەم دەچمە ژوورئ بزائم چ باسە؟

گورىسيان لە قەدى بەست و شۆريان كرده خوارئ . كاتىك گەيشتە بنى بىرەكە دىتى دىۋىكى تىدايە .

دىۋ كوتى:

– ئەى ئادەمىزاد. ئەتۇ كىيى و لىرە چ دەكەى؟ ئەسپ دىتە ئىرە نالى
فېرى دەدا ، بالدار دى بالى دەوهرى.

كوپە كوتى:

– خەلكىكى زۆر لە سەر عەرزى بۇخۇيان و مەر و مالاتيانەو
تىنووئيانە و ئاويان دەوى.

دىو كوتى:

– ئەمن پرسىارىكت لى دەكەم ، دەبى ولامم بدەيەو. ئەگەر ولامت داو
ئەو باشە ، ئەگەر ولامىشت نەداو ، وەك ھۆ ئادەمىزادەى كە لە ھۆو
كەلاكى كەوتوو ، دەتكۆژم. لەو ئادەمىزادەم پرسى كوى خوشە ، كوتى:
سەر پرووى عەرزى ، بەلام ئەو ولامى پرسىارى من نەبوو. ئىستا ئەتۇ
بلى: كوى خوشە؟

كوپە وەبىر ئەو قسەيە كەوتەو كە لە دەرويشەكەى كرىبوو ،
رووناكايى كەوتە دلى و كوتى:

«ئەو جىيە خوشە كە دل لىي خوشە»

دىو ئەم قسەيەى زۆر بە دل بوو ، كوتى:

– ئەمنىش دلم لىرە خوشە. ھا ئەم سى ھەنارە بگرە و برۆ ، بەلام لە
بابەت ئەم ھەنارەنەو لە لای كەس قسان مەكە.

كوپە ھەنارەكانى دە بن كەواكەى دا شاردنەو و لە بىرى ھاتە دەر.
جگە لە ھەنارەكان ھەموو شتىكى بۇ خەلكە كە گىراو و خاوەن مەر و

مالاته كانيش ئاويان له بيره كه هه لكيشا و گايهك و مه پيكيان دا به
كوره كه. ئه ويش به شايي و خوشييه وه گه پاره لاي دايكي.
شه و كه بۆوه ديتي هه ناره كان هۆده كه يان پووناك كردووه. زانيان
دهنكه هه ناره كان گه وه هري شه و چران، هه ناره كانيان شار دنه وه و هه ر
جاره ي يه كيك له دهنكه هه ناره كانيان ده برد ده يان فرۆشت، بهم چه شنه
ژيان يكي خوش و تپروته سه ليان برده سه ر.

***

«ئەۋەى بۇ پوورت ھىناۋە ، بىبە بۇ خالت»

پۇژىك مندالىك دەچى لە مائە پوورى ميوان دەبى. پووريش چىشتىكى خۇشى لە پىش دادەنى. مندالەكە لەگەل خواردنى چىشتەكە ئاگاي لە خۇ دەبرى و لە ناکاۋ بايەكى لى دەبىتەۋە و لە شەرمان خۇى ون دەكا و بە پەلە دەلى:

- پوورى گيان! خۇ نەدەھاتمە ئىرە ، بە تەما بووم بجمە مائە خاتم ، دوايى پەشىمان بوومەۋە و يەكسەر ھاتمە مالى ئىۋە .

پوورى دەلى:

- قەيدى ناکا رۆلە گيان ، ئەۋەى بۇ پوورت ھىناۋە بىبە بۇ خالت . ئەم مەسەلە ئەۋ كاتەى دەگووترى كە كەسىك بە ھۇى چوونە مالىك يا سەردانىك منەت بنىتە سەر خاۋەن مال .

***

سەئید عەبدى - پىرانشار

«باسى كەر و تىرەكەيە»

سالانى زۆر زوو ژن و مېردىك دەگەل تاقانە كۆرەكەيان دەژيان. بىنەمالەيەكى دەستكورت و نەداربوون. لە دارەتى دە دنيايە تەنيا كەريكيان بوو و بەس. كۆرەكەيان وەختى ژن هينانى هاتبوو، بەلام بە ھۆى نەدارى و بى پوولى بۆيان نەدەلوا ژنى بۆ بخوازن. ژن و مېرد پۆژىكى بە تەنيا لە مال دەبن و باسى ژن هينان بۆ كۆرەكەيان دەكەن. مېردەكە دەلى:

— عافرەت! ئەو كۆرە وەختى ژن هينانى هاتوو، وا باشە دەستوبردىكى بۆ بكەين.

— راستە، بەلام ئاخر نابى پوولئىكمان بىتە دەست، جا ئەو جار خۆىلى ھەلكەين؟ ئەتۆ ئەو پوولەت نىيە و ئەمنىش چ زىر و زىويكم نىيە ھەتا بۆى بفرۆشم. خۆ بە دەستى بەتالىش ژن نايەتە بەر مالى. — ئەرى بۆ كەرەكە نەفرۆشين بۆى بە ژن بدەين؟

– باشه ئەو دامن كەرت فرۆشت و بووكت هینا بەرمالی، دوايه چ
دەكەي؟ هەموو كاروباريكت به هۆي ئەم كەرەوه هەلدەسوورئ.
– خودا كەريمه! هەرچي له سەر سەبرانه، له سەر خيرانه. ئاگايان لي
نەبوو كورەكە له پشت دەرکەوه خۆي لي گرتبوون و قسەکانی دايك و
باوكی دەبيستن كه باسی ژن هينان دەكەن. هەر بۆيه هەر كات دەيهويست
مەسەلهي ژن هينان وهبیر ئەوان بهينيتەوه دەيكوت:
– دايه ئەري باوكم ئیستا باسی كەر و تپړهكه ناك؟
ئەم مەسەله كاتيك دەكوترئ كه بيانەهوي قەرز يا شتتیک وهبیر
كەسيك بيننهوه.

***

«بانیکه و دوو ههوا»

خوشک و برایهک رۆژی جهژن به خاو و خیزانهوه دهچنه ماله باوکیان. وهززی هاوین دهبی و شهو له کاتی خهودا جیگهیان بۆ له سهریان رادهخهن. دایکی بنه ماله بۆ ئهوه بزانی کهموکووریان ههیه یا نا، سهریکیان لی دهدا. دهبینی بووک و کورهکهی زۆر لیك نزیك خهوتوون. دهلی:

– مالتان نه پرمی بهو گهرمايه بۆ هینده له یهك نزیك كهوتونهوه، گهرمه خهفه دهبن بكشینهوه، بكشینهوه، با نهختیك فیئكتان بیتهوه.

دواییش به سرته به کچ و زاواکهی دهلی:

– ئهوه بۆ هینده دوور له یهك خهوتوون؟ نازانن سارده سهرماتان

دهبی؟

بریك له یهك نزیك ببينهوه!

بووکهکهی ئهم قسانه دهبیسی، دهلی:

– قوربانت بچ خودایه، بانیکه و دوو ههوايه، "ئهم سهرهی بانی

گهرمايه، ئهو سهرهی بانی سهرمایه!"

«بزن بۆ شەوېك جىيى خۆى خۆش دەكا»

دەلئىن لە دەورانى زۆر كۆندا ، مەرىك و بزنىك دوو بە دوو لە دوای لەوەر بوون. زۆر گەران ، كەم گەران ، تا ئەوەى پوويان كرده ميرغوزاريك. جار جار كە بزن بىرى لە سەرمای زستانى دەكردهوه ، دەيكوت:

– ئەرى مەرۆكە ئەتۆ هيج بىرت لە سەرمای زستانى كر دوو تەوه؟
مەرۆكە دەيكوت:

– جا من چ گويم لە سەرمايه يه ، خوريم ههيه و سەرمام نابى.
بزنۆكە كوتى:

– وەللا ، برالە ئەمن بەرگەى سەرمايه ناگرم ، دەبى سەرپەنايهك بۆ
خۆم ساز كەم.

چوو بە شاخەكانى بوو يا بە سمى ، لە كەنداىكى دا كوئىكى بۆخۆى ساز كرد ، باران كە دەبارى ، دەچوو خۆى تىدا مات دەكرد. تا واى لىهات كړپوه و سەرما دەستى پىكرد و مەرۆكە سەرما هيرشى بۆ هيننا و چوو بەر كولانەى بزنۆكە و كوتى:

– بزنۆكە زۆرم سەرمايه ، جىم بكە.
بزنۆكە كوتى:

– ئاخىر ئەتۆ نەتكوت ، ئەمن خوريم پىوهيه و سەرمام نابى؟

مەرپۆكە سەرى بە لاملی یەوہ نا و کوتی:

- جا بلیم چی.

بزنۆكە کوتی:

- جیم نییہ.

مەرپۆكە کوتی:

- ھەر جیی سەرم کە.

بزنۆكە کوتی:

- جیم نییہ.

مەرپۆكە کوتی:

- ھەر جیی قاچانم کە.

بزنۆكە کوتی:

- جیم نییہ.

بۆ بە یانی کە بزنۆكە لە کولانہ ہاتہ دەر و سەیری کرد، ئەوہ مەرپۆكە کە لاکی لەوی کەوتووہ و لە بەر سەرمایہ رەق ھەلاتووہ. بزنۆكە ہات مەرپۆكە ی کەول کرد و پیستەکە ی بۆخوی کردہ خیوہت و لاقەکانیشی کردہ ئەستوندەک و بە خاترجەمی لە ژیر خیوہتەکە رۆنیشت و پالی لی داوہ.

(ئەو بە خیر و منیش بە سلامەت ہاتمەوہ).

***

«بۆته جووهكهى زربار»

دهگيرنهوه جارېك جووله كه يهك له زربار ده په رېته وه. هه ر وا مه ودايه كى كه مى ده مينى بگاته ئه و به رى ئاوه كه. ئاورېك له پشت سه رى خۆى ده داته وه و به ديتنى ئه و هه موو مه ودايه ي كه بر يوئى سامى ليده نيشى و ئه ژنۆى ده نوشتي نه وه و له مه له ده كه وى و ده خنى. جا ئه وديه ئه گه ر كه سيك له نيوه ي كاردا وره به ر بدا و كاره كه ي ته وا و نه كا ده لىن: «بووته جووه كهى زربار» .

***

«بوو بە گىسكەكەى ھەياس»

سولتان مەحمودى غەزىنەوى و ھەياسى وەزىرى ، نىوان ناخۇشيان دەبى. ھەياس لە داخان دەتۆرى و روو لە ئاشىك دەكا و دەبىتە شاگردى ئاشەوان.

ماوھەك پىدەچى ، سولتان دەبىنى بەبى ھەياس ھىچ كارىكى بۇ بەرپو ھەياس ، پەنا دەباتە بەر فىلىك. بانگەواز دەكا و خەلكى شارى غەزىنە و دەوروبەرى كۆ دەكاتەو و ھەر يەكەى گىسكىيان بۇ دەكشى و دەيانداتى و پىيان دەلى:

– ئەم گىسكانە دەبى ھەتا سى مانگ بەخىو بکەن ، سى مانگ كە تەواو بوو بىانھىننەو. گىسكى ھىچ كامتان نابى گرەمىك كەم و زىاد بكا. ئى ھەر كام زىاد و كەم بى لە دارى دەدەم.

خەلكەكە بە پەرۇشەو ھە گىسكەكان وەردەگرن و دەگەرپىنەو ، ئاشەوانىش گىسكەكەى خۆى وەردەگرى و بەرەو ئاش دەبىتەو.

ھەياس كە ئاشەوان بە عاجزى دەبىنى ھوئەكەى لى دەپرسى. ئاشەوان مەسەلەكەى بۇ دەگىرپىتەو. ھەياس پى دەلى:

– عاجز مەبە ، ئەگەر دەتوانى بچۆ فەرخەگورگىك بۇ پەيدا بکە.

ئاشەوان دەروا و بە ھەر چەرمەسەرىيەك بىخ فەرخە گورگىك دەدۇزىتەوہ و بۇ ھەياسى دىنى و دەلى:

- ھا . . . جا بزنام چ دەكەى؟

ھەياس ھەموو رۇژى سەر لە بەيانىيەوہ ھەتا ئىوارى خزمەتى گىسكەكە دەكا و زۆر بە باشى دەيلەوہ پىنئ. ئىوارى فەرخە گورگەكە پىشانى گىسك دەدا. گىسك ئەوہى خواردوويە دايدەنى و وەك خۇى لى دىتەوہ. ئەم كارە ھەتا سى مانگ درىژە پىدەدا. سى مانگە كە تەواو دەبى ھەر كەسە گىسكى خۇى دەباتەوہ. گىسكى ھەموويان زىادى كرىبوو، ھەر گىسكى ئاشەوان وەكوو خۇى مابوو.

سولتان لە ئاشەوان دەپرسى:

- بلى بزنام بۇ ئى تۆ كەم و زىادى نە كرىدوہ؟

ئاشەوان دەلى:

- قوربان شاگرديكم ھەيە، ئەو گىسكەكەى بۇ بە خىو كرىدوم.

سولتان دەلى:

- شاگردهكەت لە كوئىيە؟

- لە ئاشىيە، ھە تىويكى كە چەلى نابووتەيە.

سولتان دەزانى شاگرد ئاشەوانەكە ھەياسە. دەگەل چەند وەزىر دەچنە

ئاشى و ھەياسى ئاشت دەكەنەوہ.

***

«بە گوڭرەكەيى كلكتەم شكاندووه»

دوو كەس بە يەكەو دەست دەبن. پوژىك يەكەك لەو دوو كەسە ميوانى ئەوى تر دەبى، دەبىنى ئنى دەستەكەى زور پووخوش و گوڭرايەلى شوووەكەيەتى و بە دالى ئەو هەلدەستى و دادەنىشى. لە دەستەكەى دەپرسى:

– ئەرى ئەو ئنەى تۆ چۆن دەگەل ئيوە ئاوا پووخوشە و هەموو كاريكى بە پرس و راي تويه؟ خۆ ئنەكەى من هەر وەك سەگ دە قاچانم پوڭى. خاوەن مال دەلى:

– كاكە گيان ئەتۆ بوخوت ئاوات بار هيناوه و سواری سەرى خوتت كرووه. هەر لە هەووەلەوه شلت كيشاوه. كوردكوتەنى: «ئەن ئەگەر سوار بوو نايەتە خوار». ئەمن كاتىك ئەو ئنەم هينا هەر لە يەكەم پوژووه خۆم قەلس و توورە نيشان دا، لە كەر و گام دەدا. پووى خۆشم نەدەدايه، هەتا دەگەلم راهات و ئيستاش ئەوه دەبىنى دەگەلم زور باشە.

کابرای میوانیش که رۆیشتهوه مائه خۆیان، بهر له ههر شتیک خۆی
له ژنه توره کرد، داریکی هه لگرت وهرگه پرا سهه و گوئیلاکی کهه و
گایهکان و دهیگورانده.

ژنهکه ههر که ئهه و ئاکارانیهی له شووهکهی دی که وهک شیتان
دهگورینی و وهردهگه پیتته مالات دهلی:

- چی دیکه خۆت ماندوو مه که فایدهی نادا، چون ئهمن «ههر به
گویره کهیی کلکتم شکاندوو.»

***

«خودا له سولتان مه‌حموودی گه‌وره‌تره»

پۆژیک سولتان مه‌حموود به‌نیو شاردا ده‌گه‌رێ، به‌به‌ر ده‌رکه‌ی
 هه‌مامدا تیده‌په‌رێ و ژنیکی زۆر جوان ده‌بینی که له‌هه‌مام دیته‌ده‌ر.
 کوتی: ئەو ژنه‌ده‌بێ هی کێ بێ؟ ئەوینداری ژنه‌ده‌بێ و وه‌دوای ژنه‌
 ده‌که‌وێ هه‌تا ده‌جیته‌ژووره‌وه‌ی مالتیک. ماله‌که‌ی نیشانه‌کرد و زوو
 گه‌راوه‌کۆشک و ده‌ستووری دا پیریژنیکی فیلبازیان هینا کۆشک، به
 ژنه‌ی کوت:

- ده‌بێ جل‌وبه‌رگیکی کۆن و دپاوه‌به‌ر بکه‌ی و وه‌ک سواکه‌ران بجیه
 فلانه‌ماله‌ی و بزانی می‌ردی ئەو ژنه‌جوانه‌کیه‌ و چ کاره‌یه؟
 پیریژن جل‌وبه‌رگی سواکه‌رانه‌ی پۆشی و به‌پرسه‌پرس خۆی گه‌یانده
 ماله‌ژنه‌جوانه‌که‌ و چوو له‌ده‌رکه‌ی دا. ژنی خاوه‌ن مال‌هات و ده‌رکه‌ی
 کرده‌وه، چاوی به‌پیریژن که‌وت، پیریژن پێی کوت:
 - زۆر ماندووم، ئیزنم بده‌بریک لی‌ره‌بچه‌سیمه‌وه.
 پیریژن ورده‌ورده‌به‌ربووه‌قسان و بۆی ده‌رکه‌وت می‌ردی ژنه‌دارتاشه.
 دوای ئەوه‌که‌هه‌موو شتیکی لی‌روون بۆوه، خوداحافیزی کرد و گه‌راوه

كۆشكى سولتان و ئەۋەى زانىبۋى بۇ سولتانى گىپراۋە و خەلاتىكى باشىشى ۋەرگرت.

دۋاى ئەۋرۇژە، سولتان ناردى دارتاشيان برده كۆشك. دارتاش ھەر كە لە كۆشك ۋەژۋور كەۋت، كپنۇشى برد و كوتى:

– سولتان چ كارىكى بەم دارتاشە فەقىر و ھەژارە ھەيە؟
سولتان كوتى:

– ئەتۇ دەبى لە نىۋان ئەم سى كارەى كە پىت دەلیم، يەكيان ھەلبۇزىرى: يا سەرت لىدەم. يا ژنەكەت تەلاق بەدى. يا بە سەت دەنكە

جۇ، دارىكى يەك مىترى دروست بگەى!

دارتاش بپرىك ببرى كردهۋە و كوتى:

– بە سەت دەنكە جۇ دارى دروست دەكەم.

سولتان كوتى:

– سى رۇژت مۇلەتە. ئەگەر نەتتوانى سەرت ئى دارە و مالىشت ئى شای!

دارتاش بە نارەحەتى چۆۋە دوكان و خەرىكى كار بۆۋە. ئىۋارىش كە وىستى بچىتەۋە مال، ھەموو كەرەسەكانى دارتاشىنى ھەلگرتن و

دوكانى داخست و بە خۇى كوت: ئەم دەرکە ئىدى ھىچ كات ناكرىتەۋە! كاتىك چۆۋە مال، ژنەكەى لىپى پرسى:

– پىاۋەكە ئەۋە بۇ ۋا پەشپىۋى؟

دارتاش هه موو شتیکی بۆ گیڭراوه. ژنه زانی چ باسه، به میږدهکەى کوت:

– پیاوهکه کامیانت هه لڭبارد؟

– له سەت دەنکه جۆ دار دروست بکهه.

– بۆت دهکری؟

– چۆن شتی وا دهبی. دەنکه جۆیهک چۆناوچۆن به دەستهوه دهگری و

دایده تاشی؟ سه ره پرای ئه وهش بینی جا داریکی دریژی پی ساز بکهی. دوو

سبهی دوايين پۆژی ژيانمه.

ژنه دلّی میږدهکەى داوه و کوتی:

– پیاوهکه! بچۆ بنوو خۆت نارەحەت مەکه، خودا له سولتان

مهحمودی گه وره تره، جا ههسته نویتت بکه و ئاسووده لیی بنوو.

دارتاش نویتى کرد و لیی نوست، ههتا بزانی خودا چ دهکا. پۆژی

دوايي خهريک بوو تا به لگوو بتوانی هه نه بیی داریک له جۆ دروست

بکا، به لام هه رچی کردی و کراندی له دهستی نههات. دیسان به

ژنهکەى کوت:

– ژنهکه سبهی دوايين پۆژمه.

– برۆ وه شوین کارت بکهوه، خودا له سولتان مهحمود گه وره تره.

ئهو پۆژیش به سەت ترس و دلّه خۆرپه تهواو بوو. پۆژی سییهم

گه شتی. دارتاش چاوه پروان بوو ههتا پیاوی سولتان بین و بییهن. ژنهش

لیگدالیگدا میږدهکەى دلدارى ده داوه، دهیکوت:

– مهترسه خودا له سولتان مهحمود گه وره تره.

لەو دەمىدا دەنگى دەرگە ھات. ئىنە چوۋ دىتى يەكك بە شوۋىن
دارتاشدا ھاتوۋە. دەلى:

دارتاش لە كوۋىيە بى تابووتىك بۇ سولتان دروست بكا، چون سولتان
دوۋىشەو مردوۋە.

ئىنە بە خۇشحالىيەۋە خۇي بە ژوۋرىدا كرد، دىتى مېردەكەى خەرىكە
خوداھافىزى لە مندالەكانى دەكا و لە بەر خودا دەپارپىتەۋە!
ئىنە كوتى:

– پىاۋەكە، ئەدى پىم نەكوتى خودا لە سولتان مەحموۋدى گەۋرەترە؟
ھەستە بچوۋ تابووتى بۇ سولتان دروست بكە.

دارتاش كە ئەم ھەۋالەى بىست كرىنۇشېكى بۇ خودا برد و كەرەسە و
ئامرازى پىۋىست بۇ سازكردنى تابووتى ھەلگرتن و بەرەو كۆشكى
سولتان ۋەرىكەوت.

***

«پىسەكەم لى بۆۈە بە خورى»

پۆڭزى لە پۆڭزان ، كابرايەك بە ژنەكەى كوت :

– ئەرى ئافرەت بە تەماى ھەتا كەى مافوور نەچنى؟ دەر و جيران
 ھەموو ھى خۆيان چنىوہ ، ھىچ مالىك مافوورى بە داروہ نەماوہ!
 ژنە لە بەر تەمبەلى و تەوہزەلى خۆيەوہ ھىشتا خورىيەكەى شى
 نەكردبۆۈہ ، نەپرىستبوو ، لە بيانو دەرگەرپا ، كوتى:
 – ئەى مىردەكەى گشت شەرعييە ، بە مەرگى تۆ «كەركىت» * نىيە!
 كابرا كوتى:

– ئەگەر بيانووت ھەر ئەوہ بى ھىچ نىيە ، ھەر ئىستا دەچم بۆت دەرگەر.
 كابرا خۆى حازر كرد و بە بيانووى كرىنى كەركىت بەرەو شار
 وەرپىكەوت. كەركىتى كرى و گەرپاوہ. چەند پۆڭزىك رابورد ، بەلام ژنە
 ھىشتا ھىچ كارىكى نەكردبوو و دەستى لە تەونەكە نەدابوو! كابرا كوتى:
 – ئافرەت ھەتا ئىستا بيانووت ئەوہ بوو كەركىت نىيە و مافوورەكەت
 بۆ ناچندرى ، ئەوہ كەركىتم بۆ ھىناى ئەدى بۆ دەست پىناكەى!؟
 ژنە كوتى:

– پياۋەكە بەۋ خولايەي «دارهەنە» شمان* نىيە، تەگبىر چىيە؟ لە كوئى بېئىن؟

كابرا خىرا تەۋرىكى ھەلگرت و چوۋە داربىرېن بۆ دوست كىردنى دارهەنى. ئۇنە بىرىكى كىردەۋە و بە خۆى كوت: بە خۇدا فىلىكى لەۋ كابرايە نەكەم، ئابرووم دەچى. مېردەكەى كە لە مال وەدەر دەكەۋى، وردەۋردە بە دۋاى دا دەروا و لە بن كۆگاگيايەك خۆى مات دەدا و بە دەنگىكى بەرز سى جار ھاوار دەكا:

– ھۆ داربىرەى داران دەپرى، ئۇنەكەت بمرى يا رىسەكەت بېئتەۋە خورى؟ كابرا لای وابوو ئەم دەنگە لە غەيبەۋە دەبىسى، زۆر ترسا، كوتى:

– نا... نا، بە قوربانىت بىم، با رىسەكەم بېئتەۋە خورى.

كابرا چۆۋە مال، ئۇنە بە پىرىبەۋە چوو و كوتى:

– پياۋەكە ئەۋە بۆ دارهەنەت نەھىئاۋە؟

كابرا چۆنىيەتى بەسەرھاتەكەى بۆ گىراۋە. ئۇنەى مەكرباز بۆ لای خورىبەكەى ھەلات و كوتى:

– ھەى مالت نەشېۋى، خۆ ھەموو «رىسەكەت لى كىردمەۋە خورى!»

***

مهلا رحمان كه رامه تي - گوندي كه لواني نه غه ده

«رپوي دهمي نه ده گه يشته تري، ده يکوت ترشه»

پوژيک رپوي به په نا داريکي دا رپوي که باوه شي تيوره نه ده سوورا، سهري هه لينا که چاوي له داره که کرد، دوو لق داره ميوي وها له قه دي داره که هالاوه مه گهر خودا بزاني و هيشووي زهره و په شي تري پيوه هاتوون. هه چهند ده خوي نووسا، نه يتواني به داره که هه لگه پي و خوي بگه يه نيته نه و هيشو تري يانه، بويه لي نا هوميد بوو و بو وهی دلخوشي خوي بداته وه، کوتي:

- کوره جا نه وه چيه، قوره يهک بوو، نه بوو!؟ بو خومي پيوه ماندوو کهم؟!

تري و هجواب هات و کوتي:

- ئا، ئا، به سهري خوت راست ده که ي، تري ترشه! نه گهر دهمت پيم گه يشته، قهت ئاوات نه ده کوت. هه بويه ش ده لين:
«رپوي دهمي نه ده گه يشته تري، ده يکوت ترشه».

مام برايم ئەحمەد پوپ
(گوندی قازانلی بۆکان)

«زاری خۆت توند بگره ، خەلکی بە دز مەگره»

شەویک سولتان مەحمود ، بەبێ هەیاس هەستا دەوریکی شاری
لی بەدا . دیتی چرایەک دایسی : پووی کردە چراکە و تەقولبابی دەرگاکی
کرد . ساحیب مال هات لی هەلگرت ، کوتی :

– کچی ؟

– کابرایەکی دەرویشم و ئەوشۆ هیچ کوی نەبوو بەجم ، ئەگەر ئیزنم
بدهی ئەوشۆ لیرە دەمینمەوه .

ئەگەر چۆ ژووری ، دیتی کابرا جۆلایە ، دانیشت کوتی :

– کاکي جۆلای ئەتۆ پۆژی چەند کار دەکەي ؟

– پۆژی دوو قران .

– ئەو دوو قرانە ، چۆ ناوچۆن خەرج دەکەي ؟

– لەو دوو قرانە ، پەناباتیکیان دەکەمە خەرجی ، پەناباتیکیان لە قەرز

دەدەمەوه ، پەناباتیکیان دەدەم بە قەرز ، پەناباتیکیشم بە فیرو دەروا .

– جا خۆ نازانم ئەمە چۆنە ؟

– بۇ مانا كەي دەپ سەت تەنم يې بىدەي.

– ئەورۇ سەت تەنم پەيدا كىر دۇو، ئەوئەش سەت تەنەكە!

– ئەگەر پەناباتىكى دەدەمەو لە قەرز، ئەو بابىكى پىرم ھەيە بۇ ئەوى خەرج دەكەم، پىي قەرزدارم. پەناباتىكىش دەدەم بە قەرز، كورپىكم ھەيە بۇ وى خەرج دەكەم. پەناباتىكىش خەرجى خۇمە. دەمىنى پەناباتىك، ئەوئەش كە بە فىرۇ دەچى، كچىكم ھەيە بۇ ئەوى خەرج دەكەم و ئەوئەش وەختى خۇي كىبراىەك دەيىبا و دەروا.

– لە لاي كەسى دىكە ئەو قسەي مەلى.

... وەختى خۇي بوو، ھەستا وەدەر كەوت و رۇئەش تەو. بۇ سبەينى لە مەجلىسدا ئەو مەتەلەي دايھىنا. ھىچ كەس نەيزانى، ھەياس و وەزىرە كانىش ھىچيان نەيانزانى. كوتيان:

– قوربان مۇلەتمان بىدە.

كوتى:

– ئەوئەش سولتان مەحمود كە چۇتە ئىو شار ئەو مەتەلەي وەگىر كەوتوۋە!

بۇيە ھەياس شەوئ خۇي دزىەو وەدەر كەوت و بە سەر ھەمان مالدا كەوت و بەو نەقلەي سولتان مەحمودى زانى. سبەينى كە رۇژ بۇو، كوتى:

– قوربان، ئەوئەش ولامى نەقلەكەت!

سولتان دەستووری دا بچن له فلان گەرەك فلان جۆلا بیینن. جۆلایان
هیئا ، سولتان کوتی:

– ئەمن نەمکوت ئەو نەقلەیی له لای کەس باس مەکە؟!
– قوربان تۆ بووی؟ ئەمن بە تۆم نەکوت مەگەر تۆ. . . .؟! قوربان ئەتۆ
هاتووی له مەجلیس دا داتھیئاوه و خەلکیش وەدوای کەوتوو و حالی
بووه ، ئەوه ئەتۆی قسەت تیدا راناوستی نە من!

***

«زمان لیگەرئ سەر سلا مەتە»

دەگێرنەو زەمانی زوو حاکمیک ھەبوو، ھەر کات ئیشتیای لی بووبا
بپاری دەدا کە جارچی وەنیو شاری بکەون تا خەلک لە مەیدانی
گەرەھی شار کۆ ببنەو و بە خۆشی حاکم و بنەمالەکەھی ئاھەنگ و
بەزم بگێرن.

پۆژیک ھەر بەو شیوہ، خەلک جار درا و بە چەپلەرێزان و
باللۆرە لیدان پالەوانەکانی شار، خۆ بە خۆ و جاروباریش لەگەڵ چەند
پلینگ دەستەمۆ، زۆرەبانی و ململانەیان دەست پیکرد.

زۆر بەی پالەوانەکان بە سەر و گویلاکی خویناوی لە جەرگەھی مەیدان
دەکەوتن و تلیان دەخوارد. کەسی وا لە خۆرادیو نەماوو بیتە مەیدان.

پیاویکی پۆخل لە نیو خەلک ھەستایە سەر پی، ھەلیدایە و کوتی:

- بە رحمەت بی بابم، لە زۆرەبان بازی دا ھاوتای نەبوو. شیر،

پلینگ، بەبر و... خۆیان لەبەر ئەدەگرت.

جارچی ئەگەر وای بیست کوتی:

– بى شىك ئەتۈش دەبىي بېچوۋەپالەۋان بى! بە پياۋەكانى دارۋغەى
راگەيانىد توند بىگىرن بېھىننە مەيدان. ھەر چۈنئىك بوو بە
مېخىش مېخىش* دەگىز پلىنگە كانيان پۆكرد. لە ماۋەيەكى كورتدا بە
چۆكدا ھات و بە دەردى خۆى گىرۆ بوو. زمانى خۆى لىي بوو بە مار.
بۆيە دەلىن:

«زمان لىگەرى، سەر سىلامەتە».

***

«ژنىش بە پىاۋ دەگۆرئ»

پاتشا يەك دەگەل ۋەزىرەكەى بە نەپنى بەنىۋ ۋلاتدا دەگەرئىن ، تەماشىا دەكەن ئەۋە جوتيارىك لە بەرپالى چىايەكدا خەرىكى جوت كردنە ۋ ھەر كات گەيشتە سەر ھۆگان ۋ گايەكانى ھەسدانەۋە* ، دەست دەكا بە ھەلپەرئىن ، دەگاتە سەرى ھەر ھۆگانىك ، بېرىك سەما دەكا ، جا دوايە گايەكان لىدەخوپئ.

پاتشا زۆرى پئ سەير دەبئ ، روو دە ۋەزىرى دەكا دەلئ: ئەۋە يانى چئ؟ ئەۋ جوتيارە بۆ ۋا دەكا؟ بە خودا يا شىتە يا ھەر نازانى ماندوۋبوون چىيە!

ۋەزىر كە زۆر ژىر ۋ تىگەشتوۋ دەبئ ، دەلئ:
- قوربان ئەۋە دلئ لە مالئ خۆشە. پاتشا دەلئ ،

– برۆ بچین به تاقی بکهینهوه. دهچنه لای جوتیار و بانگی دهکن.
جوتیار بهرهو پوویمان دهچی، سلاویان لیدهکا. پاتشا و وهزیر له ئهسپ
دادهبهزن و دهگهال جوتیار دهکهونه قسان.

پاتشا به جوتیار دهلی:

– بلی بزنام جووت کردنهکته له چیه و ههلهپهینهکته له چیه؟

کابرای جوتیار سام دهیگری و به پلتهپلته دهلی:

– ئەمن ژنیکم ههیه زۆرم بۆ باشه، هەر که دهچمهوه مال، بهرهوپیرم
دئ، نیر و ئاموور له گایهکان دهکاتهوه، ئاو دینئی دهست و چاوی
پئ بشۆم، دهووبهرم ئاورشین دهکا، هیندم به دهوری دا دئ و دهچی
نازانم چۆنی بگێرمهوه.

پاتشا خۆی پئ ناساند. جوتیار هیندهی دی سام گرتی، ئەو جار هەر
قسهی بۆ نهدهکرا.

پاتشا گوتی:

– ئەمن سی ژنم ههیه، هەر سیکیانته دهدهمی، ژنهکهی خۆت بده به

من!

کابرای جوتیار گوتی:

– بهلی به سهه چاو، ههرجی پاتشا دهستوور بههرمووی.

پانشا و وهزیر خوداحافیزیان کرد و رویشان. جوتیار زۆر به تاسهوه
بهرهو مال بۆوه. ژنه وهک ههموو پۆژان بهرهوپیری هات، بهلام جوتیار

زۆر پەشپىو و نارەھەت بوو، ۋەكۈۋ رۆژان كەيفخۇش نەدەھاتە بەر چاۋ. ھەر چەند ئۇنە لىي دەپرسى، چى پى نەدەگوت. دەستى لە جووت كىردن ھەلگرت.

دۋاى چەند رۆژ لە بەرەبەيانىيەكدا ۋەزىر و چەند پىاۋى پاتشا دەگەل سى ئۇنەكانى پاتشا چۈنە بەر دەرگى جوتىار. ئۇنەكانى پاتشايان بەجى ھىشت و ئنى جوتىاريان دەگەل خۇيان برد. كابرى جوتىار چى پى نەما و ناعىلاج دەستى بە كار كىردەۋە. دۋاى چەند رۆژ ئيان دەگەل ئنانى پاتشا، ھەر سىكى بانگ كىردن، كوتى:

– ھەۋالىان پىداۋم خزمىكمان ئەمرى خوداى كىردۈۋە، دەبى بچىنە سەرەخۇشى.

ئۇنەكان كوتىان:

– زۆر باشە دەچىن، خۇ رىگاكە زۆر دۈۋر نىيە؟

جوتىار كوتى:

– نا ھىندە دۈۋر نىيە. لەۋ بەرى چۆمە.

جوتىار و سى ئۇنەكەى خۇيان ساز دا و بەرپىۋون. گەينە دەم چۆم. چۆم

ھەر ھاژەى دەھات. ئۇنەكان كوتىان:

– ئىمە ناۋىرىن خۇ لەۋ ئاۋە زۆرە بدەين!

جوتىار كوتى:

– بۇخۆم لە كۆلتان دەكەم.

جوتيار خۇي ھەلكرد و دەپپىشدا ژنە گەورەكەي لە كۆل كرد و لە چۆمى
دا ، ھەر كە گەيشتە خورپىنى* راوەستا و بە ژنەكەي كوت:
- پاتشا بۆچى دەستى لە تۆ ھەلگرت؟ راستى دەلئى بلى دەنا دە نىو
ئەو چۆمەت داوئىم.

ژنە دەستى بە پارانەوہ كرد و گوتى:

- تۆبە ھەزار تۆبە!

جوتيار كوتى:

- ھىچ عىلاجت نىيە ، ھەتا راستىم پىنەلئى لىرە نابزووم.

ژنە كوتى:

- پاتشا بۆيە دەستى لە من ھەلگرت ھەتا شتى ھىناباۋە مال ،
دانەيەك يا برىكم لى دەدى. ئەگەر دوو ھىلكەي ھىناباۋە ، دانەيەكيانم
دەشاردەوہ.

جوتيار كوتى:

- ئەوہم پى چا دەبى.

ژنى گەورەي پەراندەوہ. بۇ نىونجى گەرايەوہ. ئەويشى لە كۆل كرد و
وہنىو چۆمى كەوت و لە جى خورپىنەكە راوەستا و كوتى:

- بلى بزائم ، پاتشا بۆچى دەستى لە تۆ ھەلگرت؟ راستىم پى دەلئى
باشە دەنا دەنىو ئەو ئاۋەت داوئىم.

ژنە كوتى:

– راستییه که ی ئه وه یه له سه ر پاتشاپرا چه زم له مه یته ری ده کرد!

جوتیار کوتی:

– ئه وه شم پی چا ده بی.

ئه ویشی په رانده وه. بۆ ژنه چکۆ له که ی گه راوه، له کۆلی کرد و چوو له خورپینه که ویستا و کوتی:

– پاتشا بۆچی له سه ر ئه وه هه موو جوانییه تپرا دهستی لی هه لگرتی؟
ئه گه ر راستیم پی نه لئی ده و ئاوه ت داویم.

ژنه کوتی:

– ته نیا عه بیی من ئه وه بوو، پاتشا کوتبای سیر ئه من ده مکوت پیواز.

جوتیار کوتی:

– زمانی درێژ به من کورت نابیتته وه.

ده خۆرینیی هاویشت و ئاو بردی، چۆوه لای دوو ژنه کانی تر و هینانیه وه ئه وه به ره ی و به یه که وه چوونه وه مال، ژنه کان زۆر تر سابوون نه یانده و پرا چاو ده چاوی میرده که یان بپرن.

جوتیار چوو هۆده ی ژنه گه وره که و به پاچی وه رگه راپا دیوار هه تا کونی بکا، ژنه به سه ردا هات و کوتی:

– ئه وه چ ده که ی؟

ئه وه کونیک به و دیواره دا ده که مه وه که هه رکات شتیکت دزی به و کونده ا

وه ده ریخه ی.

ژنه کوتی:

– تۆبه و ههزار جار تۆبه كه تازه كارى وا ناكهم.
جوتيار دهستى لى ههنگرت و چووو ديوى ژنهكهى تر و ههر بهو شيوه
وهرگهرا ديوارى. ژنه به سهردا هاتهوه و كوتى:

– ئهوه چ دهكهى؟

– دهمهوى دهركيك بهو ديوارهدا بكهمهوه كه ههر كات ئهمن هاتمهوه و
ههريفهكهت له لا بوو، بهو دهركهيهدا رايپهپىنى، ههتا ئهمن نهيبينم.
ژنه كوتى:

– تۆبه تازه كارى وا ناكهم.

جوتيار ئهو جار له ژنهكانى دلتيا بوو و زور به خوشى راياندهبوارد.
دواى سالىك پاتشا كهوتهوه بىرى گهپان، دهگهله وهزيرهكهى
وهدهركهوتن. پاتشا جووتيارهكهى هاتهوه بىر و به وهزىرى كوت با
بچينه لاي جوتيار، بزانيين ئىستا چون دهژى؟

پاتشا و وهزىر رويشتن و كاتيك له جوتيار نزيك بوونهوه ديتيان
جوتيار ئهوجار نهك ههر له سهرى هوگان، بهلكوو ده نيو هوگانيشدا
ههر ههلهپهپى! زورىان پى سهير بوو! پاتشا پووى ده وهزىرى كرد،
كوتى:

– يانى چى؟ ئهو كابرايه چيهه!؟

وهزىر كوتى:

– پاتشام خووش بى، ئهم كابرايه پاك و پيسى ليك جيا كر دووتهوه.

چوونە لای جوتیار و دوای سلاو و چاکو خۆشى ، پاتشا کوتى:

– دەگەل ژنە کانت چۆنى؟

جوتیار چۆنیه تی به سه رها ته که ی بو گيړاوه.

پاتشا کوتى:

– چۆنت دل هات ئەو ژنە جوانه ده ئاوچ باوي؟!

جوتیار کوتى:

– پاتشام خۆش بچ ، ئەمن زمانى دريژم پى قولە نابيته وه.

ژنى پيشووى جوتياريش كه له لای پاتشا بوو ، هەر سى ئاكارى ژنانى

پاتشای هەلگرتبوو.

***

«عەولادى خراب بەلايە»

پياۋيىكى پيرى پەككەوتە ، دوو كورپى ھەبوو . كورەكان بۇ باوكيان زۆر خەراپ بوون ، ھەركات لە دەردەوپا دەھاتنەوہ مال دەيانكوت:

– پيرەى خەرفاۋ ئەوہ ھېشتا ماوى ، نەمردووى؟

باوكە زۆر بە رووخۇشپيەوہ پيى دەكوتن:

– پۇلە گيان! بۇ وام ليدەكەن؟ بۇ جەزىرەبەم دەدەن؟ ئەى ئەمن باوكتان نيم؟ خودا ھەلناگرى. . . .

پياۋەكە لە دەست كورەكانى وەزالە ھاتبوو ، پيرى كردهوہ كوتى:

– ئەگەر چارەپەكى لە خۆم نەكەم ، لە وانەپە ھەر بمكووژن.

كووپەلەپەكى ھينا ھەتا بن ھەنگلانى كاي تىكرد . پريكى پۇن قال كردهوہ و لە سەرى رۇكرد و دەبن گلى نا . كورەكان كە گەرانەوہ مال ۋەك ھەميشە دەستيان كردهوہ بە قسەى نارەوا بە بابيان . بابەكە بزەپەكى تالى نىشتە سەر ليو و كوتى:

– پۇلە ئەگەرچى ئيوہ دەرحەق بە من خەراپىن و دژويىنم* پيدەدەن ،

بەلام ئەمن ئەركى باوكايەتى خۆم بەجى گەياندوۋە و بۇ دوارپۇژ پاشەكەوتم بۇ كر دوون ھەتا دواى مردنم كەلكى لى ۋەرگرن .

كۆرەكان بەم وتەيەى باوكيان خۆشحال بوون و گەشانەوہ و بە
رووخۆشى كوتيان:

– ئەى كوا، لە كام شوپنە؟

باوكەيان كوتى:

– ئىستا پىتان نالىم، بەلام لە لاي دۆستىكم وەسيەتم كردوہ، ئەگەر
مردم، شوپنەكەتان پىشان بدا و ئىوہش وەك دوو براى باش، لە نىو
خۆتاندا بەشى بكەن و زولمى لە يەكترى نەكەن.

كۆرەكان لەو رۆژە بەو لاوہ قەدرى باوكيان دەگرت و رېز و حورمەتتىكى
باشترىان لىدەنا و ئىتر بىدلئىيان نەدەكرد. باوكەكەش لەو لاوہ خۆى
گەياندە دۆستەكەى و چۆنيەتى بەسەرھاتەكەى بۆ باس كرد و قەولى لى
ئەستاند ھەتا دواى مردن و تەواو بوونى سەرەخۆشى لە لاي ھىچ كاميان
نەيدركىنى. پىرەپىياو نەخۆش دەكەوى و پاش چەند رۆژ كۆچى دوايى
دەكا. كۆرەكان لە خۆشى ئەوہ كە پاش باوكيان شتىكى چاكيان دەست
دەكەوى، سەرەخۆشى بۆ دادەنن. دواى سەرەخۆشى دەچنە لاي
دۆستەكەى باوكيان ھەتا شوپنى شتەكەيان پى نىشان بدا. كابرا
پىشانىيان دەدا. براكان لە سەر زىادەبەش شەريان لى پەيدا دەبى: يەك
دەيكوت ئەمن چاكترم خزمەت كردوہ، زۆرتەر دەگرم. . . ئەوى تر
دەيكوت نەخىر ئەمن زۆرتەر دەگرم. . . كابرا كوتى:

– ھەر دووكتان چاكتان خزمەت كردوہ كە وابوو دەبى بەشى ھەر دوو
لاوہكوو يەك بى.

براکان رازی بوون و کوپه‌کەیان دەرھینا و زۆر بە ئەسپایی
رۆنەکەیان لە سەر لابرد، لە خۆشییان هیچ ئاگیان لە خۆ نەبوو،
لایان وابوو دواى ئەو پۆن و کایەکەیان لە کوپەلە دەرینا، دەگاتە
زێرەکان. کابرا بیرى لە ئەزموونى باوکى ئەم دوو کورە دەکردەو کە
ئەگەر ئەوئى نەکردبا، پەنگ بوو لە کووچە و کۆلاناندا سەرى
نابایەو. کورەکان ھەروا بە پەلە کایان لە نێو کوپەکەدا دەرەدا، ھەتا
گەیشتە بنى کوپە و بینیان ھىچى تىدا نىیە. ئەوجار دەستیان بە
جنىو و قسەى بىجى بە گۆرى باوکيان کرد. . . لە ھەیفان کوپەکەیان بە
دیواری دادا، کوپەکە شکا و ئەوانیش شتىکیان پى نەبرا.

کابرا کوتى:

– نارەحەتى پیناوى! ئەو و لامى خەراپەکانى خۆتانە بەرامبەر بەو
کارە ناحەزانەى دەگەل باوکتان دەتانکرد!
کورەکان سەرى شەرمەزاریان داخست و رۆیشتن و ئاورپیان
لە دواوہ نەداوہ.

***

«گه نمه كه هى خوت، ئه دى كه ر و جه والى خه لكى بو

كوى ده بهى؟»

وه رزي پرك هه موو سالى گه نى ده چاند و زه ردى ليده كرد. ساليك ليبرا ده گهل خودا بيته شهريك. سه ره تاي زستان له وه ختى توو چاندن دا ته ماي گرت له هه لگرتنه وهى خه له و خه رمان دا ني وهى به ره مه كهى ده رپى خودا به سه ر فه قير و هه ژاران دا بيه شيته وه. نه زقه زا نه و ساله، ساليكى خوش بوو و حاسل و داها تيكي زورى هه بوو. بو دروونه وش يارمه تى له ده روجيرانان وه رگرت. گه نمه كهى دروو و له جيخوونى دا، به لام ته ماحى رپنيشت و گه نمه كهى هه موو به ولاغى برده وه مالى و كوتى:

- خودايه حاسلى ئه م سال هى من و سالى ديكهش هى تو.

سالى دو اييش هه روا ساليكى گه ليك خوش بوو، به لام ديسان ته ماح لى نه گه را كابراى وه رزي نه زه كهى بگه يه نيته جى. رووى ده خوداي كرد و كوتى:

– خودايە ئەگەر ئىزىنت لە سەر بىخ حاسلاتى ئەمسالىش بۇخۇم
ھەلەدەگرم و لە جياتيان دوو سال لە سەر يەك بۇ تۆى دەچىنم.

بەم چەشەنە گەنمەكەى بار كرد و بردىيەوہ. سالى سيھەم جاريكى تر لە
وہختى ھەلگرتنەوہى خەلە و خەرمان تەماح دايگرتەوہ. چوو چەند
ولاغى ھىنان و گەنمەكەى دە جەوالان كرد و بەرەو شار وەرپىكەوت. لە
رېگەدا دەگەل خودا كەوتە پاز و نياز:

– خودايە بەلئىن بى لە سى سالى داھاتوودا ھەمووى گەنمەكە لە پىيى
تۇدا بدم بە فەقىر و ھەژاران.

لەو قسانەدا بوو گەيشتە چۆمىك. ولاغەكانى دا پىش ھەتا لە چۆمىان
بپەرپىنئىتەوہ. لە ناکاو بارانىكى بەخوڤ دايدا و سىلاو ھەستا و گەنم و
ولاغەكانى بە يەكەوہ برد. كابرالى بەدبەخت پەشوكا و پەناى برده بەر
كۆيوكى بليند و ھاوارى كرد:

– ھۆى خودايە! ھۆى. . .! گەنمەكە ھى خۆت، ئەدى كەر و جەوالى
خەلكى بۇ كۆى دەبەى؟

***

«نە شىرى و شتر و نە دىدارى عەپەب» (۱)

لە رۇژگارانى كۆن دا كابرايەكى عەپەب، لە ولاتى عەپەبستان دەژيا. ئەم كابرايە لە سامانى دىنا تاقە و شترىكى بوو كە بە شىرەكەى بژىوى نەمرنەژى بنەمالەكەى دابىن دەكرد. رۇژى بىستى و شترەكەيان لە نىو مىگە لە و شترى ئاوايى دەركردووه. و شترەكەى گەپۇل* بىوو، ئىتر لەمەبەدواوه ناچار بوو خۇى بچىتە لای و شترەكە و بىلەوهرپىنى. رۇژىكىان كابراى عەپەب لە سارا* و شترەكەى دەلەوهرپىنى، برسپىتى زۆرى بۇ دىنى، ھەلدەستى كاسەكەلىك لە نىو پىاسكەكەى دىننەتە دەرى و شترە گەپۇلەكەى تىدا دەدۆشى. بىرىك لە شىرەكە ئەخواتەوہ و پاشماوہكەشى ئەبا لە بن كەلەكەبەردىك كە لەو نىكانە ئەبى دايئەنى تا ئىوارە بىباتەوہ بۇ مندالەكانى، بەلام پاش قەدەرى لە ناكاو ماریكى درىژى رەش لەبن كەلەكەبەرد دىتە دەر و ئەچىتە سەر جامەشىرەكە و يەك بىن گشتى ھەلدەلووشى و پاشان ھەر لە بن كەلەكەبەردەدا خۇى ئەشارىتەوہ. كابراى عەپەب لە دلى خۇى دا ئەلى:

– خودايە چ بكم ئەوہش ھات شىرى مندالەكانى خواردەوہ و لىى دا رۇيى. وەللا مندالە ھەژارەكانم بى شىر سەر دەننەوہ! كاتىك دەركەوتم ھەر لائەى سكيان دەھات داخوا ئىستا لە چ حالىك دان؟

سهری داخستبوو و بیرى له برسپیه تی مندالەکانی دهکردهوه، چی بکا و چی نهکا. . . خشهیهکی هاته بهر گوئ، سهری ههلبری که روانی، هه مان مار ههر لهو شوینه هاته دهری و به ئەسپایی بهرهو جامه بهتالەکه راخوشی، سهری به سهر داگرت و شتیکی هیق کرده ناوی، زرینگهیهکی نزم له کاسهکه بهرز بووه. مارکه به شوینی خوئی دا گهراپهوه. عهپهه ههستا سهرپی و بهرهو کاسهکه پوی. چوو بزانی مار چی هاویشتوته نیو جامهکهوه. گهیشته لای، تهماشای نیوی کرد. به دیتنی ئەو شتهی نیو جامهکه ئەوهنده نهما له خویشیان بال بگری. تف له زاری دا وشک ببوو. وای زانی چاوهکانی به ههله دهبینن. دهستی به چاوی دا هینا و ههلیگوفین، بهلام نا، به ههله نهچوووبوو. ئەوهی مار هیقی کردبووه نیو جامهکه هیچ شتیگه له دنکه گهوههریکی گرانبایی نهبوو. به دهستی لهرزوک و شهپله لیدراوهوه دهریهینا. له نیو دهستی دا ههلیگوشی. دواي ماوهیهک ئەم دهست ئەو دهست پیکردن دهریهیهکی تیوهپیچا و له تنکهی باخهلی نا. نیواره به زوو بهکوهه وهشتره گهپۆلهکهی دایه پینش و بهرهو مال بووه. له پئی دا جارجار دهستیکی له سهر گیرفانهکهی دادهنا ههتا له بوونی دلنیا بی.

ههموو پۆژی ئەم رووداوه دووپات نهبووه. کابرای عهپهه شیری وشتری ئەدۆشییه نیو جامیک و له بن کهلهکه بهردهکه دایهنا، مارهش

شیره‌که‌ی هه‌لده‌لووشی و دهنکه‌گه‌وه‌ریکی له‌بری* هیق ده‌کرده نیو جامه‌که.

کابرا زۆر ده‌وله‌مهند و ده‌ست‌پۆیو ببوو. خه‌لکی پێیان سه‌یر بوو. چلۆن به‌ تاقه‌ و شتریکی گه‌پۆله‌وه‌ ئه‌و هه‌موو سامانه‌ی پیکه‌وه‌ ناوه‌! که‌س سه‌ره‌نده‌ری له‌ کاری ئه‌و ده‌رنه‌ده‌کرد.

پۆژیکیان کابرای عه‌په‌ب سه‌فه‌ریکی به‌ په‌له‌ی که‌وته‌ به‌ر. کورپه‌که‌ی بانگ‌کرده‌ لای خۆی و پێی کوت:

- وشتره‌که‌ ببه‌ له‌ فلانه‌ شوین بیه‌وه‌پینه‌ و شیره‌که‌ی له‌ جامیکدا بدۆشه‌ و له‌ بن که‌له‌که‌به‌ردیکدا که‌ له‌و نزیکانه‌یه‌ دایبنی، به‌لام له‌ به‌ر په‌له‌په‌ل له‌ بیری چوو به‌ کورپه‌که‌ی بلێ ماری له‌و حاله‌ و له‌و په‌نگه‌ بۆ شیر خواردنه‌وه‌ دێ، ده‌نگی نه‌ده‌ی و ئازاری نه‌ده‌ی. له‌ ریگا ئه‌مه‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌ و له‌ دلی خۆی دا کوتی، بریا به‌ کورپه‌که‌م کوتبایه‌! له‌ ئاواپی زۆر دوور که‌وتبۆوه‌. به‌ دلی دا هات:

- «کورپه‌که‌م شتیکی به‌ سه‌ر نه‌یه‌؟!»

فینکی ئیواری بوو، کورپه‌ چۆن باوکی کوتبووی، نوخته‌ به‌ نوخته‌ی جێ‌به‌جێ کرد. شیرێ وشتره‌که‌ی له‌ جامیکدا دۆشی و له‌ بن که‌له‌که‌به‌ردیک داینا. ماره‌که‌ بی ئه‌وه‌ سل بکا و به‌و گومانه‌ هه‌ر کابرای پۆژان شیرێ بۆ داناوه‌ هاته‌ ده‌ری، به‌لام هیشتا نه‌گه‌یبوووه‌ سه‌ر جامه‌ شیره‌که‌، کورپه‌که‌ به‌ دارده‌سته‌وه‌ ته‌پی دایه‌ سه‌ر و به‌ یه‌که‌م زه‌بری

داردهست کلکی قرتاند. مارهکەش وەرگەراییهوه له قاجوقولی کورپه هالا و قهپی له پووژی گرت و پیوهی دا. . .

خۆرئاوا بوو، دایکی کورپه له نههاتنهوهی کورپه نیگهراڤ بوو، لهگهڵ چهند کەس لە هاوسییهکانی چوون بزانی کورپه بۆچی نههاتهوه؟ پیوشوینیان ههنگرت و له دوورهوه تارماییهکیان بهدی کرد. چونه پیشترهوه، منداڵییکیان بهدی کرد که به دهمهوه له سههر ههرد پههیل ببوو. لێی نزیک بوونهوه، لهشی ماسیو و ساردهوهبووی کورپهیان ناسییهوه.

بۆیان دهرکهوت مار پیوهی داوه. وشترهکەش ههر لهو نزیکانه یخی خواردبوو و کاویژی دهکرد. تهرمی کورپهیان لێ ههلبهست.

کابرای عهڕهب (باوکی کورپه) له سهفهڕ گهڕاییهوه. کورپهیان ناشتبوو. به بۆنهی مهڕگی جگهڕگۆشهکەهێ رهشی پۆشی و تازیهی گرت. پرسه و سههرهخۆشی تهواو ببوو.

کابرای عهڕهب وشترهکەهێ بۆ لهوهڕاندن بهرهو جیگای رۆژان دهنگ دا. ههر که گهیشته جی، گازی مارهکەهێ کرد. مار هاته بهر زارکی کونهکەهێ، عهڕهب پیی کوت:

– تازه شتییک که نهدهبا بیی بووه، ئیستاش نهچوووه بچی، وهره با ههر دۆستهکەهێ جاران بین.

مار ولامی داوه:

– تازە نە تۆ مەرگى جگەرگۆشەكەت لە بىر دەچى و نە ئەمنىش كلكى
قرتاۋى خۆم فرامۆش دەكەم.
نە شىرى و شترىم دەۋى، نە دىدارى عەپەب.

***

«نە مار كلكى له بىر دەچى نە باغەوان كورى» (۲)

له زەمانى زۆر كۆندا، پىرەمىردىكى ھەژار ھەبوو، ژيانى ئەستەم و پر له تەنگوچە ئەمەى خۆى له پىگای باغەوانى و دارفرۆشپىيەو ۱ادەبوارد. پىرەمىرد ھەوت كچى ھەبوون، خودا بە سەرى پىرى كورپىكى پىدابوو. ھەموو رۆژى بەيانى زوو له خەو ھەلەستا، تەور و داس و گورىسى ھەلەگرتن و دەچۆ دارپىن. ئىواران ھىلاك و ماندوو دەگەرايەو و دارەكانى دەفرۆشتن و پىويستىەكانى خاوخىزانى خۆى پى دابىن دەكردن.

رۆژىك له نىوان دارستانىكى چىدا خەرىكى دارپىن بوو، له پر ماريكى گەورە بە قەت ئەژدەھايەكى لى پەيدا بوو. پىاوەى بەستەزمان سەرى لى چەواشە بوو. نەيدەزانى چ بكا و چۆن خۆى له دەست ئەو مارە رىگار بكا. پىى وابوو ھەر ئىستا پەلامارى دەدا و دەخوا. كە چى لىى ھاتە پىش و ماندوو نەبوونى لىكرد و كوتى:

– بە يەك شەرت نەبى له دەست من رىگاريت نابى!

پىرەپىاوە بە پەشۆكاوى كوتى:

– قوربان تىكايە له من واز بىنە. ھەر دەستورپىكت ھەبى بە چاوان،

سەرم دە پىدايە.

مارە زەلامەكە كوتى:

– ئەمەن دەنگى شىمالىم زۆر يېخۇشە، ئەگەر بتوانى شىمالىم بۆ لىيىدەي، ئەوۋە ۋازت لىي دىنم و پاداشىشت دەدەمى. ئەگىنا ھەر ئىستا دەتكۆژم.

پىاۋەكە شىمالىم زەنىكى فرە باش بوو، بە بىستى ئەم قسەيە ھاتەۋە سەرخۆ. دەستى بۆ بەرپىشتىنەكەي برد و شىمالىكەي دەرھانى و دەستى كرد بە شىمالىم لىدان، ھەتا ماری زۆردار ماندوو بوو. لە پاشان پىاۋەي بانگ كرد و كوتى بە دۋاي مندا ۋەرە. پىرەپىاۋە بە لارەملى كەۋتە شوين مارەكە. گەشىتنە بەردەركى ئەشكەۋتېك، دەستى پاداشت و بە قەرا دوو مسقال ئالتونى دا بە پىاۋە و پىي كوت:

– ھەموو پۆژى ۋەرە شىمالىم بۆ لىيىدە و ئەمىنىش ئالتونى دەدەمى. بەلى، پىرەمىرد ھەموو پۆژى دەچوو شىمالى بۆ لىدەدا و ئالتونى خۆي ۋەردەگرت. ۋەردە خۆي گرت و دەۋلەمەند بوو. خۆي ساز كرد بچىتە ھەج. پىش ئەۋەي بىرا، كورەكەي فىرى شىمالىم زەنىن كرد و پاشان شوينى مارەكەي پىشان دا و پاسپاردەي تەۋاۋي پىكرد كە چ بكا و بۆ كۆي بچى و چۆن بچوۋلئىتەۋە.

پىرەپىاۋ بەرەۋ ھەج كەۋتە پىي. كورە شىمالى ھەلگرت و پوۋي كورە شوينى مارەكە. ھەۋالى چۈنە ھەجى باۋكى پىراگەيانىد و دۋايە ھىندىكى شىمالى بۆ لىدا. مارەكەش بىرىكى ئالتون پىدا. چەند پۆژىك بەم چەشەنە تىپەرى. كورە كاتىك بە وردى سەرنجى دا ئەشكەۋتەكە، دىتى ھەموۋى ئالتونە! لەبەر خۆيەۋە كوتى:

- بايم ھەلەي كىردوۋە! بۇچى ئەو مارەي نەكۈشتوۋە و ئەو ھەموو ئالتوونەي وەچىنگ نەھىئاۋە؟

كۈرە وە تەماح كەوت ، چوۋە مال و شمشىرىكى كۆنيان بوو ھىناي و پرووى كىردە دارستان بۇ كۈشتى مارەكە. لە كاتىكدا كە مارەكە خەوتبوو خۇي گەياندە سەر. خىرا شمشىرى ھەلينا و يەك بە ھىزى خۇي داپھىنا و كلكى ماري پەراندا. مارەكە خەبەرى بۇۋە ، پەلامارى كۈرەي دا گرتى و خواردى.

پىرەپىاۋ لە زىارەتى حەج گەراۋە ، دىتى ھەموو بىنەمالەكەي رەشپۇشن! پىرسارى كىرد ، ئەوانىش كارەساتەكەيان بۇ گىراۋە. پىاۋە پاشە ۋەي سەرى سووك بوو ، شمشالى دەست دايە و بەرەو شوئىنى جارانى كەوتە رى. دواي ھەۋال پىرسى ھىندىكى شمشال بۇ لىدا. مارە ھەر بە شىۋەي جاران ھىندىكى ئالتووندايە و پىي كوت:

- بىرۇ و ئىتر مەيەۋە ئەو لايانە!

پىاۋە كوتى:

- بۇ قوربان؟

- چونكە ھەتا ئەمن سەيرى كلكى بىراۋى خۇم بىكەم و تۇش سەيرى جلى خۇيناۋى كۈرەكەت بىكەي ، قەت لە يەكتى داپاك نابىن.

«ھەر كەس چاللى بۇ خەلكى ھەلكەنى»

بۇخۇي تىدەكەويى» (۱)

پاتشايەك نۆكەرىكى دەبى. ھەموو رۇژى لىرەيەكى دەداتى، لىرەكە دەدا بە
كابرايەكى كويىرى سوالكەن.

رۇژىك كويىرە دەكەويىتە بىرى ئەوۋە فىلىك لە نۆكەركە بكا. بە ھەلكەوت
دەزانى كە كابراي نۆكەر ئەم شەوۋە سىر و ماست دەخوا. ھەلدەستى دەچىتە لاي
پاشا و دەلى:

- پادشام خۇش بى، نۆكەركەت زۇر خەراپە، لە ھەموو جىگايەك باست
دەكا و دەلى: پادشا بۇگەنيوى لە زارى دى. ئەگەر باوۋرپىش ناكەى بەيانى دىتە
لات بە تاقى بکەوۋە. كاتىك قسەت دەگەل دەكا دەستى بە لووتىيەوۋە دەگرى و
روو لەولا دەكا.

پادشا قسەكەى كويىرە باوۋر دەكا، كاغەزىك دەنوسى و دەيداتە دەست
نۆكەر و دەلى بىبە بۇ خەزنەدار.

كاتىك نۆكەر لە مال دېتە دەر، كۆپرە كاغەزىكى بە دەستەۋە دەبىنى و لىيى دەپرسى ئەو كاغەزە چىيە؟

نۆكەر دەلى:

– ئەۋە پاتشا بۆي نووسىوم كە بۇ خەزەندارى بەرم.

كۆپرە دەكەۋىتە پارانەۋە و لالانەۋە، دەلى:

– بىدە بە من بۇ خەزەندارى بەرم، بەلكو شتىكم بداتى.

نۆكەر بەزەي پىدا دى و كاغەزەكەي دەداتى و دەيىا بۇ خەزەندار، خەزەندار كە نامەكە دەخوئىتتەۋە دەبىنى لىي نووسراۋە:

– ھەلگى نامەكە دېتە لاتان سەرى بېرن و كاي دە پىستى ئاخىن.

خەزەندار خىرا جەللادان بانگ دەكا و دەلى:

– سەرى ئەم پياۋە لى بدن و كاي دە پىستى ئاخىن.

نۆكەر بەيانى دەچىتە لاي پاتشا، پاتشا لە دىتنى ئەۋ سەرى سور دەمىنى و لىي دەپرسى:

كاغەزەكەت بىر دە لاي خەزەندار؟

نۆكەر لە ۋەلامدا دەلى:

– نەخىر گەورەم بۆخۇم نەمبىردا كۆپرەك زۆرم لەبەر پاراۋە و ئەمىنىش بەزىم پىداهات و دامى بەلكو خەزەندار شتىكى بداتى، لەو كاتدا جەنازەي كۆپرەيان ھىنا كە كايان دە پىستى سەرى ئاخىبوو.

پاتشا بە نۆكەرەكەي كوت:

– ئەو رۆژەي قسەت لەگەڵ من دەکرد بۆچى دەستت بە لووتت دەگرت و پرووت

لەولا دەکرد؟

ئۆكەر كوتى:

– قوربان ئەو رۆژە سىرم خواردبوو و كوتم با بۆنەكەي بۆ پاتشا نەچى.

پاتشا سەريكى راوەشانند و لەبەر خۆيەوه كوتى:

«ھەر كەس چالى بۆ خەلكى ھەلكەنى بۆخۆي تىدەكەوي»

***

«ھەر كەس چاللى بۇ خەلكى ھەلكەنى»

بۇ خۇي تىدەكەوى» (۲)

ئەو وەختەى كە پىغەمبەرى مەزن سلاوى خوداى لىبى، لەنىوقەبىلە و ھۆزى قورەيشدا دوژمنىكى زۆرى ھەبوو، دوژمنەكانى ھەرچى ھەوليان دەدا پىغەمبەريان بۇ لە نىو نەدەچوو. پىلان نەمابوو نەيگىپن. لە ھىچ خەتايەك دەستيان نەدەگىپراوہ. بەو حالەش ھىشتا نەيانتوانى تۆسقالىك لە ئىمانى ھەزەت كەم بكنەوہ. بە ناچارى رۆژىكى دوژمنەكانى بپريان دا پىلاننىكى نوئى داپىژن. بەلكوو ويستە نارەواكەيان بىتە دى. لە شوئىنك كۆ بوونەوہ و نارديان بە شوئىن ئەبووجەھلدا. ئەبووجەھل ھات، كوتيان:

– ئەبووجەھل بپرياريمان داوہ، دەبى ئەتۆ ياريدەمان بدەى ھىچ، بەلكوو بەرپۆەبەرى پىلانەكەش بى. دەبى لە پىش ھەموو شتدا بپرىكى

زۆر قوول له بهر دهركى ديوهكەى خۆت ههلقهنى و ميواندارى له
 محهممه بكهى. ئەو دم محهممه ده بيرهكه دهكهوئ و ئيمهش گلهبانى
 دهكهين و ئيدى هه ر بۆ خۆمان دهبينه سهردار.

ئهبوووجهل ئەو راسپاردهيهى به شانازيهوه قبوول كرد و دست
 بهكار بوو. بيرهكەى ههلقهند، كاروبارهكانى پيوستى هه موو به پيوه
 بردن. هه موو شت كه حازر كرا دست و پيوه ندهكانى خۆى ئاگادار
 كردنهوه و ناردى به شوين پيغه مبهردا.

قاسيد به پيغه مبهرى راگه ياند كه ميوانى ئهبوووجهلى. چه زهتى
 محهممه ديش فهرمووى ديم. راسپاردهكه به هه لاتن پويشتهوه بۆ ماله
 ئهبوووجهل و به ئهبوووجهلى راگه ياند كه محهممه ئه وه دى.
 ئهبوووجهل له خۆشى ئه وهى كه پيلانهكهى سهرى گرتوو به په له له
 ديوهكەى خۆى هاته دهر. له بيرى چوو بوو بيريكى وا قوولى له بهر
 دهركهى ديوهكەى خۆى هه لکه ندوو و له پر تيكه وت. بوو به هه را كه
 ئهبوووجهل ده بيرى كه وتوو. نارديان به شوين پيغه مبهردا كه بى
 ئهبوووجهل له بيرى كه وتوو دهر بيئيته وه.

پيغه مبهر هات فهرمووى:

– «لا حوله وه لا قووته ئيلا بيللا» هه ر كهس چالى بۆ خه لكى
 هه لکه نئ بۆ خۆى تيدهكهوئ. چه زهتى محهممه سلاوى خوداى ليبي،

فهرمووى:

– ئەبووجهل پوو له خودای گهوره بکه و له کردهوه ناحهزهکانی
را بردووت په شیمان ببهوه و وهره سهه ریگهی راست، جا دهرتدینمهوه.
ئەویش به پروالەت په شیمان بۆوه.

سهه رای ئهوهی که بیرهکه یه کجار قوول بوو، پیغه مبهه ره مووی
بیسمیلا، دهستی دریژ کرد و دهریهیناوه. ئەبووجهل هاته دهر و کوتی:

– ئای لهو سیرهی!

پیغه مبهه ره مووی وهرگیپرا و فه ره مووی:

«لا ئیلاه ئیله لالا» هه ره کهس چالی بو خه لکی هه لکه نی بوخوی

تیده کههوی.

***

فهره دیدوون قه نېه رو د یسی / ئیسلام ئابادی غه رب

مه سه ل

«هه ی وه ته پ و هه ی وه دوو ،

برا خاسه نه وه ک شوو»

مالیک شهش کە نیشکیان هه بوو. له نیعمه تی کور بیبه ری بوون. خه م و به ژاره ی نه بوونی کور ئەم مالە ی داگرتبوو ، تاکوو خوا کورپکی پیدان. کورپه که گه وره بوو ، کە نیشکه کان ئازهو بوون و شوویان کرد. واهات دایک و باوک به رحمه تی خوا چوون. هه موو کە نیشکه کان به گیانی تاقه براکه یان سویند ده خوارد و زۆر خویشیان ده ویست و بۆ هه ر کاریکی دژوار و بۆ هه ر پێشها تیک ده چوونه لای براکه یان. رۆژیک یه کیان له ته ک باوکی مناله کانیا بووه شه پی و به گریان و نووکه نووک هاته مالە ته نیا براکه ی. زۆر کهس به شوینیا هاتن ، به لام نه گه راپه وه مالە شووه که ی. چه ند شه و و رۆژیک به سه ر چوو. خوشکه که وردمورده که م تاقه ت نه بوو. هه ر جوړیک بوو فامانی به براکه ی که دلێ بۆ مال و مناله کانیا ته نگ بووه و گه ره کیه بگه رپته وه لای مناله کانیا. گوندی مالە شووه که ی له گوندی مالە براکه ی زۆر دوور بوو ، خوشک و برا به یانی زوو که وتنه ری. سه رما و به سه ته له ک هه موو شوینیکی ته نیبوو. براکه که زانی

خوشکه که ی له سه‌رمانا هه‌لده‌له‌رزئ و ته‌قه‌ی ددانه‌کانی
ئه‌پواته‌ فه‌له‌ک، ئه‌مه‌ی که‌وته‌ بیر که‌ ئه‌شی ئاگرئک داگیرسیئنی، هه‌م
خۆی و هه‌م خوشکه‌که‌ی گه‌رمه‌و کاته‌وه. لایاندا گونڊیکی کاول‌بووگ که
زۆربه‌ی ماله‌کان به‌ سه‌ر یه‌کا پوو‌خابوون و که‌س له‌ گونڊا نه‌ما‌بوو.
له‌و ده‌وروبه‌ره‌ که‌می چیلکه‌وچالئان کۆ کردنه‌وه، به‌لام زۆر که‌م بوو. له
ناچاری قۆناخی چه‌که‌که‌ی نایه‌ بان ئاگر و خۆی و خوشکه‌که‌ی له‌ ده‌ست
سه‌رما‌ر‌زگار‌یان بوو. کاتی گه‌رمیان بۆوه‌ ریگایان گرته‌ به‌ر، پرسیارئک
به‌ خه‌یالی براکه‌ی دا هات، کوتی:

- ئه‌رئ خوشکه‌ گیان! خۆت باش ئه‌زانی پئوانی ئه‌م هه‌موو ریگا
دوو‌ر‌دریژه‌ و چاو که‌وتن به‌ که‌سئک که‌ له‌ ته‌ک خوشکه‌ما شه‌ری
کردوو‌ه و هه‌زاران نژمیئنی پئداوه‌ و له‌ مال‌ ده‌ریکردوو‌ه، له‌ هه‌مووی
گرینگ‌تر بۆ خاتری تو قۆناخی چه‌که‌که‌م سووتاندوو‌ه، ئه‌رکی
سه‌رشانم به‌جئ گه‌یانددوو‌ه، به‌لام پرسیارئکم هه‌یه، ئه‌شی وه‌لامئکی
دروستم بده‌یته‌وه؟ ئه‌و وه‌لامه‌ی له‌ کانگای دلته‌وه‌ دئته‌ ده‌رۆ، نه‌ک
وه‌لامئک بۆ دلخۆشی من. خوشکه‌ وتی:

- فه‌رموو براگیان، سوئندم به‌ یه‌زدانی پاک له‌ دله‌وه‌ وه‌لامت
ده‌ده‌مه‌وه.

براکه‌ وتی:

- خوشکه گیان هەر چه ند ئەزانم وەلامدانەوهی سهخته ، بهلام شتیکه
کهوتۆته خه یالم و ئەویچ ئەمهیه:

- منت زۆر خۆش ئەوی که به هەر تهپ و دووکه لیک بوو له دهست
سهرما پرگرم کردی ، یا باوکی مناله کانت که له مالا وهدهری نای؟
خوشکه به شهرمهوه وتی:

- هەر دووکتان لای من خۆشهویستن.

برا وتی:

- نا خوشکه گیان! ئەمه قسهی دلت نه بوو ، راستیه کهم پێ بلی به خوا
لیت دلگیر نابم. خوشکه وتی:

- برا گیان تۆ زۆر خۆشهویستی ، بهلام ههه و تهپ و ههه وهدوو برا
خاسه نهک وهک شوو.

برا وتی:

- له وهلامه کهت زۆر خۆشحال بووم خوشکه گیان ، چونکوو ئەگەر
باوکی مناله کانت خۆش نهوی ، ژینت تال دهبی ، مناله کانت بیخواهن
دهمیینهوه. سپاس ویژم خوشکه گیان.

***

«جاری ئەو كۆرەى گەورە كە»

لە كۆردەوارى دا جاران لەبەر پىركارى ، بووك سالى پىش جەژن باوہخۆن دەكراوہ. پىرەمىردىكى بەساللاچوو لەگەل بووكەكەى ھەر يەكە سورای گویدرىژىك ببوون بۆ مالى باوكى بووكە دەپرويشتن. لە رىگادا دەگەنە سەر كانىيەك و دادەبەژن پشوويەك بەدن.

بووكە كە بارگران دەبى ، دەمارەكانى شل دەبنەوہ خۆى پىناگىرى ، بايەكى لى دەبىتەوہ ، بووكە لە شەرمان ھەر ئەوہندەيە وەزگ نادا ، خەزوورە ھەست دەكا ، بۆ دلدانەوہى بووكەكەى دەلى :

– بە خودای چابوو ، كچم خودا زۆر باشى بۆ ئىمە ھىنا!

بووكە كوتى :

– چۆن؟

خەزوورە كوتى :

– ئەوہى وەكوو تۆى بە سەر بى خودا كورپىكى دەداتى. بووكە وەك گول

گەشايەوہ. بە دەم سەر خۆشبيەوہ كە نۆبەرەى كور دەبى ، كوتى :

– مامە يەكى دى بكەم؟

خەزوورە كوتى :

– كچم جارى ئەوہى گەورە كە ، بۆ دووہمیان خودا كەرىمە.

«ئەگەر كۆنەروا دەروئىش دەروا»

مام دەروئىش كە لە ۋەرزى زىستاندا دەچىتە دىيەك. ئەو دىيە لە پشت كۆيۈك ھەلگە وتىۋو و بە ھۆى بارىنى بە فرىكى قورس بىستىك ەرزى رەش لە ھىچ شوئىنىك بەدەرەۋە نەبوو. دىيەكە بە پۇژىش قەت تاۋى نەدەگرتەۋە. دەروئىش بە خەلكى دىيەكەمى دەلىن:

ئىۋە بۇچى ئەم كۆۋە لەبەر چاۋى خۇتان لا نابەن تا بىئى بە دەشت و بۇ ھەمىشە لە تىشكى خۇر كەلك ۋەرگرن.

خەلكەكە كوتيان:

– مالا بابت ۋىران بى ئىمە چۇن دەتوانىن ئەم كۆۋە گەۋرەيە لابەرىن!؟

دەروئىش كوتى:

– ئەگەر ئىۋە ئەم زىستانە ھەتا بەھارى ئەمن بەخىۋە بىكەن، لابردنى ئەم كۆۋە بۇ من ۋەك ئاۋ خواردەنەۋە وايە و بۇتانى لادەبەم و دەشتىكى جوان و پاراۋەتان بۇ بىك دىنم.

خەلكى نەزانى دىڭ متمانەيان پىكىرد و دەروئىش لە سەرماي زستان دا لە
جىگەوبانىكى گەرم و نەرم و بە خوار دەمەنى خۆش خۆش، خۆى پىڭ
بەخپو كردن. كاتىك زستان دوايى ھات، خەلكى ساويلكەى دىڭ كوتيان:
- دە ھەستە دەروئىشى خۆشەويست، كاتى ئەو ھاتوو بەلاى ئەم
كىو ھمان لە كۆل بكەيەو.

دەروئىش كوتى:

- بە سەر چا و ھەر ئىستا لاي ئەبەم.

لە جىگاي خۆى ھەستا و خەلكى دىڭ وەشوئىنى كەوتن كە بزائن
دەروئىش بە چ شىو ھەك كىو ھەك لادەبا! دەروئىش بەرەو پروى كىو ھەك
و ھستا و كوتى:

- ئەى كىو بېرۆ!

بېرىك بېدەنگ بوو و ديسان كوتى:

- ئەى كىو بېرۆ!

بەلام كىو ھەك لە جىڭى خۆى نەبزوت. خەلكى دىڭ كوتيان:

- كەس ناتوانى بەم وتانە ئەم كىو ھەك لادەبا!

دەروئىش كوتى:

- دەى جا ئىستە كە كىو نەروا، دەروئىش دەروا.

***

«دیوار لەگەڵ تۆمە ، پاسا گویت لى بى»

دەلین بالوول پۆژانە لە چۆلەوار دەگەرا. رۆژیک دەگەل پیاویک
هاوسەفەر دەبێ. هاوسەفەرەكەى بارىكى قورسى لە كەرەكەى نابوو و
بەرەو ئاوايى يەك دەرۆيشتن ، لە رىگادا لى دەپرسى: ناوت چىيە؟ لە
كام تايغەى؟ لە كۆيۆ دەيى؟ باوكت كىيە؟ بە كورتى هەموو شتىكى
لى دەپرسى و ئەويش ولامى دەداتەو. بالوول دىتى ئەو پياوہ لە بارەى
وى دا هىچ شتىك ناپرسى. ويستى لە عەيبى ئەو كارەى ئاگادار بكا. لەو
دەمدا جۆگە لەيەكى لە دوورەوہ دى. بالوول هەنگاوەكانى توندتر كرد و
هاوسەفەرەكەى بەجى هىشت و لە جۆگە پەرييەوہ. كابرا هات هات تا
گەيشتە جۆگەكە. كاتى ويستى بپەريتەوہ ، كەرەكە بە بارەوہ حاسى
بوو. هەرچى كردى نەيتوانى بپهينتە دەر. نەيدەزانى چ بكا. بالووليش
دوور كەوتۆوہ و كابراش ناوى ئەوى نەدەزانى هەتا بانگى بكا. بە
هەلاتن وەدواى كەوت و پىي كوت كە چ بوو.

بالوول كوتى:

- ئاخر مالئویران ئەمن ھەر لە بەیاننییەوہ تا ئیستا لە تۆ دەپرسم
کیی و لە کوپوہ دی و باوکت کییە؟ ئەتۆ ھیچ لە من ناپرسی ناوت چییە؟
چوون کەریان بە بارەوہ دەرکیشا و وەرپیکەوتن، ھەتا گەیشتنە شار.
کەرەکەیان بردە کاروانسەرایەک. کاتیکی ویستیان مائئاوایی لە یەکتەر
بکەن، کابرا بە بالوولی کوت:

- دەمەوی ھەتا ماوم لە خزمەت تۆ دابم.

- بە مەرچیک!

- چ مەرچیک؟

- ھەر کاریکی ئەمن کردم، ئەتۆش بیکە.

کابرا قبوولی کرد و بەرەو مەجلیسێک کە لەو نزیکانە بوو وەرپیکەوتن.
کابرا چەقۆیەکی پێبوو، لە باغەلی دەرینا و نیشانی بالوولی دا و
کوتی:

- کەس چەقۆی وای نییە.

- ئەم چەقۆیە نیشانی ھەموو کەس مەدە.

رۆیشتن ھەتا گەیشتنە مەجلیسەکە. بالوول لە لای دەرکە دانیشتن و
کابراش چوو لای سەرەوہ. کاتیکی پیاوی گەورەگەرە دەھاتن دادەنیشتن
ئەو ھەر دەکشاوہ خوارێ تا گەیشتنە سووچی دەرکە. ئەمە یەکیک لە
پەندەکانی بالوول بوو کە کابرا گوئی پینەدابوو.

سفره یان که راخت خانه خوئی شووتوووکی هیئا، داوای چه قوی کرد، کابرا بهر له هه مووان دهستی ده باغه لی نا و چه قوی دهرینا. شووتوویان شکاند، به لام خانه خوئی که دیتی چه قویه که قیمه تییه کوتی: -
 ئەم چه قویه هی منه، ئەتۆ ئەودت له کوئی هیئاوه؟

کابرا هه رچهند سویندی خوارد فایدهی نه بوو. کاره که وای لیهاات که ویستیان کابرای زیندانی بکهن. بالوولیشیان سویند دابوو که کابرا رینوینی نهکا. دوو رۆژیان مۆلهت دا ههتا بی تاوانی خوئی بسه لَمینئ. بالوول چۆ حهساری بۆ ئەوهی سویندی لی نه کهوئی، کوتی:

- «دیوار ده گه ل تۆمه، پاسار گویت لی بی» سبهی وهختی ئەگه ر لییان پرسی بلئ: چه ند وهخت له مه و بهر کاتی له خه وهستام ئەم چه قویه له سه ر زگی باو کم بوو، سه ریان بری بوو و چه قۆکه شیان له بیر چوو بوو. کابراش ئەم قسانه ی کرد و خانه خوئی درۆزنیشیان خسته زیندان. هه ر کات بیانه وی شتی ک به کینایه به که سی ک حالی بکه ن، ئەم مه سه له ده هیئاوه.

سه ر چاوه: "کتی بی ته مسیل و مه سه ل"

«به کهری ناویری جله کهی ده کوتی»

کابرایهک به سواری کهری به ریگایه کدا ده پوی. که رویشکیک له بن
پیانی ده رپه ری. که ره که رهوییه وه و جله کهی خوار کرد و کابرا
وه عه رزی کهوت. هیچی پی نه ما هه ستاوه، و هرگه را جلی که ره که.
ریبواریک پی کوت:

– ئه دی بو ئه م جله ده کوتی؟!

کابرا کوتی:

– که ره له که رویشک ترسا و رهوییه وه، جله که خوار بووه. ئیستا که
که ره که له دهستم ده رچوووه و دهستم پی راناگا، تاوانه کهی له و جله
دهستینه وه!

ئه و کاتی ده کوتری که سیک عه زیهت و ئازاری دیی و دهستی به و که سه
رانه گا که عه زیهتی کردوووه و تۆله ی له یه کی تر بستینیته وه.

***

«ئىيستر لوشكى لىداوه»

پۇژىك نەفەرىك شكايەتى بىردە لاي قازى. چونكە قازى بەرتىل خۇر بوو كابران خىگەيەكى كەرە بۇ بىرد كە لايەنى ئەو بگرى. كابرانكى دىكەش ئىيسترىكى بۇ بىرد ھەتا قازى ھەق بەو بىدا. لە كاتى پىراگەيشتن بە كارى دوو نەفەرەكەدا، ئەو ھى خىگەكەرەى بىردبوو، چاوپرى بوو قازى بە لايەنى لەو ھوكم بىدا و ئەو ھى ئىيسترىشى بىردبوو ھەرودەتر. ئەو ھى خىگەكەرەى بىردبوو، پووى دە قازى كرد و كوتى:

– جەنابى قازى! ئەو پەلە چەورەى بە عەباكەتەو ھى ئەى كەرە نىيە؟
قازى زور زوو كوتى:

– نەو ھى ئەو ئىيستر لوشكى لىداوه!

كابران زانى ئەو ھى دىكە پىش دەستى كردووه و ئىيسترى بۇ قازى بىردووه.

سەرچاوه: "كتىبى تەمسىل و مەسەل

كتيبي تەمسيل و مەسەل (ئەحمەد وەكيليان)

«گۆشتى ناخوا گۆشتاوى دەخو!»

لە رۇژگارى زۆر كۆن دا چەند كەس بۇ كار چووبوونە چۆلەوار. مەريكى قەلەو كە لە ميگەل بەجى مابوو دەبيننەو. بى ئەووە لەل و حەراميان لەبەر چاوبى، سەرى مەرەكە دەبىر و بىرېك لە گۆشتەكەى بۇ ئىوەرۇ ليدەنن. وەختى نان خواردن لە دەورى يەك كۆ دەبنەووە و دەيانەوى گۆشت و شۆرباوئەكەى بخۆن. يەكېك لە وان بۇ خۆرانان وا دەنويىن كە شتى حەرام ناخوا. ھەر چەند خولقيان كرد نەيخوارد و لىي نزيك نەبوو. ديتيان كە مل نادا، بوخۆيان خەريكى خواردن بوون. پياووە بەروالەت حەرامنەخۆرەكە كە لە راستى دا دەگەل ئەوانى تر جياوازی نەبوو و فەرقى حەرام و لەلالى نەدەكرد، ديتى ئەگەر بىرېكى تر خۆ ببويىرئ رەنگە ئىسقانىشى وەبەر نەكەوى. لە لايەكى ديكەشەووە زۆر ئىشتىاي چۆبوو شۆرباوگۆشتەكە! شەرمى دەكرد بلى گۆشتى بدەن بە منيش. كوتى:

– ئەمن گۆشتى ناخوم، بىرېكم لە ئاوەكەى بدەنى.

ئەم مەسەلە لە بارەى كەسانىكەووە دەكوترى كە فەرقى لەلال و حەرام نەكەن و لە راستى دا بە دەستى وەلاى نى و بە لاقى بىكىشىتە پيش.

کتیبی ته مسیل و مهسهل (ئه حمه ده وه کیلیان)

«هه له سه ره وه دانیشه قسه ی زلزل بکه!» (۱)

ژنیک کچی عه زه بی هه بوو. ده چۆ هه شوینیک تاریفی کچه که ی ده کرد. رۆژیک پینان کوت خوازینچی بۆ کچه که ی دین. مال و حالیان خاوین کرده وه. ده رک و بانیان ئاورشین کرد. به کچه که ی کوت: - ده چمه هه مامی، ئه تۆش ده ستیک به سه روچاوت دا بینه و کاتیک خوازینچی هاتن له سه ره وه دانیشه و قسه ی زلزل بکه و به به ریان دا وه ره و بچوو. مریشکی کیشم کوشنو وه نه وه و له سه ره کوچکاور وه سه رم ناوه. ئاگات لی بی ئاوه ره که نه کووژیته وه. به کورتی هه رچی پپو یست بوو رایسپاده کچه که ی.

دایک که وه ده ره که وت، کچه یه که م کاری که کردی، چوو هه رچی جه والی گه نم و جۆ بوو له سه ریه ک که له که ی کردن و خوشی چوو له سه ریان دانیشه. پاش ماوه یه ک چه ند ژن وه ژوور که وتن. هه رچی بانگی خانه خویان کرد، که س وه لامی نه داوه. چاویان بی ره و به وی دا گپرا،

دیتیان کچه که له سهر جه والی گهنم و جو دانیشتوووه و زهقزهق چاوی
تیبریون. کوتیان:

– کیژی دایکت له کوئییه؟

کچه له جیات ولام دانه وه کوتی:

– وشتر، کهر، گا

خوازبینچی سهریان سوپ ما و لایان وابوو کچه شیته. ههستان
رؤیشتن و ئاورپان نه داوه. له و کاته دا سهگیگ سهری به مال دا کرد و
یه کراست چوو مدبه قی و قابلمه ی وهرگیپا و مریشکه که ی برد و ودهر
کهوت. کچه دیتی سه گه که مریشکی برد، به لام وه سهر خوی نه هینا.
دوای سه عاتیک دایکی کچه گه راوه، دیتی کچه که ی هه موو جه واله کانی
له سهر یه ک که له که کردوون و خووشی قیت له سهریان دانیشتوووه!
کوتی:

– قهره به خت* ئه وه شیته بوویه؟ له و سهره وه چ ده که ی؟ خوازبینچی
نه هاتوون؟

کچه کوتی:

– بوخوت کوتت له سهره وه دانیشه و ههر قسه ی زلزل بکه، ئه منیش
ئاوام کردووه! خوازبینچی هاتن و ههر چییه کیان پرسی ههر کوتم:
وشتر، کهر، گا. . . سه گیش هات مریشکه که ی له قابلمه دهرینا و

بردى ، ئەمنىش ھىچم پېنەكوت . داكى قورۋەسەر لە سەرى خۆى دا و
كوتى:

– قورپت وەسەرى! ئەتۆ ھىند بىئاقلا و نەفامى بۆ وەى نابى شوو
بكەى.

(ئەم مەسەلەيە بۆ ئەو كەسانە دىننەوہ كە زياتر لە توانايان كاريان
پى بسپۆردرى يا لە بابەت ئەو كەسانەوہ كە زۆرتەر لە وەى كە دەيزانن
قسە يا كار بكەن.)

***

«له سه ره وه دانیشه قسه ی زلزل بکه» (۲)

دایک و کورپک بوون، کورپه بریک ئاقلی سووک بوو و هیندیک جار کاری وای ده کرد هه موو کهس سه ری سوپ ده ما. خه لک ده یانکوت شیته، به لام دایکی ده یکوت:

– نا! کورپی من جارئ تازه لاوه. ئه گهر ژنی بۆ بیئم چاک ده بی.

پوژیک ده گهل کورپه که ی چۆ خواز بیئی کچیک. ئهم کچه سه ره پرای ئه وه ی که زور جوان بوو، له بنه ماله یه کی ناوبه ده ره وهش بوو. دایکه کورپه ی فیر کرد که ئه گهر چوونه ماله باوکی بووک، له سه ره وه دانیشئ و قسه ی زلزل بکا، کورپه کوتی:

– چ له وه باشتر؟ جا ئه وه قسه زلانه ی ئه من ده یانزانم!

دایک و کورپه چوونه خواز بیئی. دایکه دانیشت و کورپه که هه ر وا پاره ستابوو. هه تا باوکی کچه کوتی:

– کاکه گیان فه رموو دانیشه.

به لام کاکه زاوا چ گوئی به وه قسانه نه ده چوو، ده گه را شوینیکی بلیند بدوژیته وه بچی له سه ری دانیشئ. یه کجی چوو له سه ر ده سته نوین دانیشت. دایکی فه قیر ره نگه بزرکا. کوتی:

– کورپم وه ره خواری!

باوکی کچه کوتی:

– چ قەيدىيە؟ يېڭى خۇشە با لەوئى دانىشى.

دايكە كوتى:

– كورپەكەم زۆر شۇخە!

باۋكى كچە پرسى:

– ناوت چىيە؟ چ كارىكى دەكەي؟

كورپە كوتى:

– شىر ، بەر ، پلىنگ!

دايكە كورپە كە دىتى خەرىكە ئابروۋى بچى ، كوتى:

– كورپى من ئەورۇ سىۋادى كراۋتەۋە!

خوداھافىز بىيان لە باۋكى كچە خواست و رۆيشتن. دايكە لە رېگادا بە

كورپەكەي دەكوت:

– رۆلە گيان! ئەمن كوتم لە سەرەۋە دانىشە قسەي زلزل بکە ، ئىدى نە

ئەو قسانە! ئەو جار لە خوارەۋە دانىشە و قسەي چكۆلە چكۆلە بکە.

دۋاى چەند رۇژىك دايكە كورپەكەي ھەلدەگرئ و دەچىتەۋە مائە كچە ،

ئەۋجار كورپە قوۋلگەيەك دەدۇزىتەۋە دەچى تىي دا دادەنىشى و ھەر چى

لېي دەپرسن ، ھەر دەلى:

– بەرسۈلكە ، مشك ، مارمىلكە . . .

باۋكى كچە كە كورپەي ئاۋا دەبىنى دەلى:

– خوشكم ئەو كورپەي تۆ شىتە ، وا باشە بىبەيە لاي ھەكىم نەك ژنى

بۆ بخۋازى!

«وھى لەو ړى نزيكه و قازانجه زۆرهى»

ړوژيک مشکه کان کۆ دېنه وه هه تا نامه يه کى بۆ پشيله بنيرن که ئيتير
ئازاريان نه دا. به مشکيک ده ليين.

- ئەم نامه يه بيه بۆ پشيله و هه قى زه حمه ته که ش سه ت تمه نت

ده ده ينى!

مشک بير ده کاته وه و ده لى:

- ئەمن نايبهم!

ده ليين:

- بۆ؟

ده لى:

- ئەو ړى نزيكه و قازانجه زۆره، بى ئەگه ر نيبه!

***

فەرھەنگۆک

ئامور: ھەوجار، ھیش، داری مابەینی نیر و دەندە
 ئاوا: بەم جۆرە، ون و نادیار، مەترسی (ھەزار ئاواى دنیاىە)
 بەھارکىل: [بەھارەكىل]، شوى زەوى لە بەھاردا
 پۆخل: پيس، پيس و پۆخل (لە وى ھەر گەرى ھەتا خودا ھەز دەکا
 پياويكى پيس و پۆخلە)
 پەپاخ: کلاويكى لە پيست چاکراو (پەپاخىكى لە سەرە، ھەر بەو
 بىناسەوہ).
 تخیل: راست بە سەر عەرزدا دريژبوون (ھىند شەكەت و ماندوو بوو ھەر
 خوى بۆ رانەوہستا، يەكراست لە سەر عەرزەكە تخیل بوو).
 جارس: وەرز، قەلس (ئەو كارە منى جارس كرد و وازى لى دىنم).
 جيخوون: جۆخين، خەرمان، بىدەر
 چوققەرە: چرو (دارەكانى ھەوشەمان ھەموويان چوققەرەيان
 دەرکردوہ).
 خورپن: خور، نيرينەى چەم كە بە توندى دى (لەگەل ھاورپيەكەم
 وىكرا لە خورپنى چۆمەكەمان دا و پەرينەوہ).

خەفۆك: ئەو گايەى لە خەتتى جووتدا دەخەوئ (ئەو گايەى مائە
 عەولارەشى ھەتا بلیى خەفۆكە و دەبى دە فکرى گايەكى دیکە دابى).

دارهەنە: دارىكى ئەستور لە دەزگای تەوندا
 دژوئین: چلکن، ئەسپوون (ھیئد لەمیژە خووم نەششتوو ھەتا بلیى
 دژوئیم).

دگان: ددان

دۆلچە: سەتلى چەرمین (دا ئەو دۆلچەيە بیئە ھەتا بریک ئاوی
 ھەلئنجین).

دەرۆزە: پارسەكى، گەدایى، سووالکردن

دەستكەوشە: دەستەدوو، دەزگرى ھەوجار

پان: [لیرەدا مەبەست] میگە لەمەر (ئەو پانە بەرە بۆ ھەوارى)

پست: پەتى بارىكى ھۇنراو، قەلادەى ملی تاژى

پمىن: برەو، پەواج (ئەو سەرۆبەندەى بازارەكەى خوئشە و بە برەو)

پەھیل بوون: تخیل، تەخت بە عەرزدا دريژبوون، پژنە، تاوی باران

زایە: لەكاركەوتوو، لەنیوچوو (ئەو پیاوہى بە دەست زایە بوو).

ژنكۆك: ژنى ناتەواو لە ئاوەزدا، ژنى بى ناو نیشان

سارا: چۆل، بیابان، ناوی ژنانە

سەكران: ناوچەيەكە لە كوردستان

سەقا: ئاو كیش

شالیار: وەزیر

شىلىنگە باران: بارانىكى بەتەوژم و بەلەز

كالەمىر: مروقى پير و زورھان

كلوھ: ئالغەي دارىنى مىلى گاجووت، بۆپەي بالدار، تروپكى چيا

كلۆت: ئىسكى سەر سىمتى ولاغ

كلىلەبەفر: رنو

كولەك: كلۆك، خۆش كول، ئەو دانە و ئىللەيەي زوو دەكولئى (ئەو نۆكەي

بىنە كولەكە، درەنگە ميوانەكان دەگەنى).

كەتەنى: تايبەت دان و وەلانان بۆ مەبەستىك

كەركىت: شەي پۆكوت، ھەپە، ئامرازىكە بۆ كوتانى بۆي فەپش

كانىچە: سەرمژانە، دارىكى كورته لە نىوان نىر و ئاموردا

گفت: پەيمان، بەلىن

گەرۆل: گروى، گرو [لىرەدا] گەرۆك

قەرەبەخت: چارەپەش، كلۆل، بەدبەخت (مروقىكى چەندە چارەپەش و

قەرەبەختە).

لاتىل: تەماشاكردن بە گۆشەي چاو (بە لاتىلەو ھە لىم دەروانى).

لەبرى: لەباتى، لەجياتى

مىرخىش مىرخىش: ھەناسە سواربوون بە كىشانى شتى زور قورس (بە

مىرخىش مىرخىش دەگەل خۆي برد).

مىراخوپ: كەسى كە بە سەر تەويلەي خان و شادا رادەگا. مىراخوپى

پاتشايە).

مېۋىۋۆكە: لكى دارى دار دەمووكانە. (وەك مېۋىۋۆكە دەلەرزى) [بېروانە
«وەك مېۋىۋۆكە ھەللەرزىن»]

ھۆرتە: وتەى جوتيارە بۇ خەت راست كىردنەوہ
ھۆگان: خەتتى جوت لەم سەر تا ئەو سەر (گاسوور ھەر يەك دوو
ھۆگانىكى تەواو دەكرد.)

ھەرەسەبەفر: بەفرىك كە ھەرەس دىنى، رنوو، كەويەبەفر
ھەس دانەوہ: ھەسدان، بىرىتىيە لە پووشكاندن و تەمى كىردن
***

زاراوه، پهنند و مهسهل

– سهري خو هه لگرتن

«له بيري ئه وهدا بوو كارپك وه دوؤزئ هه تا بتوانئ ژيانى خوئى و خاو و خيزانى پئ دابين بكا. ته مای ئه وهى گرت سهري خوئى هه لگريئ و بپروا تا به لكوو كارپكى دهست بكهوئ.» (۱۳)

– غورابى خه و

«به يانييه كى زوو ته يار بوو و مالاوايى له ژنه كهى خواست، چاوى هه رسيك مندا له كانى كه له غورابى خه وى دا بوون پامووسى. ناوى خودا و پيغه مبه رانى هيئا و وه پئ كهوت.» (۱۳)

– وهختى مال نووستنان

«ئهو هه مووه زيړه چ لئ بكا. دواى فكريكى زور واى به باش زانى له وهختى مال نووستنان دا بچيته وه و زيړه كان له كه ليئنيكى كاديئنه كهى ماله خويان دا هه شار بدا.» (۱۴)

– لاق هاويشتنه سه ر لاق

«لە پوژى خۆىدا بە فيز و ھەوايەكى زۆرەو دەچوونە ژوورەو و بە كەيف و خۆشپىيەو لە سەر كورسى دادەنيشتن و لاقيان دەھاويشتە سەر لاقيان.» (۲۳)

– دە دەستدا مانەو

«ئەم نرخە بۆ ئەم سندوقانە يەگجار زۆرە، ئەوئەندەى ناكەن، دە دەستدا دەمىننەو. ھەرزانيان بەدە با بفرۆشريين.» (۲۵)

– بى سىودوو كردن

«پوژىك ناردى بە شوين دەللاكدە كە بى سەر و پدينى بۆ بتاشى. دەللاك بى سىودوو ھەستا و بەرەو كۆشكى پاتشا وەرپى كەوت.» (۲۶)

– سەر تىداچوون

«پىريارمان دابوو كە سەر و پديننت دەتاشم، بەم گويزانە دەمارى ئەستۆت بىرم و بىكووژم، بەلام دەركەوت ئەگەر بىتوو ئەم كارە بكەم سەرى خۆشم تىدا دەچى!» (۲۶)

– قىزھاتنەو

«كاتى نان خواردن، خاوەن باغ لىكاوى بە زارىدا دىتە خوار، ژنى داربىر چاوى بە دەمولەوسى كاپرا دەكەوى، پىي دەلى: ھوى شىتە! دەمت وەرگىرە قىزمان دەبىتەو.» (۲۹)

– خەو وەچاوان نەكەوتن

«شەو تا بەيان لەبەر ئىشى برىنەكانم و سكى برسىمەو خەوم وەچاوان ناكەوى.» (۳۲)

– تالی و سویری رۆژگار چیشتن

«مهزنی بنه ماله پیاویکی به سالاجوو و به ئەزموون بوو. تالی و سویری

رۆژگاری چیشتبوو.» (۳۵)

– دەست و برد کردن

«پرو و دەرکه وه، بۆ له م گوندهدا هەر ئیمه دهوله مه ندین؟! نه گبهت

کوئی: هەر ئه وهیه که کوتم، دەست و بردی خۆتان بکهن.» (۳۶)

– دامان

«چ شتیکی له هه موو شت پیس تره؟ وه زیر دامان و نه یه توانی وه لامیک

بداته وه.» (۳۹)

– دەست به سه رداگرتن

«خۆ کهس لیڤه نییه، له پیشدا دەست به سه ر که نه که داده گرم و

دوایه شوانه ده کووژم.» (۴۰)

– ترس نیشته وه

«شوانه به دیتنی ماره که ده چه به سی، خیرا شم شاله که ی ده بهر

پشتیندی ده نیته وه و به په له راده کا. دوا ی ما وه یه ک که ترسه که ی

ده نیشیته وه.» (۴۱)

– لاقه قوونه کردن

«له پر چاوی به ماره که ده که وی که له نیوان دوو به رده که دا قیت

بوته وه. شم شاله که ی فری دها و لاقه قوونه ی خه لاس ده کا. له ناکاو لاقی

له به ردیك هه لده نگوی و ده که وی.» (۴۲)

– بەزم پېڭرتن

«ئاخر بۇ؟! خۇ من لە چاگە زياتر هيچم بۇ تۆ نەبووہ؟! بۇ لە خۇپايى
ئەو بەزمەت بە من گرتووہ؟» (۴۴)

– شەرح بردن

«وا دياره ئەم گايەش هەر هيئەدى دارەكەى تيدەگا. وا چاگە
شەرحەكەمان ببەينە لای يەكى تر.» (۴۶)

– پىوشوین هەلگرتن

«بەم دۆلەدا بچن پىوييەكى لىيە كلكى دەلىي پىواسە. پراوچييەكان
پىوشوینی پىوي دەگرن و دەبيیننەوہ و تاژى تيبەر دەدەن و پىوييەكە
دەخنىن!» (۴۷)

– قسە لە پوو بوون

«كابرايەك دەچیتە لای بالوولى زانا، چونكوو زۆر قسە لە پوو بووہ
بالوولە شىتيان پىكوتووہ.» (۴۸)

– دل پى سووتان

«بالوول دلى پىي دەسووتى و دەلى» (۴۸)

– پەند بەسەرھىنان

«چ خەراپەيەكم دەگەل تۆ كرديوو ئەو پەندەت بە سەر هيئام؟!» (۴۹)

– وە برەو كەوتن

«پوو دەكەنە دووكانەكەى نۆكى ليدەكړن و پوژ بە پوژ فرۆشى زۆرتەر
دەبى و دوكانەكەى برەويكى زياتر پەيدا دەكا.» (۵۰)

- وه پرمین که وئتن

«سولتان مهحموودیش که دهبینی بالوول دووکانه کهی وه پرمین
که وتوو، هه ره به پرا نوکی بو دهنیری.» (۵۰)

- قسه له دل گران هاتن

«سولتان نهو قسه یه ی له دل گران هات و به ته وای هیزییه وه شه قیکی
له بالوول دا و کلاوه کهی له سه ری فری دا.» (۵۱)

- به دوو رست که رویشک پراو کردن

«رؤژیک ده چیته پراو. تانجییه کهی زور خیرا ده بی و هه ره له شاخیک به
دوو رست دوو که رویشک پراو ده کا.» (۵۲)

- له سیبهری که سیکدا حه سانه وه

«پاتشام سلامهت بی، خوا بو ئیمهت پراوه ستاو بکا و خه لک له
سیبهرت دا حه ساوه تر بن.» (۵۴)

- دهسته وه ستان پراوه ستان

«سولتان ده ستووری دا چوون سمایلیان هیئا و دهسته وه ستان
پراوه ستا.» (۵۷)

- ریش سپی بوون

«ئیمه نه وه ریشمان سپی بوو به قهت تو مان نه زانی.» (۵۷)

- قر کردن

«وه لالا گورگ له مه ره کانی ئیمه یان دا، هه ره چند بانگن کردن یه کیک
له وه سه گانه نه هاته گیانی گورگه کان! مه ره که یان لی قر کردین!» (۵۹)

– دەستەنگ بوون

«پیاویک بوو، زۆر دەستەنگ و نەدار بوو. کۆشیکى منداڵ ھەبوون. (۶۰)

– لە دەست زایەبوون

«کابرایەک بە ھۆی کەمتەرخەمی یەکیکی لە دەست زایە دەبێ. ھەر چەند مەلا و حاجی و ڕدین سپی دەئیریتە لای خزم و کەسی کوژراو، مەسلەتی دەگەڵ ناکەن.» (۶۳)

– خوین بە خوین کوژانەو

«بابم ئیمە پیاومان لێ کوژراو، خوینمان لێ رژاو. خوین ھەر بە خوین دەکوژیتەو.» (۶۳)

– دە پیناوداچوون

«کابرا کە دیتی فایدەى نییە و مەسلەتی دەگەڵ ناکەن و ئەگەر لەو زياتر بيمينیتەو ڕەنگە منداڵەکانیشی دە پیناودا بچن، بپاری دا لەوئ بار بکا و بچیتە شوینیکى تر کە دەستی کەسى پیرانەگا.» (۶۳)

– لە پى کەوتن

«لە بوومەلێلى ئیواردا دەگەنە ئەو دیوی سنوور و خانوویەک بە کرئ دەگرن. یەكجار ماندوو دەبن و لە پى دەکەون.» (۶۳)

– بەلاداھاتن

«لە ماندوو بوونیان، ھەر یەكەى لە حاستە خۆى بەلادا دى.» (۶۳)

– ئاواى دنیا

«نا رۆلە! لیرەش ھەر دەبی و شیار بین، ھەزار ئاواى دنیاىە، دەبی بە
نۆرە بنووین.» (۶۴)

– سەر و گوڤلاک تیک کردنەوہ

«ئەو کورە تا ئیستا ھیچی نە کردبوو باوکی ھەموو ئیواران سەر و
گوڤلاکی تیک دە کردەوہ، ئەمڕۆ کە بەرەکەى بە ئاودا چووہ بە کوشتنیش
دەستی لئ ھەلناگری.» (۶۹)

– خواى من و تۆ کردن

«خواى من و تۆ کردى، کورەکەى لە تجارەت گەراوہ و پپی دەو شوینە
کەوت کە داىکی لیبوو.» (۷۱)

– بە پیرەوہ چوون

«ژنە بە پەرۆشەوہ بە پیریئەوہ چوو.» (۷۱)

– واق و پیمان

«کورە گوپی پینەدا و دەستی کرد بە ھەلکەندن و دیتی ھیچی تیدا نییە.
ژنە لە ترسان واقی و پ مابوو.» (۷۲)

– سەرى شەرمەزارى داخستن و چ پی نەمان

«بووکە سەرى شەرمەزارى داخست و ئیتر چی پی نەما و کورەش ژنەى
لەو شوینە وا ھەلیکەندبوو زیندەبەچال کرد.» (۷۲)

– سوور زانین

– لە دەست بوونەوہ

«نەشىدەۋېرا بيفرۆشى، چونكوو سوور دەيزانى ھەر لە دەستى بېتە
دەر، تازە گای بۇ ناکرېتەۋە». (۷۴)

– تەيروتىوور تېكەل كىردن

«بۇ ئەۋەى ئاۋالەكەى شىك نەكا و پېنەزانى، دەست دەكا بە قسە و لە
تەيروتىوور تېكەلى دەكا و لېى نابرېتەۋە». (۷۵)

– چاۋ تېر نەبوون

«ئەۋە كابرانە زۆر بەتەماحە، چاۋى تېر نابى، پېى بلى بەيانى زوو
بېتە بارەگا». (۷۸)

– پەككەۋتەيى

«لەۋ ۋالاتەدا باۋكى ۋەزىرى شاعەبباسىش دەگاتە سەردەمى
پەككەۋتەيى». (۸۰)

– دەۋران دەۋران بوونى دونيا

«پۇلە دەۋران دەۋرانە، جىى ھىچ گازندە و گلەيى پەك نىيە. ئەمنىش
سەردەمىك ھەر ئە لەم شوپنە باۋكم خستە ژېرەۋە. چاۋەنۋاپ بە،
رۇژىك نۆرەى تۇش دى». (۸۰)

– دە فەرەۋە چوون

«ۋەزىر بەم قسەيەى باۋكى دادەمىنى و دە فەرەۋە دەچى». (۸۱)

– پەت لە مل كىردن

«ۋەللاھى شاعەبباس پەتېشىم لە مل بكا ئەم كارە ناحەزە ناكەم». (۸۱)

– پەك كەۋتن

«رۆلە لە سەر من خۆت تووشی گیره و کیشه مه که، ئەمن تازە پەکم
کهوتوو». (۸۱)

– گوی پێنەدان

«گویی پێنادا و دەگەڵ خۆی دەهینیتەوه مالا و دەبیا لە عەمباریکدا
جیگە ی بۆ خۆش دەکا». (۸۱)

– سەر لی هەلینان

«هەموو رۆژیک که دەگەریتەوه مالا، دەچی سەرێک لە باوکی
هەلدینی». (۸۱)

– کویر کردنەوه

«پاتشام خۆش بی، چون دەتەوهی لەبەر ژنیکی پەست و خراب
گەرەکیک کویر بکه یه وه؟» (۸۲)

– تێچاندن

«کابراش دەچیتە لای شوانه و بۆ ژنه تیدەچنی و دەلی: مالاویران ئەتۆ
بهو کویره و هریه شوانیتی مالا ن دەکهی و ئاگاشت لە ژنه کهت نییه چ
ئیش گەلیکی چهوت و ناحەز دەکا!» (۸۲)

– سەری خۆ هەلگرتن

«کابرا دەستیک جل و بەرگ و هیندیک پارە ی پیدەدا. ژنه جل و بەرگە که
دەپۆشی و سەری خۆی هەلدەگری. ریگە ی دە شاریک دەکهوی». (۸۳)

– دین لە لانه مان

«رۆبووو ککی و له بنه و هرا ده ریهینا. خاوهن گویدریژ که ئەمهی چاو
پیکهوت دینی له لانهما، هه پای کرده کابرا و کابراکه پای کرد.» (۸۶)

– پیدزه کردن

«خاوهن گویدریژیش که بریاره کانی قازی بهم چه شنه دی، ویستی به
پیدزکی له ژووره که بجیته دهر.» (۸۸)

– به رقدا چوون

«تۆ خۆت باش ده زانی ماوهیه که خه لیفه لیم به رقدا چوو و قینی لی
هه لگرتووم، بی دهسه لاتی کردووم.» (۹۰)

– چاو له دهست بوون

«غروورم نیزنم پینادا دهست بو لای هه موو کهس دریژ بکه، به تایبەت
بو ئەو که سانهی که پۆژگاریک چاو له دهستی من بوونه!» (۹۰)

– قهرز وه ئەستۆ گرتن

«به لای! ده هه زار دینار. دهرتسم بمرم و نه توانم بیده مه وه. قهرزه کهت
وه ئەستۆ ده گرم.» (۹۱)

– سه ری خه جاله تی داخستن

«عه بدولمه لیک سه ری خه جاله تی داخست و کوتی: ئەوهی نیازم بوو
جیبه جی کرا.» (۹۱)

– چاک بو چوون

«خۆ کچه که شمی ناوی؟ قوربان زۆر چاکي بو چووی!» (۹۳)

– چاو لیکنان

«تا دوايىن سالى تەمەنى حاكىمى شارى شام دەبىي و لە ئاكامدا بۆ
 ھەمىشە چاۋى لىك دەنى.» (۹۴)

– خاۋ بوونەۋە

«زولمى دەکرد، خەلكى ئازار دەدا، دوايە خاۋ دەبۆۋە و لە كارى خۆى
 پەشىمان دەبۆۋە» (۹۸)

– كالاۋى خۆ كردنە قازى

– ھەلچوون

«رۆژىك دانىشت، كالاۋى خۆى كرده قازى و بە خۆى كوت. ئەۋە كارىكى
 خراپە. ئەمن زوو ھەلدەچم و ناتوانم ھىدى و ھىمىن بىم.» (۹۸)

«ئەگەر شتىكىم دى بە دالم نەبوو، لە داخان ھەلنەچم.» (۹۸)

– فرچك گرتن

«ئەتۆ ھەر لە مندالىيەۋە وا گەورە بوويە و فرچكت بە توورپە و تۆسنى
 گرتوۋە.» (۹۹)

– خۆ لى نەگۆران

«دەبى بە خۆت بلىي، تازە توورپە نابم، يا ئەمن توورپە نىم، ئەۋەت
 ھەمىشە لە بىر بى و قەت لە بىرى مەكە. عادەتى پىدەگرى و ۋەختى

خۆشى و ناخۆشى، خۆت لى ناگۆرى.» (۹۹)

– چاكە و خەراپە ناسىن

«ئەمن بۆ خۆم چاكە و خەراپە دەناسم، بەلام ۋەختىك توورپە بووم يا

كەيفىم ساز بوو، ھەموو شتىكىم لە بىر دەچىتەۋە.» (۱۰۰)

– به دلّوه نه نووسان

«ئەو ھەو نىيە و ئەو ھيان دوورودرئۆزە و ئەويدى مندالانەيە و ھۆو بە

دلّوه نانوو سي و . . . .» (۱۰۱)

– سەر و بن کردن

«ئىمە شەو و رۆژ خەريکين. ھەموو کتیبمان سەر و بن کردوو، ھىشتا

قسەيەكى وامان نەديتۆتەو بە کارى جەنابت بى!» (۱۰۲)

– نوتق ھاتن

«چۆن پياويكى نەخويندەوار دەتوانى نوتقى بى?» (۱۰۲)

– كەللەى كۆن

«بە بىستنى ئەم قسەيە، ھەللا و بگرە دە مەجلىس كەوت. يەك

دەيگوت: ئەو بە كار نايە، ئەوى دى دەيكوت: ئەو كەللەى كۆنە. يەك

لەو سەر ھەلئىدەدايە و يەك لەو سەرى. قەرەبالغىك بوو، مەپرسە.»

(۱۰۳)

– ئۆقرە گرتن

«ئەم بەش بە حالى خۆم زۆرم پى جوانە، لە ھەموان كورت تر و پىر

ماناترە و دللى من بەو نەبى ئۆقرە ناگرى.» (۱۰۳)

– وەككو خۆى نەمان

«وەختىك وەبىرم بىتەو ھىچ شتىك وەككو خۆى نامىنى و خۆش و

ناخۆش ھەتا سەر نىن، دللم ئەھو ەن دەبىتەو.» (۱۰۳)

– سەختى لىگرتن

«کوتی: فه قیرم دهگه پِیم. روژگار سهختی لیگرتووم. به دواى پارووه
نانیکدا دهگه پِیم.» (۱۰۴)

– گوی نهدان

«دزهکان گویان نه دایه و دریژهیان به ریگای خویان دا هه تا گه یشته
نیو شار.» (۱۰۵)

– ماچ کردنی په تی سیداره

«ئهم کاره زور جیی مه ترسییه، ئه گهر قهره وله کانی خه زینه له خه و
راین ده مانگرن. ئه ودهم چووکترین سزامان ماچ کردنی په تی سیداره ی
سولتان ده بی.» (۱۰۶)

– ده سه ر کردنه وه

«دینن که رویشکیکی ده کپن باری لیده نین و به ره لالی ده کهن. ماوه یهک
به سه ر ده چی، ئاغا دیسان ده سه ریان ده کاته وه.» (۱۱۱)

– لافی فیداکاری لیدان

«به دواى مالى مفتهدا، هه ر یهک به چه شنیک لافی فیداکاری خویان بو
که ریم به گ لیداوه.» (۱۱۴)

– به گژداچوون

«به لام ئه و کاتی که ریم به گی حه سه ن خالی به گژ حاکمی سته مکار و
زورداری حکوومه تدا ده چی.» (۱۱۵)

– وهک میژۆکه هه لله رزین

«کابراهی کی هه ژاری پرووت و ره بهن که له بهر بارانی خووسابوو، له سه زمان وهک میژۆکه هه لده له رزی.» (۱۱۷) [میژۆکه: بهرخی تازه زاو]

– دهست و پئی لیدان

«به لکوو ورجیک بوو ده گه ل سیلاو هاتبوو و له نیو ئاودا دهست و پئی لیده دا هه تا نه خنکی.» (۱۱۸)

– له گری بوون

«خه لک که دیتیان هینانه وهی که وه له که زۆری خایاند و کابرا نه هاته وه و سیلاویش هه روا له گره و کابرا و که وه له که ده گه ل خووی ده با.» (۱۱۸)

– ده رکه به پروودا کردنه وه

«ئه من ئیتر لی ره نابم، ده پرۆم، ده چمه شوینیکی دیکه به لکوو خودا ده رکه یه کمان به پروودا بکاته وه، له و شیوه ژیانه وهره ز بووم.» (۱۱۹)

– پوول به قسه نه دان

«خه لکیکی زۆر له ده وری ده رویش کو ببوونه وه و کهس پوولی به قسه که ی نه ده دا.» (۱۱۹)

– نال فری دانی ئه سپ، بال وهرینی بالنده

«ئه ی ئاده میزاد. ئه تو کی و لی ره چ ده که ی؟ ئه سپ دپته ئی ره نالی فری ده دا، بالدار دی بالی ده وهری.» (۱۲۱)

– رووناکایی که وتنه دله وه

«کورپه وه بیر ئه و قسه یه که وتنه وه که له ده رویشه که ی کرپیوو، رووناکایی که وتنه دلی و کوتی: ئه و جپیه خو شه که دل لی خو شه» (۱۲۱)

– به دل بوون

«دیو ئەم قسه‌یه‌ی زۆر به دل بوو.» (۱۲۱)

– ئاگا له خۆ پران

«منداڵه‌که له‌گه‌ل خواردنی چیشته‌که ئاگای له خۆ ده‌برێ و له ناکاو

بایه‌کی لێ ده‌بیته‌وه و له شه‌رمان خۆی ون ده‌کا.» (۱۲۳)

– داره‌تی ده دنیا

«بنه‌مائه‌یه‌کی ده‌ست‌کورت و نه‌داربوون. له داره‌تی ده دنیا‌یه ته‌نیا

که‌ریکیان بوو و به‌س.» (۱۲۶)

– ده‌ست‌وبر‌دکردن

«عافره‌ت! ئەو کوپه‌ وه‌ختی ژن هینانی هاتوو، وا باشه

ده‌ست‌وبر‌دیکی بۆ بکه‌ین.» (۱۲۴)

– خۆ لێ هه‌لکردین

– ده‌ستی به‌تال

«راسته، به‌لام ئاخر نابێ پوولیکمان بیته‌ ده‌ست، جا ئەو جار خۆی لێ

هه‌لکه‌ین؟ ئەتۆ ئەو پوولت نییه و ئەمنیش چ زیڕ و زیویکم نییه هه‌تا

بۆی بفرۆشم. خۆ به‌ ده‌ستی به‌تالیش ژن نایه‌ته به‌ر مانی.» (۱۲۴)

– کاروبار هه‌لسوو پران

«هه‌موو کاروباریکت به‌ هۆی ئەم که‌روه هه‌لده‌سوورێ.» (۱۲۵)

– له سه‌ر سه‌بران بوون، له سه‌ر خیران بوون

«خودا که‌ریمه‌! هه‌رچی له سه‌ر سه‌برانه، له سه‌ر خیرانه.» (۱۲۵)

– گوی له سهرما نه بوون

«مه پوکه ده یکوت: جا من چ گویم له سهرما یه یه، خوریم هه یه و

سهرمام نابیی.» (۱۲۷)

– خو مات کردن

«له که نندالیکی دا کونیکی بوخوی ساز کرد، باران که دهباری، دهچوو

خوی تیدا مات ده کرد.» (۱۲۷)

– سهر به لامله وه نان

«ناخر ئەتۆ نه تکوت، ئەمن خوریم پیوه یه و سهرمام نابیی؟ مه پوکه

سهری به لاملی یه وه نا.» (۱۲۷)

– خاترجه م بوون

«پیسته که ی بوخوی کرده خپوهت و لاقه کانیشی کرده ئەستوندهک و به

خاترجه می له ژیر خپوهته که پوئیشت و پالی لی داوه.» (۱۲۸)

– به دلی که سیک ههستان و دانیشتن

«دهبینی ژنی دۆسته که ی زور پوو خوش و گوپرایه لی شووه که یه تی و به

دلی ئەو هه لدهستی و داده نیشی.» (۱۳۲)

– وهک سهگ ده قاچان پو هاتن

«خو ژنه که ی من ههر وهک سهگ ده قاچانم پو دی.» (۱۳۲)

– شل کیشان

– سوار بوون و نه هاتنه خوار

«كاكه گيان ئەتۆ بۆخۆت ئاوات بار ھېناوھ و سواری سەرى خۆتت
 كر دووھ. ھەر لە ھەوھلەوھ شلت كېشاوھ. كورد كوتەنى: ژن ئەگەر سواری
 بوو نایەتە خوار». (۱۳۲)

– بە پرسەپرس

«پیریژن جل و بەرگی سوالکەرانی پۆشی و بە پرسەپرس خۆی گەیانە
 ماله ژنە جوانەكە و چوو لە دەرکەى دا». (۱۳۴)

– بەربوونە قسان

«پیریژن وردەوردە بەربووھ قسان و بۆی دەرکەوت میردی ژنە دارتاشە.
 دوای ئەوھ كە ھەموو شتیکی لی روون بۆوھ، خودا حافیزی کرد و گەپراوھ
 كۆشكى سولتان». (۱۳۴)

– سەر ئى دار و مالیش ئى شای!

«سى رۆژت مۆلەتە. ئەگەر نەتوانى سەرت ئى دارە و مالیشت ئى
 شای!» (۱۳۵)

– باوھش تیوھرنە سووران

«رپوی بە پەنا داریكى دا رپوی كە باوھشى تیوھرنە دەسوورا». (۱۴۰)

– دەخۆ نووسان

«ھەر چەند دەخۆی نووسا، نەیتوانى بە دارەكە ھەلگەپرى و خۆی
 بگەيەنیتە ئەو ھیشۆتر پیاڤە، بۆیە لى ناھۆمید بوو». (۱۴۰)

– خۆ دزینەوھ

«بۆيە ھەياس شەوئى خۆى دزىيەوۈ وەدەر كەوت و بە سەر ھەمان مالدا
كەوت و بەو نەقلەى سولتان مەحمودى زانى.» (۱۴۲)

– قسە تىدا رانەوستان

«قوربان ئەتۆ ھاتووى لە مەجلىسدا داتھيئاوۈ و خەلكىش وەدوای
كەوتوۈۈ و ھالى بوۈ، ئەوۈ ئەتۆى قسەت تىدا راناۈستى نە من!»
(۱۴۳)

– لە خۇرادىو

«كەسى وا لە خۇرادىو نەمابوۈ بىتە مەيدان. پىاويكى پۇخل لە نىو
خەلك ھەستايە سەر پى.» (۱۴۴)

– نەبوۈنى ھاوتا

– خۆلەبەر رانەگرتن

«بە رەحمەت بى بابم، لە زۇرەبان بازىدا ھاوتاي نەبوۈ. شىر، پلىنگ،
بەبر و . . . خۇيان لەبەر نەدەگرت.» (۱۴۴)

– دەگژ پۇكردن

«ھەر چۇنىك بوۈ بە مپ خىش مپ خىش دەگژ پلىنگە كانيان پۇكرد.» (۱۴۵)

– بە چۆكدا ھاتن

«لە ماۈيەكى كورتدا بە چۆكدا ھات و بە دەردى خۆى گىرۈ بوۈ.
زمانى خۆى لىي بوۈ بە مار.» (۱۴۵)

– سام گرتن

«بلی بزائم جووت کردنه کهت له جییه و هه لپه رینه کهت له جییه؟
کابرای جوتیار سام دهیگری و به پلته پلته ده لی.» (۱۴۷)

– به دهوردا هاتن و چوون

«ئاو دینی دهست و چاوی پی بشۆم، دهوروبه رم ئاورشین دهکا، هیئدهم
به دهوری دا دئ و دهچی نازانم چۆنی بگیڕ مه وه.» (۱۴۷)

– به ئەمری خودا کردن

«هه والیان بییداوم خزمیکمان ئەمری خودای کردووه، ده بی جینه
سه ره خۆشی.» (۱۴۸)

– خۆ له ئاو نه دان

«ئیمه ئاویڕین خۆ له و ئاوه زۆره بدهین!» (۱۴۸)

– کوتبای سیر ئەمن دهمکوت پیواز

– زمانی دریژ

«ته نیا عه بیی من ئەوه بوو، پاتشا کوتبای سیر ئەمن دهمکوت پیواز.
جوتیار کوتی: زمانی دریژ به من کورت نابیته وه.» (۱۵۰)

– چاو ده چاو برین

«ژنه کان زۆر ترسابوون نه یانده ویرا چاو ده چاوی میرده که یان بپرن.»
(۱۵۰)

– پاک و پیس لیک نه کردنه وه

«ئهم کابرایه پاک و پیسی لیک جیا کردووه ته وه.» (۱۵۱)

– پیری خه رفاو

«بیره‌ی خه‌رفاو ئه‌وه هیشتا ماوی، نه‌مردووی؟» (۱۵۳)

– وه‌زاله هاتن

– چاره‌یه‌ک له خۆ نه‌کردن

«پیاوه‌که له ده‌ست کوره‌کانی وه‌زاله هاتبوو، بیری کرده‌وه کوتی:

ئه‌گه‌ر چاره‌یه‌کی له خۆم نه‌که‌م، له وانه‌یه هه‌ر بمکووژن.» (۱۵۳)

– هه‌تا بن هه‌نگلان ئاخنین

«کووپه‌له‌یه‌کی هینا هه‌تا بن هه‌نگلانی کای تیکرد.» (۱۵۳)

– ئاگا له خۆ نه‌بوون

«له خۆشیان هه‌چ ئاگایان له خۆ نه‌بوو.» (۱۵۵)

– سه‌ری شه‌رمه‌زاری داخستن

«کوره‌کان سه‌ری شه‌رمه‌زاریان داخست و پوڤیشتن و ئاورپیان له‌ داوه

نه‌داوه.» (۱۵۵)

– زۆر بۆ هینانی برسایه‌تی

«پوژیکیان کابرای عه‌ره‌ب له سارا و شتره‌که‌ی ده‌له‌وه‌پینیی، برسیتی

زۆری بۆ دینیی.» (۱۵۸)

– سه‌رنانه‌وه

«وه‌للا منداله هه‌ژاره‌کانم بی شێر سه‌ر ده‌نینه‌وه! کاتی‌ک ده‌رکه‌وتم

هه‌ر لاته‌ی سکیان ده‌هات داخوا ئیستا له‌ چ حالیک دان؟» (۱۵۸)

– بال‌گرتن له خۆشیان

– تف له زاردا وشک بوون

«به دیتنی ئەو شتەى نىۆجامەكە ئەوەندە نەما لە خوښيان بال بگرئ.

تف لە زارى دا وشك ببوو.» (۱۵۹)

– ئەم دەست ئەو دەست پيكردن

– لە تەنكەى باخەلنان

«لە نىۆ دەستى دا هەلگوشى. دواى ماوەيەك ئەم دەست ئەو دەست

پيكردن دەسرهيهكى تيۆهپيجا و لە تەنكەى باخەلى نا.» (۱۵۹)

– دەستپۆيو بوون

– سەرەندەر دەرئەدەکردن

«كابرا زۆر دەولەمەند و دەستپۆيو ببوو. خەلكى پييان سەير بوو.

چلۆن بە تاقە و شترىكى گەرۆلەووە ئەو هەموو سامانەى پيکەووە ناو!

كەس سەرەندەرى لە كارى ئەو دەرئەدەکرد.» (۱۶۰)

– تەپ دانە سەر

«بەلام هيشتا نەگەيبوووە سەر جامە شيرەكە، كورەكە بە داردەستەووە

تەپى داىه سەر و بە يەكەم زەبرى داردەست كلكى قرتاند.» (۱۶۰)

– بەستەزمان

– سەرلى چهواشه بوون

«لە پر ماريكى گەورە بە قەت ئەژدیهايهكى لى پەيدا بوو. پياوہى

بەستەزمان سەرى لى چهواشه بوو. نەيدەزانى چ بكا و چۆن خوئى لە

دەست ئەو مارە رزگار بكا.» (۱۶۳)

– وازهيان

– سەر دەرى دا بوون

«قوربان تکایه له من واز بیینه. هەر دەستووریکت هەبێ بە چاوان،

سەرم دە پێ دایه.» (۱۶۳)

– بە لارەمل بوون

«هەتا ماری زۆردار ماندوو بوو. لە پاشان پیاوی بانگ کرد و کوتی بە

دوای من دا وەرە. پیرەپیاو بە لارەملی کەوتە شوین مارەکه.» (۱۶۴)

– سەرسووک بوون

«پیرەپیاو لە زیارەتی حەج گەراوه، دیتی هەموو بنەمالەکهی

رەش پۆشن! پرسیری کرد، ئەوانیش کارەساتەکیان بۆ گێراوه. پیاو

پاشە وەدی سەری سووک بوو، شمشالی دەست دایه و بەرەو شوینی

جارانی کەوتە پێ.» (۱۶۵)

– دەست نەگێرانەوه لە کار

«لە هیچ خەتایەک دەستیان نەدەگێراوه.» (۱۶۹)

– بیبەری بوون

«مالێک شەش کەنیشکیان هەبوو. لە نێعمەتی کۆر بیبەری بوون. خەم

و پەژاری نەبوونی کۆر ئەم مالە دیار تێبوو.» (۱۷۲)

– بە رەحمەتی خوا چوون

«واھات دایک و باوک بە رەحمەتی خوا چوون.» (۱۷۲)

– قسە دی نەبوون

«نا خوشکە گیان! ئەمە قسە دی نەبوو، راستیەکهەم پێ بلێ بەخوا

لێت دلگیر نابم.» (۱۷۴)

– وەزگدان

«دەمارەکانی شل دەبنەوہ خۆی پێناگیرئ، بایەکی لئ دەبیتەوہ،
بووکە لە شەرمان ھەر ئەوئەندەییە وەزگ نادا.» (۱۷۵)

– وەک گول گەشانەوہ

«ئەوہی وەکوو تۆی بە سەر بی خودا کورپیکی دەداتئ. بووکە وەک گول
گەشایەوہ.» (۱۷۵)

– وەک ئاو خواردنەوہ

«لابردنی ئەم کێوہ بۆ من وەک ئاو خواردنەوہ وایە و بۆتانئ لادەبەم و
دەشتیکی جوان و رازاوەتان بۆ پیک دینم.» (۱۷۶)

– پێش دەستی کردن

«نەوہ لالا ئەوہ ئیستر لووشکی لیداوہ! کابرا زانی ئەوہی دیکە
پێش دەستی کردووە و ئیستری بۆ قازی بردووە.» (۱۸۲)

– ھەلال و ھەرام لەبەر چا و نەبوون

«بی ئەوہ ھەلال و ھەرامیان لەبەر چا و بی، سەری مەرکە دەبێرن و
بپیک لە گۆشتەکەئ بۆ نیوەرۆ لیدەنن.» (۱۸۳)

– خۆرانان

«یەکیک لە وان بۆ خۆرانان وا دەنوینئ کە شتی ھەرام ناخوا.» (۱۸۳)

– بە دەست وەلانان و بە لاق کێشانەوہ

«لە راستی دا بە دەستی وەلای ئی و بە لاقی بیکیشیتە پێش.» (۱۸۳)

- کچی عه زهب

«ژنیک کچی عه زه بی هه بوو.» (۱۸۴)

- به بهردا هاتن و چوون

«دهچمه هه مامی، ئەتۆش دەستیک به سه روچاوت دا بیته و کاتیک

خواز بیچی هاتن له سه رهوه دانیشه و قسه ی زلزل بکه و به بهریان دا

وه ره و بچوو.» (۱۸۴)

- رۆیشتن و ئاور نه دانه وه

«خواز بیچی سهریان سوپ ما و لایان وابوو کچه شیته. ههستان

رۆیشتن و ئاوریان نه داوه.» (۱۸۵)

- ئاقل سووک بوون

«کوره بریک ئاقلی سووک بوو و هیندیک جار کاری وای ده کرد هه موو

کهس سه ری سوپ ده ما. خه لک ده یانکوت شیته.» (۱۸۷)

- سیواد کرانه وه

«دایکی کوره که دیتی خه ریکه ئابرووی بچی، کوتی: کورپی من ئه وروپۆ

سیوادی کراوه ته وه!» (۱۸۸)

***

لیزگه‌ی ناوه‌کان

- ناوچه‌ی موکریان: ناوی مه‌لبه‌ندیکی پان و به‌رینه له کوردستان. (۱۱۴)
- شه‌ره‌فکه‌ند: گوندیکه له کوردستانی ئیران. (۱۱۶، ۱۱۵)
- مامۆستا هه‌ژار: عه‌بدوو‌په‌حمان شه‌ره‌فکه‌ندی به نازناوی «هه‌ژار»، مامۆستایه‌کی مه‌زن و ئه‌ستیره‌یه‌کی پرشه‌نگدار ئه‌ده‌بی کوردی (نووسهر، شاعیر و وه‌رگی‌ری به‌توانا) گه‌لیکی خزمه‌ت به ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ی کرد و ئاسه‌واری زۆر به‌نرخ‌ی له پاش خۆی به‌جۆ هه‌یشتووه، وه‌کوو: به‌ره‌و کوردستان (دیوانه‌شێعر)، ئاله‌کۆک، چیشتی مجبور (بیره‌وه‌ری)، وه‌رگی‌رانی قورئانی پیروژ، وه‌رگی‌رانی «قانون در تیب» ی بووعه‌لی سینا (ده‌هه‌شت به‌رگ‌دا)، وه‌رگی‌رانی چوارینه‌کانی خه‌یام، وه‌رگی‌رانی به‌ره‌مه‌کانی دوکتۆر شه‌ریعه‌تی و... (۱۱۶)
- خوراسانه: گوندیکه له کوردستان. (۱۱۶)